

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/12/2023
Identifikačné číslo spisu:	9519100252
Dátum vydania rozhodnutia:	20.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9519100252.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci obžalovaných P. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 20. mája 2025 v Bratislave, o odvolaniach prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, obžalovaných Y. N., T. O. a poškodených U. O. a U. O. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 19. mája 2023, sp. zn. PK-2T/32/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 19. mája 2023, sp. zn. PK-2T/32/2019, sa zrušuje v celom rozsahu okrem bodu II.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 325 Trestného poriadku z dôležitého dôvodu nariaďuje, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred súdom I. stupňa

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 19. mája 2023, sp. zn. PK-2T/32/2019, boli obžalovaní Y. N. a T. O. uznaní za vinných, a to obžalovaná Y. N. v bodoch I. 1/, 2/, 3/ rozsudku z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), písm. j), § 139 písm. h) Trestného zákona, z časti v bode I. 1/ a 3/ v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, a v bode I. 4/ rozsudku zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 písm. d) Trestného zákona a obžalovaný T. O. v bode I. 1/ z obzvlášť

závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 odsek 1, odsek 2 písm. c), písm. d), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), § 139 písm. h) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/

obž. Y. N. v presne nezistenej dobe august - september 2017 na ulici E. cesta č. XXXX/XX v O. pred rodinným domom vo vozidle N. Y. v obave zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obž. P. O. oslovila N. Y. s požiadavkou na zavraždenie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. (ďalej „poškodený JUDr. Ž.“) nar.XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase vykonával funkciu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v rámci ktorej vykonával dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 199/15/1000 v tzv. „kauze S.“ a vo veci sp. zn. VII/2 Gv 140/16/1000 ako zástupca riaditeľa odboru ekonomickej kriminality dňa 13.07.2017 zaujal stanovisko, že v nej neboli splnené podmienky na zastavenie trestného stíhania, čo viedlo k vydaniu pokynu prokurátora na vznesenie obvinenia a následne uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 21.09.2017 vo veci ČVS: PPZ-542/NKA-FP-ST-2016 k vzneseniu obvinenia P. O., pritom prisľúbila za vykonanie tohto činu finančnú odmenu vo výške 70000,00 eur a súčasne odovzdala Y. finančnú zálohu na vykonanie činu vo výške 20000,00 eur v hotovosti a povedala mu, že poškodeného JUDr. Ž. treba odsledovať a údaje k poškodenému si má vyhľadať na internete, s čím Y. súhlasil a povedal jej,

že to vybaví cez svoje známosti v Maďarsku, načo následne Y. s požiadavkou likvidácie poškodených najskôr oslovil v Maďarsku svojho známeho D. O., ktorý jeho požiadavku odmietol, a následne na stretnutí v reštaurácii Y. F. & H. v O. s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodeného JUDr. Ž. oslovil Ing. S. X., viedac pritom, že sa menovaný už v minulosti dopustil násilnej trestnej činnosti, a Ing. X. zadal likvidáciu poškodeného tak, ako mu ju zadala obž. N.; na to mu Ing. X. povedal, že také veci robí spoločne s P. P. a po uplynutí niekoľkých dní po dohode s P. v reštaurácii Y. F. & H. v O. Ing. X. a P. oznámili Y., že jeho požiadavku akceptujú; na základe ich výzvy im Y. odovzdal mobilný telefón, v ktorom bolo uvedené meno poškodeného JUDr. Ž. a adresa jeho bydliska v F., pričom tieto údaje poskytla Y. obž. N. na čerpacej stanici pohonných hmôt vo Q. P.;

následne, v presne nezistenej dobe v jesenných mesiacoch 2017 Ing. S. X. a P. P. za účelom získania poznatkov o poškodenom JUDr. Ž., o jeho osobných pomeroch, bydlisku, zvyklostiach, ochrane a vozidlách, ktoré používal, s cieľom určenia doby a miesta spáchania činu, najmenej dvakrát spoločne vykonali opakované sledovanie v mieste bydliska poškodeného, avšak žiadne poznatky o jeho osobe nezistili, popritom na ich výzvu im Y. na vykonanie činu dodal samopal značky Sa vzor 61 (Škorpion) kalibru 7,65 s tlmičom a nábojmi, ktoré zakúpil v jesenných mesiacoch najneskôr v decembri 2017 od Y. M., pričom kúpnu cenu za túto zbraň s tlmičom mu preplatila obž. N.; táto zbraň sa pri skúšobnej streľbe zasekávala, napriek prisľubu im Y. ďalšiu funkčnú zbraň nedodal a po tom ako na nich naliehal, aby tento čin vykonali pripustiac usmrtenie i ďalších osôb za odmenu Ing. X. a P. od spáchania tohto činu upustili;

v presne nezistenej dobe od konca septembra až októbra 2017 v Komárne po urgenciách zo strany obž. Y. N. N. Y. oslovil s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. obž. T. O., s ktorým bol v priateľskom vzťahu, tomu v telefóne ukázal fotku poškodeného a povedal mu adresu jeho bydliska v F.Y., ktorú už predtým poskytol i Ing. X. a P.; obž. T. O. prisľúbil Y. realizáciu tejto „objednávky“ prostredníctvom svojich kontaktov v zahraničí a potom za finančnú odmenu postupne mu vyplácanú Y. v sumách najmenej 300,- eur, 200,- eur, 500,- eur a 300,- eur oslovil s požiadavkou na fyzickú likvidáciu poškodeného JUDr. Ž. G. presne nezistené osoby z krajín bývalej Juhoslávie zdržujúce sa na území Maďarska, následne Y. informoval, že poškodený JUDr. Ž. nebýva na adrese, ktorú od neho dostal, ale býva v rodinnom dome a potom v reštaurácii Y. F. & H. v O. od Y. vyžiadal a prevzal zálohu na vykonanie vraždy v sume 10000,00 eur, s týmito peniazmi odišiel na územie Maďarska, kde osobám ním osloveným na vykonanie činu mal tieto peniaze odovzdať, čo sa však nestalo, cca do hodiny sa vrátil pred uvedenú reštauráciu v Komárne a prevzaté peniaze v sume 10000,00 eur Y. vrátil; následne začiatkom decembra 2017 zavolať Y. na stretnutie na presne neurčené miesto pri kasíne v O., kde Y. oznámil, že mu volali Srbi a povedali mu, že poškodený Ž. sa nachádza v kaviarni a na jeho otázku, či to chce zrealizovať mu Y. odpovedal „nie“ a spáchanie činu oddialil najmenej o 2 dni, po čom

ďalšie kroky smerujúce k vykonaniu skutku nevykonával, a tak k dokonaniu činu ani k jeho pokusu nedošlo, pritom

proti obvineným N. Y.Ó. a P. P. je pre tento skutok vedené trestné stíhanie na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ v konaní pod ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a ich vina doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná, a

Ing. S. X. bol za tento skutok odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4T/8/2022 zo dňa 25.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia;

2/

obž. Y. N. po tom ako neprichádzalo k úspešnému vykonaniu vraždy poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. na základe aktivít popísaných v bode 1/ rozsudku, ktorej vykonanie neodvolala, v presne nezistený deň v decembri 2017 na ulici E. I. č. XXXX/XX v O., pred rodinným domom vo vozidle N. Y., v obave zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obž. P. O., za odmenu 50000,00 eur zjedнала s Y. usmrtenie novinára U. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorý poukazoval na rozsiahlu ekonomickú trestnú činnosť obžalovaného O. a písal články vyvolávajúce nepriaznivé dôsledky na podnikateľskej činnosti obž. O., a to tak, aby U. O. uniesli a jeho telo sa nenašlo, pritom Y. na prenosnom počítači z vloženého USB kľúča ukázala fotografické a textové popisy činností U. O. s uvedením času, dátumu a miesta, získané zo sledovania U. O. realizovaného osobami P. O., U. Š., Š. P. stíhanými za tento čin v samostatne vedenom trestnom konaní, ktoré sa dosiaľ nezisteným spôsobom dostali do jej dispozície, a tieto údaje, včítane evidenčného čísla vozidla poškodeného, adresy miesta jeho bydliska v obci Q. P. XXX, fotografií zobrazujúcich jeho osobu a dom, v ktorom býval, od fotila na mobilný telefón N. Y.;

po tom, v presne nezistený deň najneskôr v januári 2018 v Kolárove, okr. Komárno N. Y. oslovil Ing. S. X. s požiadavkou, aby za odmenu 40000,00 eur usmrtil U. O., pritom mu uviedol tie údaje, ktoré o spáchaní činu a osobe U. O. dostal od obž. Y. N. a v nasledujúcich dňoch v januári 2018 v reštaurácii Y. F. & H. v O. Ing. S. X., P. P. a N. Y. komunikovali o predmete a podmienkach útoku na U. O. a po vzájomnej dohode na spáchaní činu zjednaného s obž. Y. N. v presne nezistenej dobe od konca januára 2018 do 04.02.2018 v obci I. okr. O. Y. dal Ing. X. a P. k dispozícii svoj mobilný telefón, na ktorom si Ing. X. a P. pozreli údaje zo sledovania U. O. a fotografie U. O. poskytnuté obž. Y. N., pričom Ing. X. si z tohto telefónu uvedené údaje opísal na papier;

následne, v dňoch 05.02.2018, 07.02.2018, 10.02.2018, 15.02.2018, 16.02.2018 a 19.02.2018 v rôznych časoch Ing. X. a P. vykonali obhliadky okolia domu U. O. č. XXX v obci Q. P., okr. L. tak, že do obce prišli na vozidle Ing. X. zn. Peugeot 206 1.9d, ev. č. O. XXXBE, bielej farby, pričom P.Č. obhliadky vykonal prejdением peši z cestnej komunikácie k domu U. O., dňa 07.02.2018 v popoludňajších hodinách obhliadku vykonali spoločne s Y. na jeho vozidle, pričom Y. im následne za účelom komunikácie pri čine odovzdal 2 kusy tlačidlových mobilných telefónov zn. Alcatel 1054 X, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX a zn. Nokia C2-01, G. XXXXXXXXXXXXXXXX a 2 kusy SIM kariet O2 s telefónnymi číslami XXXXXX XXX XXX a XXXXXX XXX XXX;

po vykonaní uvedených príprav Ing. S. X. a P. P. dňa 21.02.2018 okolo 18.28 h prišli na vozidle zn. Citroën Berlingo 1.6I , ev. č. O. XXXBG, ktoré viedol Ing. X. do obce Q. P., okr. Galanta, pritom si Ing. X. aktivoval telefón zn. Nokia C2-01 s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXXXXXX a P. si aktivoval telefón zn. Alcatel 1054 X s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXXXXXX, kde P. vybavený nabitou samonabíjacou pištoľou maďarskej výroby zn. FÉG, model P9R, kalibru 9 mm Luger (9x19 Para) s hlavňou a tlmícom z vozidla vystúpil, prišiel do letnej kuchyne nachádzajúcej sa vo dvore pri rodinnom dome číslo XXX, odkiaľ pozoroval užívateľov domu - novinára U. O., nar. XX.XX.XXXX a P. O., nar. XX.XX.XXXX, a keď stratil P. O. z dohľadu v čase okolo 20:20 h zaklopal na vchodové dvere a vzápätí po tom, ako U. O. dvere otvoril stojac pred ním prinesenou pištoľou zn. FÉG s namontovaným tlmícom hluku výstrelu dvakrát vystrelil na poškodeného U. O., pričom ho zasiahol do oblasti ľavej strany hrudníka, čím mu dvoma projektilmi vystrelenými zo zbrane spôsobil smrteľný úrazovo-krvavý šok v dôsledku masívneho zakrvácania do hrudnej dutiny pri strelnom poranení hrudníka s priestrelom srdca charakteru zastreľu, čo bolo bezprostrednou príčinou smrti U. O.; P. potom uvidel P. O., ktorej v kuchyni rodinného domu strelil jedenkrát do oblasti hlavy, s miestom vstrelu na chrbte nosa, ktorá na

následky tohto zranenia zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej činnosti centrálného nervového systému - mozgu v dôsledku devastačného poranenia mozgového kmeňa a mozočka pri strelnom poranení hlavy charakteru zástrelu; následne P. z rodinného domu č. XXX vo Q. P. odišiel a okolo 20:24 h dal Ing. X. telefonické znamenie, aby pre neho s vozidlom prišiel do obce Q. P.; po tom, ako P. nasadol do vozidla, ktoré viedol Ing. X., spoločne odišli za N. Y. do miesta jeho bydliska v obci I., okr. Komárno, ktorému oznámili, že zjednané usmrtenie novinára vykonali, pričom došlo k usmrteniu dvoch osôb;

túto skutočnosť N. Y. oznámil najneskôr dňa 22.02.2018 v ranných hodinách obž. Y. N., ktorá mu v ten deň v dopoludňajších hodinách v Komárne za vykonanie uvedeného činu v kuchynskej papierovej utierke odovzdala dohodnutú odmenu vo výške 50000,00 eur, pričom z tejto odmeny si Y. ponechal 10000,00 eur a v ten istý deň v Kolárove odovzdal 40000,00 eur Ing. S. X.; následne dňa 26.02.2018 na základe žiadosti Ing. S. X. a P. P. o doplatenie odmeny z dôvodu medializácie nimi vykonaného činu N. Y. požiadal obž. Y. N. o doplatenie ďalších peňazí, ktoré mu obž. N. krátko po tom najmenej v sume 10000,00 eur odovzdala zabalené v kuchynskej papierovej utierke a tieto peniaze Y. odovzdal Ing. X., pritom

N. Y. bol za tento skutok odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-1T/31/2019 zo dňa 30.12.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia,

P. P. bol za tento skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020-1007 zo dňa 06.04.2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To/8/2020 zo dňa 02.12.2020,

Ing. S. X. bol za tento skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/32/2019-30672 zo dňa 03.09.2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 12/2020 zo dňa 15.06.2021;

3/

obž. Y. N. v presne nezistenej dobe po tom ako bol obž. P. O. dňa 28.06.2018 vzatý do väzby v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK-1T/9/2019, na ulici E. I. č. XXXX/XX v O., pred rodinným domom vo vozidle N. Y., v snahe dosiahnuť, aby P. O., ktorý jej do svojho uväznenia pravidelne mesačne prostredníctvom účtu jej dcéry poskytoval finančné prostriedky a iné materiálne výhody, bol prepustený z väzby, oslovila N. Y. s požiadavkou na zavraždenie poškodeného Mgr. F. Š., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase vykonával funkciu 1. námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky a vo veciach sp. zn. XVI/2 PZ 4/18/1000-9 a XVI/2 PZ 4/18/1000-8 dňa 28.03.2018 rozhodol o odložení návrhov na postup v zmysle § 363 a nasl. Trestného poriadku u osôb, ktoré boli vo veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 140/16/1000 spoluobvinené s P. O. a ktoré smerovali voči právoplatnému uzneseniu o vznesení obvinenia, predtým najmenej dňa 18.05.2018 v komunikácii s obž. N. cez aplikáciu Threema sa obž. O. sťažoval a nadával na poškodeného Mgr. Š., s ktorým sa aj osobne poznal; obž. Y. N. prisľúbila, že za vykonanie tohto činu bude finančná odmena 100000,00 eur a zároveň Y. povedala, že potrebuje dostať O. z väzenia, a preto na funkčné miesto poškodeného Mgr. Š. potrebuje dostať iného prokurátora, na ktorého mala kontakt a komunikovala s ním, pritom uviedla, že „na tohto má toľko, že to spraví“;

po tom, v presne nezistenej dobe na konci júna 2018 v reštaurácii Y. F. & H. v O. N. Y. túto požiadavku, tak ako mu ju zadala obž. N., predostrel Ing. S. X., ktorý o tom komunikoval s P. P., a v priebehu niekoľkých dní Y. potvrdili, že za dohodnutú odmenu 90000,00 eur čin vykonajú a vyzvali Y., aby im dal údaje o poškodenom Mgr. Š.; na to im Y. uviedol obec T. D. (okr. X.) ako miesto bydliska poškodeného, kam následne Ing. X. a P. opakovane, v jednom prípade i s Y., prichádzali a pokúšali sa lokalizovať presnú adresu poškodeného Mgr. Š., čo sa im však nepodarilo;

následne, v presne nezistenej dobe od júla do septembra 2018 po odovzdaní na papieri napísanej adresy bydliska poškodeného Mgr. Š. obž. Y. N. spolu s továrenskou značkou jeho vozidla a neúplným evidenčným číslom s písmenami X. Ing. X. a P. opakovane chodili k domu poškodeného Mgr. Š., sledovali poškodeného doma, na ceste vozidlom z miesta jeho bydliska do Bratislavy, a i v Bratislave,

tým získavali informácie o jeho osobe, jeho zvyklostiach, ním používaných vozidlách a miestach, ktoré navštevuje, a na základe týchto zistení zvažovali najvhodnejšie miesto, čas a spôsob vykonania činu; pritom vyzvali Y., aby im na vykonanie tohto činu zabezpečil zbraň a na základe tejto výzvy im Y. v Komárne odovzdal samočinnú zbraň - samopal Vz. 61 - tzv. Škorpion s tlmičom hluku výstrelu, ktorú zakúpil v presne nezistenej dobe v roku 2018 od Y. M., pričom kúpnu cenu za túto zbraň s tlmičom mu preplatila obž. N.; po odskúšaní zbrane túto Ing. X. a P. vyhodnotili ako neúčinnú na spáchanie činu a pritom dospeli k záveru, že účinným prostriedkom na vykonanie činu bude umiestnenie nástražného výbušného systému do vopred pripraveného smetného koša pri dome poškodeného, ktorý by iniciovali diaľkovým ovládačom v čase prítomnosti poškodeného na tomto mieste, o čom upovedomili Y., avšak tomu sa nástražný výbušný systém nepodarilo zabezpečiť, a i keď Ing. X. a P. boli pripravení usmrtiť poškodeného a čakali na dodanie na to účinných prostriedkov od Y. k dokonaniu činu, ani k jeho pokusu nedošlo až do doby ich zadržania políciou dňa 27.09.2018 vo veci poškodeného U. O. a P. O., pritom

proti obvineným N. Y. a P. P. je pre tento skutok vedené trestné stíhanie na Prezídiu Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ v konaní pod ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a ich vina doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná, a

Ing. S. X. bol za tento skutok odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4T/8/2022 zo dňa 25.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia;

4/

obž. Y. N.

- po tom ako so N. Y. zjedнала usmrtenie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., v presne nezistenej dobe v jesenných mesiacoch najneskôr v decembri 2017 pred domom, v ktorom býva na ulici E. I. č. XXXX/XX v O. zaplatila N. Y. kúpnu cenu 2500,00 eur za samočinnú zbraň - samopal československej výroby, značky Sa vzor 61 (Škorpion) kalibru 7,65 Browning s odstraňovaným výrobným číslom, s ramennou opierkou, hnedým koženým púdzrom, s kovovým viackomorovým expanzným tlmičom hluku výstrelu vonkajších rozmerov priemer 40x293 mm, pričom uvedené veci so zásobníkom, 100 kusmi nábojov kalibru 7,65 Browning s dnovým označením českého výrobcu Sellier a Bellot a 53 kusmi nábojov, z toho 49 ks s dnovým označením nemeckého výrobcu Geco a 4 ks s dnovým označením českého výrobcu Sellier a Bellot, na účel usmrtenia poškodeného JUDr. Ž. kúpil Y. od Y. M. v uvedenej dobe na čerpacej stanici Slovnaft na ulici O. v Nových Zámkoch a následne tieto veci odovzdal Ing. S.Š. X. a P. P., ktorí pri skúšobnej strelbe v Kolárove vyhodnotili, že samočinná zbraň je poruchová,

- po tom ako so N. Y. zjedнала usmrtenie poškodeného Mgr. F. Š. pred domom, v ktorom býva na ulici E. I. č. XXXX/XX v O. zaplatila N. Y. kúpnu cenu 2500,00 eur za samočinnú zbraň - samopal československej výroby, značky Sa vzor 61 (Škorpion) kalibru 7,65 Browning, s odstraňovaným výrobným číslom s ramennou opierkou a za kovový viackomorový kombinovaný (expanzno-absorpčný) tlmič hluku výstrelu vonkajších rozmerov priemer 40x305 mm, pričom uvedené veci so zásobníkom a 50 kusmi nábojov kalibru 7,65 Browning s dnovým označením českého výrobcu Sellier a Bellot, na účel usmrtenia poškodeného Mgr. Š. kúpil N. Y. od Y. M. v uvedenej dobe v Komárne,

tieto veci prechovával do dňa 27.09.2018 v rodinnom dome na ul. D. A. XXXX/XX v meste O. P. P. a pri domovej prehliadke ich podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal; jednalo sa o zbrane kategórie A, ktoré podľa § 4 ods. 2 písm. b), g), i) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení platnom v čase spáchania činu účinného do 16.01.2020 sú zakázané zbrane, tlmiče sú podľa § 4 ods. 4 písm. a) tohto zákona zakázaným doplnkom zbrane a náboje sú podľa § 2 ods. 1 písm. g) uvedeného zákona strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, pritom

P. P. bol za tento skutok právoplatne odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. PK-2T/5/2020-1007 zo dňa 06.04.2020 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4To/8/2020 zo dňa 2.12.2020,

Ing. S. X. bol za tento skutok odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 4T/8/2022 zo dňa 25.10.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia,

Y. M. a T. X. boli za tento skutok právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 3T/67/2020-813 zo dňa 03.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, proti obvineným N. Y.Ó. a P. P. je pre tento skutok vedené trestné stíhanie na Prezídium Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, odbor Západ v konaní pod ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a ich vina doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná.

Za to im Špecializovaný trestný súd uložil:

Obžalovanej Y. N. podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona Špecializovaný trestný súd obžalovanej uložil aj ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona Špecializovaný trestný súd zrušil výrok o treste rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 4. decembra 2020, sp. zn. BB-3T/3/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2021, sp. zn. 3To/2/2021, ktorým bol obžalovanej Y. N. za obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou účastníctva ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 21 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému T. O. Špecializovaný trestný súd uložil podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 2 roky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona Špecializovaný trestný súd obžalovanému uložil aj ochranné psychiatrické liečenie pre patologické hráčstvo ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd uložil obžalovanej Y. N. aj povinnosť nahradiť škodu:

poškodenému U. O. majetkovú škodu v sume 1 490,10 € a nemajetkovú ujmu v sume 80 000,00 €,

poškodenej U. O. nemajetkovú ujmu v sume 80 000,00 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd poškodených U. O. a U. O. so zvyškom nároku na náhradu škody voči obžalovanej Y. N. odkázal na civilný proces.

Výrokom pod bodom II. rozsudku Špecializovaný trestný súd pri nezmenenom výroku o vine za prečin

nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v bode 1/ rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, č. k.: PK-2T/32/2019-30672, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. júna 2021, sp. zn. 2 To 12/2020, podľa § 44 Trestného zákona upustil u obžalovaného P. O. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože mal za to, že trest odňatia slobody vo výmere 19 rokov v spojení s peňažným trestom 10.000,- €, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 27. februára 2020, sp. zn. PK-1T/9/2019, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. januára 2021, sp. zn. 4 To 7/2020, je dostatočný.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona Špecializovaný trestný súd zároveň zhabal veci vo vlastníctve obžalovaného P. O., a to 60 ks nábojov kalibru 7,62x39 s dnovým označením kódom českého výrobcu Zbrojovka Vlašim (stopa č. 33), ktoré sú uložené na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave III, oddelenie dokladov Bratislava III pod č. 20/2019-27/2019, pretože to vyžaduje bezpečnosť ľudí a iný verejný záujem.

Podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát Slovenská republika.

Výrokom pod bodom III.A. rozsudku Špecializovaný trestný súd podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného P. O. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 69/18/1000-1350 zo dňa 21. októbra 2019 pre skutok uvedený v bode 1 obžalobou právne posúdený u obž. P. O. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tým, že

presnejšie nezisteného dňa v období konca roka 2017 a začiatku roka 2018 si obv. Mgr. P. O. objednal u obv. Y. N. vykonanie vraždy U. O., nar. XX. X. XXXX, trv. bytom Q. P. č. XXX, ktorý ako novinár poukazoval na rozsiahlu ekonomickú trestnú činnosť Mgr. P. O. s tým, že treba U. O. uniesť a potom ho zavraždiť, za vykonanie tejto vraždy sľúbil vyplatiť po skutku doposiaľ nezistenú finančnú odmenu, pričom v priebehu zadania objednávky na vraždu U. O. obv. Mgr. P. O. poskytol obv. Y. N. informácie o obeti v podobe identifikačných údajov obete a záznamov zo sledovania tejto osoby v elektronickej podobe, ktoré spočívali v textovom popise činností U. O. s uvedením času, dátumu a miesta ako aj fotografií a videí z tohto sledovania, ktoré si obv. Mgr. P. O. za finančnú odplatu na jeseň roku 2017 zabezpečil prostredníctvom osoby Mgr. F. S., realizáciu tejto vraždy následne zadala obv. Y. N. N. Y., pričom za jej vykonanie mu sľúbila urovanie jeho dlhu v sume 20.000,- € voči nej a finančnú odmenu v sume 50.000,- €, následne mu na ním prinesený mobilný telefón od fotila osobné údaje U. O., jeho podobizeň a adresu jeho pobytu vo Q. P.;

na základe tejto objednávky N. Y. oslovil obvineného Ing. S. X., ktorému na ďalšom osobnom stretnutí za prítomnosti obv. P. P. odovzdal mobilný telefón obsahujúci fotografie s údajmi o U. O., následne v dňoch 5.2.2018, 7.2.2018, 10.2.2018, 15.2.2018, 16.2.2018 a 19.2.2018 v rozličných denných a večerných hodinách vykonali obv. Ing. S. X. spoločne s obv. P. P. a N. Y. opakovane obhliadku v okolí miesta bydliska U. O. vo Q. P., pričom pre účely vzájomnej komunikácie medzi obvinenými Ing. S. X. a P. P. v čase vraždy týmto N. Y. dňa 17.2.2018 zakúpil a odovzdal dva kusy tlačidlových mobilných telefónov a to Alcatel 1054 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a Nokia C201 IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX a 2 ks SIM kariet O2 s telefónnymi číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX;

po vykonaní uvedených príprav dňa 21.2.2018 v čase okolo 16.40 h. sa obv. Ing. S. X. a obv. P. P. stretli v O., spoločne išli motorovým vozidlom Citroën Berlingo EČV O. XXX W. smerom k obci Q. P., pričom cestou si spoločne obaja aktivovali pracovné mobilné telefóny s číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, následne okolo 18.28 h vodič obv. Ing. S. X. vyložil z vozidla obv. P. P. v obci Q. P. pri miestnom ihrisku, pričom obv. Ing. S. X. si nechal pracovný mobilný telefón s číslom XXXX XXX XXX a obv. P. P. mal so sebou pracovný mobilný telefón s číslom XXXX XXX XXX a pištoľ zn. FEG model P9R kalibru 9 mm Luger v.č. XXXXX, ktorú mal vybavenú s podomácky vyrobeným tlmičom hluku výstrelu a takto pripravený išiel v čase o 18.31 h smerom k rodinnému domu poškodeného U. O., kde v objekte dvora v letnej kuchynke vedľa rodinného domu čakal do 20.21 h na

vhodný moment, následne bez použitia násilia vošiel do rodinného domu cez vchodové dvere a s predmetnou pištoľou s namontovaným tlmičom hluku výstrelu dva krát vystrelil na poškodeného U.Á. O. nar. XX.XX.XXXX, ktorého zasiahol do oblasti ľavej strany hrudníka a tohto usmrtil, pričom bezprostrednou príčinou smrti U. O. bol krvácajúci šok pri zakrvácaní do dutiny hrudnej pri strelnom poranení hrudníka s priestrelom srdca, potom uvidel poškodenú P. O., nar. X.X.XXXX ktorej v kuchyni rodinného domu strelil jedenkrát do oblasti hlavy, s miestom vstrelu na chrbte nosa, ktorá na následky tohto zranenia zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej činnosti centrálného nervového systému - mozgu v dôsledku devastačného poranenia mozgového kmeňa a mozočka pri strelnom poranení hlavy charakteru zastreľu, po čom obv. P. P. z rodinného domu č. XXX vo Q. P. odišiel cez vstupnú bránku pešo smerom k miestnemu ihrisku, odkiaľ dal znamenie z pracovného mobilného telefónu obv. Ing. S. X., aby tento prišiel s vozidlom pre neho do obce Q. P., následne sa spoločne presunuli do obce I. za N. Y., ktorému oznámili, že je to vybavené, N. Y. oznámil túto skutočnosť obv. Y. N. dňa 22.2.2018 v Komárne, po čom obvinená nezisteným spôsobom kontaktovala obv. Mgr. P. O., s ktorým sa toho istého dňa stretla v Bratislave na nezistenom mieste za účelom prevzatia finančnej hotovosti v sume 50.000,- €, ktoré táto odovzdala v nasledujúcich dňoch N. Y., ktorý peniaze rozdelil medzi obvinených Ing. S. X. a P. P. po 20.000,- € pre každého a sumu 10.000,- € si nechal pre seba;

následne dňa 26.2.2018 po medializácii vraždy U. O. a P. O. na základe požiadavky obvinených Ing. S. X. a P. P. kontaktoval N. Y. obv. Y. N. a požiadal ju o zabezpečenie ďalšej finančnej hotovosti od obv. Mgr. P. O. s odôvodnením, že je z toho veľký cirkus, po čom obv. Y. N. kontaktovala obv. Mgr. P. O. a po ich vzájomnom stretnutí v areáli L. H. K. v W. obv. Y. N. odovzdala ďalšiu doposiaľ nezistenú finančnú hotovosť v 500 eurových bankovkách N. Y., ktorý tieto peniaze odovzdal obv. Ing. S. X.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný P. O..

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd poškodených U. O. a U. O. odkázal s nárokom na náhradu škody voči obžalovanému P. O. na civilný proces.

Výrokom pod bodom III.B. rozsudku Špecializovaný trestný súd oslobodil obžalovaného P. O. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku z čiastkového skutku vo veci poškodeného JUDr. T. D., LL.M. a podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku z čiastkových skutkov vo veci poškodených Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. a Mgr. F. Š. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 31/19/1000-196 zo dňa 28. septembra 2021 pre skutky uvedené v bode 1 a v bode 2 obžalobou právne posúdené u obžalovaného P. O. ako pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), písm. j) Trestného zákona, § 139 písm. h) trestného zákona a § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť tým, že

1/

v presne nezistenej dobe približne v polovici roku 2017 obvinený P. O. oslovil a požiadal obvinenú Y. N., aby zariadila vykonanie vraždy poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase vykonával funkciu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v rámci ktorej vykonával okrem iných trestných vecí, aj aktívny dozor nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní v trestnej veci vedenej na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 199/15/1000, v tzv. „kauze S.“, ktorú mal obvinený P. O. eminentný záujem ovplyvniť tak, aby pre skutok tam trestne stíhaný nebola vyvodzovaná trestná zodpovednosť takým spôsobom, ktorý by sa ho dotýkal, čo však práve kvôli osobe poškodeného, ako dozorujúceho prokurátora nedokázal, ako aj vraždy poškodeného JUDr. T. D., LL.M., nar. XX.XX.XXXX, v tom čase pôsobiaceho ako advokát, ktorý okrem iných v rámci výkonu svojej profesie poskytoval právne služby subjektom poškodeným v tzv. „kauze S.“, a ktorého z tohto dôvodu nechal dlhodobo sledovať, pričom za vykonanie uvedených vražd ponúkol finančnú odmenu, po čom obvinená Y. N. v presne nezistený deň, na jeseň roku 2017, po letných školských prázdninách, pred jej domom v O. na E. I. č. XXXX/XX osobne oslovila N. Y. (proti ktorému je pre tento skutok

vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná) s požiadavkou na zavraždenie poškodených a prisľubom finančnej odmeny za to, kde mu súčasne odovzdala finančnú zálohu za vykonanie objednaných vražd vo výške 20.000,-- Eur a zároveň mu povedala, že poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. treba odsledovať, a v momente keď sa stretne s poškodeným JUDr. T. D., LL.M., ich treba zavraždiť oboch, ale ak sa to nepodarí, prioritou je zavraždenie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., kde mu tiež uviedla, že údaje k poškodeným si má vyhľadať na internete, pričom mu za vraždu poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž.G., PhD. prisľúbila finančnú odmenu vo výške 70.000,--Eur a za vraždu poškodeného JUDr. T. D., LL.M. finančnú odmenu vo výške 200.000,--Eur, s čím N. Y. súhlasil a povedal jej, že to vybaví cez svoje známosti v Maďarsku, načo následne N. Y. s požiadavkou likvidácie poškodených najskôr oslovil svojho známeho v Maďarsku, D. O., o ktorom z minulosti vedel, že má kontakty na osoby z maďarského podsvetia, ktorý však jeho požiadavku odmietol, preto s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodených oslovil obvineného Ing. S. X., o ktorom vedel, že je schopný taký skutok vykonať, pretože mal od neho priamu vedomosť, že sa podieľal na vražde poškodeného F. P., nar. XX.XX.XXXX (za ktorú bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/32/2019 z 03.09.2020, právoplatným v spojení s Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 12/2020 z 15.06.2021 uznaný vinným) a disponujúc uvedenými poznatkami obvinenému Ing. S. X. zadal likvidáciu poškodených tak, ako mu ju zadala obvinená Y. N., na čo mu obvinený Ing. S. X. povedal, že také veci robí spoločne s P. P. (proti ktorému je pre tento skutok vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná), preto sa s ním musí o tom porozprávať, pričom po niekoľkých dňoch ho obvinený Ing. S. X. kontaktoval s tým, že s P. P. budú potrebovať viac údajov k osobám poškodených, pretože na internete sa im nepodarilo vyhľadať adresy ich pobytu, čím teda jeho požiadavku akceptoval, následne N. Y. prostredníctvom obvinenej Y. N. zistil údaje k adrese pobytu poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., ktoré mu táto odovzdala na čerpacjej stanici pohonných hmôt vo Q. P. a on ich následne odovzdal obvinenému Ing. S. X., na základe čoho obvinený Ing. S. X. a tiež P. P., za účelom získania poznatkov o osobných pomeroch, bydlisku, zvyklostiach, ochrane, motorových vozidlách, ktoré používal poškodený Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., buď spoločne alebo aj samostatne vykonali opakované sledovanie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. jeho obydľia s cieľom určenia najvhodnejšieho miesta a času na spáchanie pripravovaného skutku, následne keď sa v priebehu približne dvoch až štyroch týždňov od zadania požiadavky na fyzickú likvidáciu poškodených toto neudialo, N. Y., ktorého kontinuálne súrila s vykonaním vražd obvinená Y. N., na ktorú mal naliehať obvinený P. O., nadobudol presvedčenie, že obvinený S. X. a P. P. upustili od vykonania vražd poškodených, ale vzhľadom k tomu, že obvinená Y. N. na N. Y. „tlačila“, aby sa vraždy vykonali čím skôr, niekedy v mesiaci október roku 2017 s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodených oslovil N. Y. svojho v tom čase dobrého kamaráta, obvineného T. O., ktorý túto „objednávku“ prijal a prisľúbil jej realizáciu prostredníctvom svojich „kontaktov“ v zahraničí, osobami pochádzajúcimi z krajín bývalej Juhoslávie, po čom obvinený T. O. túto objednávku minimálne v časti týkajúcej sa vraždy poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD., odovzdal doposiaľ neustáleným osobám, odkiaľ sa táto dostala k obvinenému T. T., ktorý využijúc svoje kontakty v kriminálnom prostredí na území Slovenskej republiky, za účelom zadováženia si prostriedkov a zmapovania miesta vykonania skutku oslovil svojho známeho G. K., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že potrebuje zabezpečiť tzv. „pracovné vozidlo“ aj s evidenčnými číslami, zápalnú fľašu pre prípad potreby zapálenia vozidla po vykonaní skutku a tiež tzv. „ježkov“ na spôsobenie defektu vozidlám pre prípad prenasledovania obvineného T. T. po skutku, čo mu G. K. za finančnú odplatu prisľúbil a to na osobnom stretnutí v meste Komárno, kde obvinený T. T. prišiel spolu s ďalšími tromi doposiaľ nestotožnenými osobami a ktoré sa malo uskutočniť v jesenných, prípadne zimných mesiacoch roku 2017, pričom už na tomto stretnutí prejavil obvinený T. T. pred G. K. záujem o mesto F., avšak bez bližšieho zdôvodnenia, následne na čo sa obvinený T. T. stretol s G. K. začiatkom roku 2018 v meste A. N., kde si už medzi sebou dohadovali podrobnosti prostriedkov na spáchanie skutku, ktoré mal zabezpečiť G. K., pričom na tomto stretnutí obvinený T. T. uviedol, že cieľom ich „roboty“ v F. je „vysoko postavený štátny úradník“ a po vykonaní skutku bude okolo celej veci veľký humbug a horúco („Palermo“) a preto obvinený T. T. požiadal G. K. o vykonanie zmapovania mesta F. za účelom vytipovania vhodného miesta, kde by sa obvinený T. T. spolu so svojimi komplicmi mohol pred skutkom, ako aj po skutku

nepozorovane ukryť, na čo, na treťom spoločnom stretnutí začiatkom roku 2018, zbral G. K. obvineného T. T. do miesta F., kedy sa spolu obaja vozili autom po meste a G. K. ukazoval obvinenému T. T. vhodné vytipované miesta, ich polohu vzhľadom na únikové trasy, kedy obvinený T. T. z uvedených miest vybral tzv. F. F. nachádzajúcu sa severne za mestom Piešťany pri výjazde na diaľnicu D1, pričom k dokonaniu skutku ani k jeho pokusu nedošlo,

2/

v presne nezistenom období prvej polovice roku 2018, pravdepodobne po vykonaní vražd poškodených U.Á. O. a P. O., zo spáchania ktorých boli právoplatne uznaní vinnými N. Y. (rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-1T/31/2019 z 30.12.2019), P. P. (rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/5/2020) a obv. Ing. S. X. (rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 12/2020), pričom vina obvinených P. O. a Y. N. doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná (konanie vedené na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-2T/32/2019 zo 06.04.2020), obvinený P. O. oslovil a požiadal obvinenú Y. N., aby zariadila vykonanie vraždy poškodeného Mgr. F. Š., nar. XX.XX.XXXX, ktorý v tom čase vykonával funkciu námestníka Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, a to preto, že obv. P. O. nedokázal cez poškodeného ovplyvňovať trestné veci, na ktorých mal záujem a mohli sa ho dotýkať, nakoľko poškodený odmietal jeho návrhy na osobné stretnutia, a z pohľadu obv. P. O. sa mu „otočil chrbtom“, čo obvinená Y. N. v presne nezistený deň, v máji roku 2018 pred jej domom v O. na E. I. č. XXXX/XX osobne zadala N. Y. (proti ktorému je pre tento skutok vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná) s prísľubom finančnej odmeny vo výške 100.000,--Eur požiadavku na zavraždenie poškodeného, kde mu povedala, že poškodený má riešiť trestné veci dotýkajúce sa obvineného P. O., ktorý sa s ním nevie dohodnúť, a preto potrebuje na funkčné miesto, ktoré v tom čase zastával poškodený, dostať iného prokurátora, pričom mu poskytla údaje k bydlisku poškodeného a k motorovému vozidlu, ktoré používal v rozsahu typ vozidla a neúplné EČV, a zároveň mu uviedla, že vražda má vyzeráť ako mafiánska poprava, ktorú majú vykonať tie isté osoby, ktoré spravili vraždu U. O., s čím N. Y. súhlasil, a následne išiel za obvineným Ing. S. X. do jeho obchodu v O., kde mu zadal požiadavku na zavraždenie poškodeného Mgr. F. Š., tak ako mu ju zadala obvinená Y. N. a odovzdal mu informácie o poškodenom, ktoré mal k dispozícii, obv. Ing. S. X. požiadavku prijal s tým, že to ešte musí prebrať s P. P. (proti ktorému je pre tento skutok vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná), ktorý tiež s uvedeným súhlasil, po čom následne 11.07.2018 išli obvinení Ing. S. X., a tiež P. P. a N. Y. na motorovom vozidle P. P. zn. Opel Insignia, čiernej farby, EČV: O. do okolia miesta pobytu poškodeného, a tiež zisťovali informácie k osobe poškodeného z verejne dostupných zdrojov za účelom zistenia nových a preverenie už zistených poznatkov o jeho osobných pomeroch, bydlisku, zvyklostiach, ochrane, motorových vozidlách, ktoré používa, buď spoločne obvinený Ing. S. X. s P. P., alebo aj samostatne, vykonali opakované sledovanie miesta pobytu a samotného poškodeného s cieľom určenia únikovej trasy po spáchaní skutku, najvhodnejšieho miesta, času a spôsobu jeho spáchania, pričom zvažovali použitie na spáchanie skutku útočnej pušky vz. 58 alebo nástražného výbušného systému, ktorý plánovali umiestniť do vopred pripraveného smetného koša, ktorý by umiestnili pred dom poškodeného tak, aby ho pri odchode z domu musel odložiť, pričom by nástražný výbušný systém iniciovali diaľkovým ovládačom, a za tým účelom požiadali N. Y., aby im zabezpečil zbraň, na základe čoho im tento od Y. M., nar. XX.XX.XXXX (uznaný vinným Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/67/2020 z 03.11.2020, právoplatným 03.11.2020) za sumu 2.500,--Eur, ktorú uhradila obvinená Y. N., zaobstaral samopal vz. 61, tzv. „škorpión“ s tlmičom a nábojmi, pričom po tom, čo obvinený Ing. S. X. a P. P. spôsob spáchania skutku strelnou zbraňou vyhodnotili za rizikový a pre nich nebezpečný, žiadali od N. Y., aby im zabezpečil nástražný výbušný systém, na čo N. Y. s touto požiadavkou oslovil minimálne D. O., prostredníctvom ktorého sa mu však nástražný výbušný systém nepodarilo zabezpečiť, kde obvinený Ing. S. X. s P. P. boli pripravení vraždu poškodeného vykonať a čakali len na zabezpečenie prostriedkov na jej spáchanie, ktoré im N. Y. do ich zadržania dňa 26.09.2018 v inej trestnej veci (vražda poškodených U. O. a P. O.) nezabezpečil, a preto z ich strany nedošlo k pokusu ani dokonaniu pripravovaného trestného činu.

Výrokom pod bodom IV. rozsudku Špecializovaný trestný súd oslobodil obžalovaného T. T. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 31/19/1000-196 zo dňa 28. septembra 2021 pre skutok uvedený v bode 1/ obžalobou právne posúdený u obžalovaného T. T. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

po tom, čo obvinený T. O. túto objednávku minimálne v časti týkajúcej sa vraždy poškodeného Dr. h. c. JUDr. P.Š. Ž., PhD. odovzdal doposiaľ neustáleným osobám, odkiaľ sa táto dostala k obvinenému T. T., ktorý využijúc svoje kontakty v kriminálnom prostredí na území Slovenskej republiky, za účelom zadováženia si prostriedkov a zmapovania miesta vykonania skutku oslovil svojho známeho G. K., nar. XX.XX.XXXX, s tým, že potrebuje zabezpečiť tzv. „pracovné vozidlo“ aj s evidenčnými číslami, zápalnú fľašu pre prípad potreby zapálenia vozidla po vykonaní skutku a tiež tzv. „ježkov“ na spôsobenie defektu vozidlám pre prípad prenasledovania obvineného T. T. po skutku, čo mu G. K. za finančnú odplatu prisľúbil, a to na osobnom stretnutí v meste Komárno, kde obvinený T. T. prišiel spolu s ďalšími tromi doposiaľ nestotožnenými osobami a ktoré sa malo uskutočniť v jesenných, prípadne zimných mesiacoch roku 2017, pričom už na tomto stretnutí prejavil obvinený T. T. pred G. K. záujem o mesto F., avšak bez bližšieho zdôvodnenia, následne na čo sa obvinený T. T. stretol s G. K. začiatkom roku 2018 v meste Nové Zámky, kde si už medzi sebou dohadovali podrobnosti prostriedkov na spáchanie skutku, ktoré mal zabezpečiť G. K., pričom na tomto stretnutí obvinený T. T. uviedol, že cieľom ich „roboty“ v F. je „vysoko postavený štátny úradník“ a po vykonaní skutku bude okolo celej veci veľký humbug a horúco („Palermo“) a preto obvinený T. T. požiadal G. K. o vykonanie zmapovania mesta F. za účelom vytipovania vhodného miesta, kde by sa obvinený T. T. spolu so svojimi komplicmi mohol pred skutkom, ako aj po skutku nepozorovane ukryť, na čo, na treťom spoločnom stretnutí začiatkom roku 2018, zbral G. K. obvineného T. T. do miesta F., kedy sa spolu obaja vozili autom po meste a G. K. ukazoval obvinenému T. T. vhodné vytipované miesta, ich polohu vzhľadom na únikové trasy, kedy obvinený T. T. z uvedených miest vybral tzv. F. F. nachádzajúcu sa severne za mestom Piešťany pri výjazde na diaľnicu D1, pričom k dokonaniu skutku ani k jeho pokusu nedošlo,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný T. T..

Napokon výrokom pod bodom V. rozsudku Špecializovaný trestný súd oslobodil obžalovaných Y. N. a T. O. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 31/19/1000-196 zo dňa 28. septembra 2021 pre čiastkový skutok týkajúci sa úmyselného usmrtenia poškodeného JUDr. T. D., LL.M. uvedený v bode 1/ obžalobou právne posúdený

u obžalovanej Y. N. ako pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), písm. j) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona,

u obžalovaného T. O. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. d), písm. e), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona,

ktorého sa mali dopustiť tým, že obvinená Y. N. v presne nezistený deň, na jeseň roku 2017, po letných školských prázdninách, pred jej domom v O. na E. I. č. XXXX/XX osobne oslovila N. Y. (proti ktorému je pre tento skutok vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná) s požiadavkou na zavraždenie poškodených a prisľubom finančnej odmeny za to, kde mu súčasne odovzdala finančnú zálohu za vykonanie objednaných vražd vo výške 20.000,--Eur a zároveň mu povedala, že poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD. treba odsledovať, a v momente keď sa stretne s poškodeným JUDr. T. D., LL.M., ich treba zavraždiť oboch, pričom mu prisľúbila finančnú odmenu za vraždu poškodeného JUDr. T. D., LL.M. vo výške 200.000,--Eur, s čím N. Y. súhlasil a povedal jej, že

to vybaví cez svoje známosti v Maďarsku, načo následne N. Y. s požiadavkou likvidácie poškodených najskôr oslovil svojho známeho v Maďarsku, D. O., o ktorom z minulosti vedel, že má kontakty na osoby z maďarského podsvetia, ktorý však jeho požiadavku odmietol, preto s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodených oslovil obvineného Ing. S. X., o ktorom vedel, že je schopný taký skutok vykonať, pretože mal od neho priamu vedomosť, že sa podieľal na vražde poškodeného F. P., nar. XX.XX.XXXX (za ktorú bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku sp. zn. PK-2T/32/2019 z 03.09.2020, právoplatným v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 12/2020 z 15.06.2021 uznaný vinným) a disponujúc uvedenými poznatkami obvinenému Ing. S. X. zadal likvidáciu poškodených tak, ako mu ju zadala obvinená Y. N., na čo mu obvinený Ing. S. X. povedal, že také veci robí spoločne s P. P. (proti ktorému je pre tento skutok vedené trestné stíhanie v konaní vedenom na PPZ NAKA pod sp. zn. ČVS: PPZ-127/NKA-ZA2-2020 a vina ktorého doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná), preto sa s ním musí o tom porozprávať, pričom po niekoľkých dňoch ho obvinený Ing. S. X. kontaktoval s tým, že s P. P. budú potrebovať viac údajov k osobám poškodených, pretože na internete sa im nepodarilo vyhľadať adresy ich pobytu, čím teda jeho požiadavku akceptoval, následne keď sa v priebehu približne dvoch až štyroch týždňov od zadania požiadavky na fyzickú likvidáciu poškodených toto neudialo, N. Y., ktorého kontinuálne súrila s vykonaním vražd obvinená Y. N., na ktorú mal naliehať obvinený P. O., nadobudol presvedčenie, že obvinený S. X. a P. P. upustili od vykonania vražd poškodených, ale vzhľadom k tomu, že obvinená Y. N. na N. Y. „tlačila“, aby sa vraždy vykonali čím skôr, niekedy v mesiaci október roku 2017 s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodených oslovil N. Y. svojho v tom čase dobrého kamaráta, obvineného T. O., ktorý túto „objednávku“ prijal a prisľúbil jej realizáciu prostredníctvom svojich „kontaktov“ v zahraničí,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok na škodu JUDr. T. D., LL.M., pre ktorý sú obžalovaní Y. N. a T. O. stíhaní.

II.

Odvolania

a vyjadrenia k nim

Proti tomuto rozsudku podali odvolania prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), obžalovaní Y. N. a T. O. a poškodení U. a U. O..

Prokurátor zahlásil odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti všetkým výrokom vyhláseného rozsudku proti všetkým obžalovaným v ich neprospech. Zahlasené odvolanie doplnil písomným podaním z 22. mája 2023, v ktorom uviedol, že odvolanie podáva aj proti konaniu, ktoré vyhlásenému rozsudku predchádzalo, v neprospech všetkých obžalovaných. Dôvodmi podaného odvolania sú najmä nesprávne a neúplné vyhodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom vo výrokoch rozsudku, najmä vo výrokoch týkajúcich sa viny obžalovanej Y. N., oslobodenia spod obžaloby obžalovaného P. O. a T. T., ako aj vo výrokoch o uložení trestov obžalovaným Y. N. a T. O.. Nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov potom podľa prokurátora viedlo k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, ku ktorým dospel prvostupňový súd. Prokurátor taktiež poukázal na to, že skutkové vety napadnutého rozsudku vychádzajú z dôkazov, ktoré neboli vykonané (najmä vo vzťahu k obžalovaným Y. N. a P. O.) a rovnako tak Špecializovaný trestný súd nevykonal dôkazy, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie. Vzhľadom na konštrukciu skutkových a právnych záverov vyhláseného rozsudku prokurátor zároveň požiadal o zapožičanie zaistených mobilných telefónov patriacich obžalovaným P. O. a Y. N. z dôvodu, že podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku mieni dať pokyn vyšetrovateľovi na zabezpečenie odborného vyjadrenia KEÚ PZ za účelom skúmania týchto mobilných telefónov, či sa novšími softvérovými nástrojmi podarí obnoviť väčší rozsah z nich vymazaných dát. Poukázal pritom na to, že obžalovaní časť svojej komunikácie nepochybne z predmetných zariadení vymazali a prokurátorom avizovaný postup môže priniesť cenné a pre posúdenie veci rozhodujúce dôkazy.

Podané odvolanie prokurátor odôvodnil písomným podaním z 8. septembra 2023, v ktorom uviedol, že

výroky prvostupňového súdu trpia vadami predpokladanými § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), písm. f) Trestného poriadku. Výrok rozsudku je podľa prokurátora tak zložitý a formalisticky konštruovaný, že sa stáva neprehľadným, na základe čoho vznikli právne a skutkové paradoxy, napríklad nie je zrejماً forma účasti obžalovanej N. na dokonanom obzvlášť závažnom zločine úkladnej vraždy U. O.. Navyše, obžalovaná N. a obžalovaný O. boli odsúdení a zároveň oslobodení pre totožný skutok.

Prvostupňový súd podľa prokurátora správne vyhodnotil vierohodnosť svedka Y., avšak napriek tomu na str. 117 rozsudku podsúva, že svedok mal vnímať vo výkone trestu masívny mediálny tlak na odsúdenie obžalovaných N. a O.. Prokurátor k tomu uviedol, že svedok o celej veci vypovedá zhodne od svojho zadržania, keď ešte žiaden tlak vo výkone trestu nemohol vnímať. Rovnako tak na str. 120 rozsudku prvostupňový súd podsúva snahu svedka prispieť k odsúdeniu obžalovaného O., pričom podľa prokurátora je zo všetkých okolností zrejماً, že vypovedá pravdu a považuje za legitímne, že ako podozrivý poukazuje na dôkazy na podporu svojej verzie.

Vo vzťahu k výroku pod bodom I.1/ napadnutého rozsudku (skutok týkajúci sa poškodeného Dr. h. c. P. Ž., PhD.) prokurátor uviedol, že prvostupňový súd pri ňom nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy najmä v tom, že bez základu v dokazovaní vytvoril motív obžalovanej N. nezávislý na vôli obžalovaného O., pre ktorý objednala vraždu troch osôb. Uvedené však podľa prokurátora nevyplýva z vykonaného dokazovania, ale ide o domnienku súdu. Z viacerých vykonaných dôkazov je pritom podľa prokurátora možné urobiť záver o tom, že iniciovanie vražd troch, resp. štyroch ľudí bolo koordinované obžalovanými O. a N., resp. že to bola vôľa obžalovaného O. iniciovať celý vražedný proces. Prokurátor je toho názoru, že dvaja členovia senátu prvostupňového súdu posúdili dôkazy jednostranne v prospech obžalovaného O.. Zároveň na viaceré dôkazy, ktoré by ich záveru odporovali neprihliadli, hoci boli vykonané, čím podľa prokurátora došlo k porušeniu ustanovení zákona, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a došlo tiež k neúplným skutkovým zisteniam. Za objektívne a zákonné pritom prokurátor považuje odôvodnenie odlišného stanoviska sudcu JUDr. Jozefa Píknu.

Vo vzťahu k vine obžalovaného T. O. prokurátor poukázal na to, že prvostupňový súd do skutkovej vety nezahrnul skutočnosti uvedené svedkom Y. na hlavnom pojednávaní konanom 25. mája 2022. Pri uznaní viny obžalovaného O. mala byť totiž podľa prokurátora skutkovo vyjadrená aj približná suma finančných prostriedkov, ktoré mu boli odovzdané, minimálne dikciou, ktorú prokurátor uviedol v záverečnej reči, ak už si svedok Y. presnú sumu odovzdaných prostriedkov nepamätal.

K výroku pod bodom I.2/ (poškodený U. O.) prokurátor v zhode s odôvodnením odvolania vo vzťahu k výroku rozsudku pod bodom I.1/ namietol dikciu skutkovej vety týkajúcej sa motívu obžalovanej N. „v obave zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obžalovaný P. O. oslovila N. Y. s požiadavkou na zavraždenie poškodeného Dr. h. c. JUDr. P. Ž., PhD.“

Vo vzťahu k výroku I.3/ (poškodený Mgr. F. Š.) prokurátor opätovne namietol súdom konštatovaný motív obžalovanej N. ako aj to, že jednostranným vyhodnotením dôkazov v prospech obžalovaného O. prvostupňový súd presunul časť zadania objednávky na vraždu poškodeného F. Š. až na čas po vzatí obžalovaného O. do väzby. V dôsledku nesprávneho hodnotenia dôkazov potom prvostupňový súd podľa prokurátora dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to napriek tomu, že v konaní bolo vykonaných viacero dôkazov, z ktorých podľa jeho názoru jednoznačne vyplýva, že objednávka vraždy F. Š. bola N. Y. zadaná Y. N. na prelome mesiacov máj až jún 2018. Prvostupňový súd teda podľa prokurátora nesprávne a neúplne vyhodnotil komunikáciu medzi obžalovanými v aplikácii Threema a zároveň opomenul negatívne dôsledky rozhodnutia poškodeného Š. podľa §363 Trestného poriadku obvinených U. Š. a F. F., o ktorom sa obžalovaný O. dozvedel najneskôr 10. apríla 2018, keď o tom v podvečerných hodinách komunikoval s obžalovanou N. cez aplikáciu Threema. Prvostupňový súd síce na str. 162 rozsudku uvádza, že medzi obžalovaným O. a poškodeným Š. neexistovala žiadna okolnosť mimo profesijnej činnosti poškodeného, ktorá by mohla obžalovaného iritovať do takej miery, že by sa usiloval o jeho život, avšak podľa prokurátora podceňuje charakter ich dovtedajšieho vzťahu, v rámci

ktorého mohol obžalovaný vo svojej optike dôvodne očakávať v profesijnej činnosti poškodeného pomoc, ktorá neprišla. Prvostupňový súd sa podľa prokurátora pustil do špekulácií, čo mohlo alebo nemuselo obžalovaného O. iritovať do takej miery, že by sa usiloval o život iného, pričom opomenul dôkazy vyplývajúce z komunikácie prostredníctvom aplikácie Threema, ktoré v kontexte s výpoveďou svedka Y. a plánovaných vykonávateľov skutku neumožňujú podľa prokurátora urobiť iný záver než ten, že obžalovaný O. si vraždu poškodeného Š. objednal prostredníctvom obžalovanej N. niekedy na prelome mája a júna 2018.

Vo vzťahu k výroku pod bodom I.4/ rozsudku (zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami - obžalovaná Y. N.) prokurátor vzal podané odvolanie späť.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovanej N. v bodoch I.1/, I.2/, I.3/ prokurátor vytkol, že táto je zmätočná, neúplná a porušuje zásadu akcesority účastníctva podľa § 21 ods.1 Trestného zákona. Z konštrukcie skutkovej a právnej vety rozsudku prvostupňového súdu totiž podľa prokurátora vyplýva, že v bodoch I.1/ až I.3/ uznal obžalovanú za vinnú ako organizátorku trestnej činnosti, ktorá však v dvoch čiastkových útokoch dospela len do štádia prípravy a v jednom prípade došlo k dokonaniu trestného činu. Zásada akcesority účastníctva totiž nedovoľuje posúdiť konanie faktického účastníka ako účastníctvo, ak sa hlavný páchatel' o trestný čin ani nepokúsil. V tejto súvislosti je správne posúdené konanie obžalovanej v bodoch I.1/ a I.3/ rozsudku ako prípravcu trestného činu, problém však podľa prokurátora nastáva s dokonaným obzvlášť závažným zločinom úkladnej vraždy poškodeného U. O., ktorý obžalovaná N. nespáchala (páchali ho P. P. a S. X.), ale ho buď organizovala (podľa názoru súdu) alebo poskytla objednávateľovi, obžalovanému P. O., pomoc (podľa názoru obžaloby). Trestný zákon teda podľa prokurátora neumožňuje posúdiť pokračovacie konanie, pre ktoré bola obžalovaná Y. N. uznaná za vinnú ako jeden skutok zložený z troch čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, pretože vo vzťahu k dvom z nich má obžalovaná postavenie páchatel'a prípravy a vo vzťahu k zvyšnému má postavenie účastníka dokonaného trestného činu iných páchatel'ov.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného T. O. v bode I.1/ rozsudku prokurátor vzal podané odvolanie späť.

K výroku o treste obžalovanej Y. N. prokurátor namietol, že jej nebol uložený trest odňatia slobody na doživotie, hoci dôvody na jeho uloženie podrobne uviedol v záverečnej reči. Prokurátor má za to, že účinná ochrana spoločnosti si bezpochyby vyžaduje doživotnú izoláciu osoby, ktorá je uznaná za vinnú z účasti na dvoch dokonaných úkladných vraždách a prípravy úkladných vražd ďalších dvoch (resp. troch) osôb. Nádej, že obžalovanú je možné napraviť trestom odňatia slobody do 25 rokov považuje prokurátor za vysoko nepravdepodobnú. Obžalovaná Y. N. je osobou, ktorá nikdy nebola zvyknutá zabezpečovať si živobytie poctivou prácou. V kombinácii s jej nekajúcym postojom k trestnej činnosti nie je podľa prokurátora nádej, že by ju bolo možné vôbec niekedy napraviť. Na uvedenom podľa prokurátora nič nemení ani znalcom konštatovaná obmedzená prognóza resocializácie a jej pozitívne faktory, a to, že pred spáchaním trestnej činnosti nebola trestaná za úmyselný trestný čin, neprítomnosť psychopatológie, pozitívny prístup k práci vo výkone trestu, rozumové schopnosti a citová väzba k dcére a nezistenie sklonov k riešeniu psychicky záťažových situácií fyzickým násilím. Prokurátor k tomu uviedol, že len samotná skutočnosť, že obžalovaná nebola trestaná za úmyselný trestný čin je slabý akceleračný zhovievavého pohľadu na ňu. Skutočnosť, že u nej nebola zistená psychopatológia podľa prokurátora len potvrdzuje záver, že motivácia pre spáchanie skutkov vo vzťahu ku ktorým bola uznaná za vinnú bola obzvlášť odporná. Jej rozumové schopnosti sú v kontexte účasti na štyroch vraždách podľa prokurátora skôr rizikovým faktorom, s prihliadnutím na jej hodnotový svet, ktorý sama vykresľuje v rámci komunikácie s obžalovaným P. O. v aplikácii Threema. Pozitívny prístup k práci vo výkone trestu v porovnaní s jej prístupom k práci na slobode podľa prokurátora zvlášť vypovedá o jej vypočítavosti. A napokon, pokiaľ ide o citovú väzbu k dcére, tú má podľa prokurátora tiež len v kontexte toho, že ju vedie spôsobom jej vlastným - chce z nej mať modelku, vedie ju k závislosti od iných mocných mužov atď. Po citácii časti komunikácie medzi obžalovanou N. a obžalovaným O. v aplikácii Threema prokurátor uviedol, že ponecháva odvolaciemu súdu na zváženie vykonanie aj týchto častí, hoci si nemyslí, že sú principiálne dôležité pre uloženie doživotného trestu odňatia slobody

obžalovanej Y. N.. Je z nich však zrejmé, že vzťah obžalovanej s dcérou je síce založený na citovej blízkosti, avšak determinovaný jej hodnotovým svetom - šaty, biznis triedy, drahé autá, mrakodrapy a pod. Zhrnújúc uvedené potom podľa prokurátora závery znalca s prihliadnutím na kontext veci, hodnotovú výbavu a osobnosť obžalovanej vyznievajú inak, ako sa ich snažil prezentovať prvostupňový súd pri odôvodnení neuloženia doživotného trestu odňatia slobody obžalovanej. Poukázal pritom aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 2 To 10/2021, v rámci ktorého znalci taktiež nevylúčili možnosť nápravy obvineného, a napriek tomu mu bol uložený doživotný trest odňatia slobody.

V rámci výroku o treste obžalovaného T. O. prokurátor namietol jeho mimoriadne zníženie a uloženie na samej dolnej hranici možného mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, hoci jeho prípad nemožno porovnávať s menej závažnými prípadmi úkladných vražd. Prokurátor je toho názoru, že v predmetnej veci bola závažnosť prípravy veľmi vysoká a štádium, do ktorého príprava obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy dospela, bola veľmi blízko k pokusu trestného činu. Mimoriadne zníženie trestu vyznieva podľa prokurátora o to paradoxnejšie, že bolo použité vzhľadom na závažnosť podniknutej prípravy, avšak Špecializovaný trestný súd na str. 103 rozsudku kladie otázku, čo by obžalovaný O. robil, ak by Y. odpovedal kladne na otázku či „to“ chce zrealizovať. Išlo o situáciu, keď obžalovaný O. volal Y., že Srbi majú na muške poškodeného Ž.. Prokurátor poukázal aj na nekajúcny postoj obžalovaného O. k trestnej činnosti ako aj na to, že prvostupňový súd odôvodnil mimoriadne zníženie trestu v maximálnom možnom rozsahu v podstate len tým, že obžalovaný má v striedavej starostlivosti dve maloleté deti. Uvedená starostlivosť sa však podľa prokurátora preruší aj výkonom 8-ročného trestu odňatia slobody, preto túto okolnosť nepovažuje za relevantnú. Naopak, vzhľadom na závažnosť trestnej činnosti a postoj obžalovaného má za to, že mu trest nemal byť mimoriadne znižovaný a ak áno, nie až na samotnú spodnú hranicu mimoriadneho zníženia.

K výroku o náhrade škody obžalovanej Y. N. prokurátor uviedol, že podľa jeho názoru jej mala byť uložená povinnosť nahradiť poškodeným U. O. a U. O. nemajetkovú ujmu v sume vyššej ako 80 000 eur s poukazom na to, že vraždou ich syna im bol spôsobený jeden z najťažších následkov. Uvedený následok pritom musia podľa prokurátora pociťovať o to ťažšie, že motivácia k úmyselnému usmrteniu ich syna bola prízemná, nezmyselná a mala slúžiť k podpore a udržaniu si parazitického spôsobu života jej strojcu/strojcov. Súdom priznaná suma nemajetkovej ujmy nie je podľa prokurátora primeraná ani s prihliadnutím na výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ku ktorej boli zaviazaní vykonávateľa skutku P. P. a S. X. (70 000 eur každému poškodenému).

Vo vzťahu k výroku II rozsudku (upustenie od uloženia súhrnného trestu obžalovanému P. O. vo vzťahu k prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami) prokurátor vzal podané odvolanie späť.

K výrokom pod bodmi III.A (oslobodenie obžalovaného P. O. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku - poškodený U. O.) a III.B. (oslobodenie obžalovaného P. O. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku - príprava vražd poškodených P. Ž. a F. Š.) prokurátor uviedol, že podľa jeho názoru prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy len sčasti a aj to nesprávne a jednostranne v prospech obžalovaného O.. Navyše, veľkú časť usvedčujúcich dôkazov voči obžalovanému ignoroval, na základe čoho je napadnuté rozhodnutie tejto časti na viacerých miestach nepreskúmateľné a nezrozumiteľné. Prvostupňový súd predovšetkým podľa prokurátora hodnotil jednotlivé dôkazy izolovane a nie vo vzájomných súvislostiach (samostatne hodnotil výpoveď svedka Y., svedka S., vykonávateľov P. a X., samostatne komunikáciu obžalovaného O. cez aplikáciu Threema, aj to nie v celom vykonanom rozsahu) a rovnako tak neprihliadol k účelovosti a zjavnej nepravdivosti verzii prezentovaných obžalovanými Y. N. a P. O., najmä v časti týkajúcej sa ich vzájomnej komunikácie. Na základe toho došlo podľa prokurátora k porušeniu § 2 ods. 12 Trestného poriadku v časti týkajúcej sa oslobodenia obžalovaného P. O.Č. spod obžaloby.

Prvostupňový súd napríklad urobil nelogický záver v tom, že obžalovaná N. pri organizovaní vražd v snahe ochrániť obžalovaného O. a tým aj svoje benefity, ktoré od neho mala, odhalila N. Y. pravú identitu osoby, pre ktorú sa tieto vraždy snažila zabezpečiť. Uvedeným však podľa prokurátora

obžalovaného O. paradoxne ohrozila. Nič jej pritom podľa prokurátora nebránilo dezinformovať N. Y. o pravej identite objednávateľa.

Podľa prokurátora prvostupňový súd nevzal do úvahy ani záver vyplývajúci z vykonaného dokazovania, v zmysle ktorého obžalovaná N. nemohla v žiadnom prípade bez vedomia obžalovaného O. a bez jeho prostriedkov vyplatiť sumu minimálne 85 000 eur N. Y. (20 000 eur záloha za vraždu P. Ž., 50 000 eur za vraždu U. O., okolo 10 000 eur doplatok za vraždu U. O. po medializácii a 5 000 eur na dva samopaly). Prvostupňový súd postavil podľa prokurátora oslobodenie obžalovaného O. iba na domyslení možných vysvetlení pár vybraných pasáží jeho komunikácie z aplikácie Threema s obžalovanou N.. Uvedené by podľa prokurátora mohlo byť na mieste, nebyť nevierohodných vysvetlení obžalovaných a najmä v prípade, ak by obžaloba disponovala len komunikáciou obžalovaných v aplikácii Threema.

Prvostupňový súd podľa prokurátora neprihliadol k vykonaným častiam komunikácie z aplikácie Threema, z ktorých jednoznačne vyplýva, že išlo o vôľu P. O. a kolúziu medzi obžalovanými pri objednávaní vražd. Komunikácia obžalovaných O. a N. v aplikácii Threema bola po vrátení vecí prvostupňovému súdu najmä na návrh prokurátora vykonaná v oveľa širšom rozsahu ako v pôvodnom konaní týkajúcom sa len vraždy U. O. a P. O., avšak vzhľadom na prvostupňovým súdom zvolený spôsob oslobodenia obžalovaného P. O. prokurátor odvolaciemu súdu navrhol, aby v prípade vyhovenia odvolaniu nariadil v ďalšom konaní vykonať prvostupňovému súdu komunikáciu medzi obžalovanými P. O. a Y. N. vcelku, teda od 26. septembra 2017 o 16:02:26 do 28. júna 2018 o 16:22:37 hod. Hoci už z vykonaných častí komunikácie mal prvostupňový súd v prípade úplného a logického hodnotenia dôkazov dospieť k záveru o vine obžalovaného O., tento postup podľa prokurátora zabezpečí spoľahlivé pochopenie zmyslu ich komunikácie. Uvedeným postupom sa navyše podľa prokurátora zabezpečí pochopenie toho, že bez obžalovaného O. si obžalovaná N. nebola schopná zaplatiť ani jednu dovolenku, dávala si schvaľovať aj banálne výdavky a teda je podľa prokurátora nepredstaviteľné, že by vraždy financovala zo svojich prostriedkov. Obžaloba pritom doposiaľ vykonanie celej vzájomnej komunikácie nenavrchovala z dôvodu, že už označené časti považovali za tak výpovedné a korešpondujúce s inými dôkazmi, že nepredpokladala „roztrhnutie“ vzájomnej kolúzie obžalovaných O. a N. na základe jednostranného hodnotenia dôkazov zo strany dvoch členov senátu prvostupňového súdu.

Komunikáciu medzi obžalovanými v aplikácii Threema prvostupňový súd vyhodnocoval na str. 142 - 151 rozsudku jednostranne v prospech obžalovaného O.A. a nie v celom vykonanom rozsahu. Na str. 143 - 145 vyberá časť záverečnej reči prokurátora venovanej výkladu správy o SVRABe, ktorú sa podľa prokurátora až bizarným spôsobom snaží negovať. Časť tejto komunikácie spája s histamínovou intoleranciou, ktorou obžalovaný O. podľa vlastnej výpovede sám trpí. Prokurátorovi pritom nie je zrejmé, prečo mu súd vytýka, že nepredložil dôkaz, ktorý by to vyvracal, keď samotný obžalovaný O. v tejto časti šifruje a pojmu SVRAB prikladá význam „Skurvene Veľký Rozjebaný Akneovitý Bolák“. Prvostupňový súd podľa prokurátora ignoroval, že komunikácia medzi obžalovanými o zmenkách bola ku koncu pretkávaná úvahami obžalovaného O. nad plánom B ako riešenia SVRABu, pričom je obsahovo oddeliteľná a najmä je z nej zrejماً úloha obžalovanej N. ako „garantky“ 9. februára 2018 ráno v celej postupnosti správ daného dňa. Prokurátor v tejto súvislosti poznamenal, že obaja obžalovaní komunikujú otvorene o zmenkách, avšak zrazu prichádza obžalovaný O. s plánom B na SVRAB, na čo obžalovaná N. reaguje: „Joj, neštví ma, to budeš mať.“ Akúkoľvek ďalšiu pochybnosť vyvracia správa obžalovanej N. o 05:14:32: „Ale aj tak sa to natiera a nakoniec vylieci!!!“ Z uvedeného je podľa prokurátora zrejmé, že obžalovaná N. informuje obžalovaného O. o stave liečenia a vôbec neoddeľuje kožné choroby „od procesu liečby O.“ ako sa snaží argumentovať prvostupňový súd. Skutočnosť, že obžalovaný O. sa v Threeme zbytočne nevyzvedá ohľadom podrobností a stavu prípravy vražd podľa prokurátora nie je dôkazom toho, že o nich nevie, práve naopak. Ak by o nich nevedel, logicky by sa pýtal alebo snažil zistiť, čo má táto komunikácia znamenať. Úplne nepochopiteľne potom podľa prokurátora vyznieva úvaha prvostupňového súdu, že kým obžalovaný O.Č. sa chystá kurírovať, obžalovaná N. je presvedčená, že U. O. ňou stvárnenny do kožnej choroby bude vyliečený vraždou. Prokurátor však poukázal na to, že s kódom SVRAB prišiel práve obžalovaný O. a obžalovaná N. ho ešte chválila, aký je kreatívny. Komunikácia v aplikácii Threema je len jedným z článkov reťaze nepriamych dôkazov voči obžalovanému O., pričom podľa prokurátora je vylúčené, aby táto

komunikácia do takej miery kopírovala objektívne udalosti (poradie cieľov, odkladanie realizácie, USB kľúče, atď.), ak by obžalovaný O. nebol v prípade vražd vedome zapojený ako objednávateľ.

Prokurátor poukázal aj na časť odôvodnenia rozsudku na str. 144 týkajúci sa komunikácie medzi obžalovanými z 1. februára 2018 (vo vzťahu ku ktorej poukázal, že v tejto časti nebola vykonaná), v rámci ktorej súd opomenul vyhodnotiť, že svrab mala mať zasa obžalovaná N. a nie obžalovaný O.. Ak by uvedené prvostupňový súd vyhodnotil v kontexte celej vykonanej komunikácie, bolo by podľa prokurátora zrejmé, že „svrab“ bol medzi nimi už skôr zavedenou šifrou a v žiadnom prípade neznamená nejaký reálny problém obžalovaného O., ale ide o šifru pre vraždu U. O., do ktorej bol obžalovaný O. zapojený. Pre objektívne posúdenie veci by podľa prokurátora bolo vhodné, aby prvostupňový súd na str. 144 rozsudku nevytrhával z kontextu dve správy o svrabe z 1. februára 2018, ale aby citoval celý myšlienkový tok danej komunikácie. Po citácii danej komunikácie prokurátor uviedol, že celá táto komunikácia jednoznačne inkriminuje obžalovaného P. O. a to aj nad rámec už vykonaných usvedčujúcich dôkazov. Ak by sa prijal záver, ku ktorému dospel prvostupňový súd v prvom odseku na str. 145 rozsudku, táto časť by sa nemohla začínať otázkou obžalovaného O. na údajný svrab obžalovanej N. a rovnako tak by sa nemohla končiť O. „OK“. Za týchto okolností nemožno podľa prokurátora tvrdiť - vyhodnotením už len tejto časti komunikácie - že obžalovaný O. nebol zapojený do vražd vykonávanými v jeho prospech obžalovanou N., naopak, je zrejmé, že bol ich iniciátorom.

Prokurátor ďalej poukázal na časť komunikácie medzi obžalovanými v aplikácii Threema z 9. a 10. februára 2018, ktorá síce môže zvädzať k záveru, že obžalovaná N. vedela niečo, čo obžalovaný O. nevie, avšak v kontexte celej komunikácie je zrejmé, že to, čo obžalovaná N. vie, je konkrétny stav prípravy vraždy U. O., o ktorom obžalovaného O. z dôvodu opatrnosti v Threeme podrobne písomne neinformuje. Táto časť komunikácie ukazuje podľa prokurátora nedôveru obžalovaného O. k obžalovanej N., a to v súvislosti s tým, či dokáže objednávku vraždy aj reálne zabezpečiť. Ona ho ubezpečuje, že to bude v poriadku, avšak 10. februára 2018 ide ráno sama na „návštevu“ na neuvedené miesto. Obžalovaný O. sa však nepýta, kam ide obžalovaná na návštevu, ale rovno hovorí, aby v agentúre (tento termín priniesol do komunikácie on) preverila, či je možné maximálne o týždeň posunúť termín podania prihlášky. Jednoznačne teda podľa prokurátora súri vykonanie vraždy - komunikácia o strane to nemôže byť, pretože jej registrácia bola čerstvo odmietnutá a o podpisoch komunikovali vždy otvorene a rovnako tak nemohlo ísť o modelingovú agentúru, pretože nie je zrejmé, prečo by obžalovaný O. tak nástojil na uzavretí zmluvy a prihláške do konkurzu v krátkom časovom intervale, pokiaľ by išlo o modelingovú kariéru dcéry obžalovanej Y. N.. Uvedená komunikácia podľa prokurátora kopíruje reálne udalosti, podľa ktorých mal N. Y. od obžalovanej N. fotky zo sledovania U. O. plateného obžalovaným P. O..

K samotnému USB a fotografiám zo sledovania U. O. prokurátor uviedol, že neexistuje dôvod, aby obžalovaná N. mala od obžalovaného O. USB s výsledkami sledovania novinárov tak dlho vopred pred spustením portálu „na pranieri“, ako si to správne všimol aj disentujúci člen senátu. Podľa prokurátora je irelevantné, či si obžalovaný O. prezeral výsledky sledovania pred F. S., pretože prvostupňový súd vychádza z predpokladu, že o ne ani veľmi nejavil záujem. Prvostupňový súd pritom podľa prokurátora prevrátil zmysel výpovede svedka F. S. z 15. januára 2020, v rámci ktorej svedok naznačoval, že cieľom sledovania novinárov nemusel byť záujem o ich diskreditáciu. Ak tomu tak však nebolo, cieľom mohlo byť iba monitorovanie ich pohybu. Závery prvostupňového súdu pritom podľa prokurátora udivujú o to viac, že na str. 137 a 138 rozsudku správne vyhodnocuje tvrdenie obžalovaných o obsahu USB kľúča ako klamstvo, avšak z ich komunikácie z 12. a 18. februára 2018 nevyvodzuje zrejmy záver, že obžalovaný O. sa dopytuje na stav vraždy U. O..

Prokurátor zároveň poukázal na to, že obžaloba nikdy netvrdila, že by sledovanie U. O. už v októbri 2017 bolo zamerané na jeho vraždu. V tom čase ešte ani neprišlo k zadaniu objednávky, čo však podľa prokurátora nespochybňuje dôkaznú silu poskytnutia týchto záznamov sprostredkovateľovi vraždy. Samotný fakt, že obžalovaná N. nemala v decembri 2017 iný dôvod mať tieto záznamy k dispozícii, je podľa prokurátora usvedčujúci aj vo vzťahu k obžalovanému O. a jeho vedomému podielu na vražde U. O.. Neobstoja preto podľa jeho názoru úvahy súdu na strane 138 rozsudku ako ani na strane 139

rozsudku, ktorú úvahu považuje prokurátor za nezrozumiteľnú. Citovanú komunikáciu z 10. februára 2018 v kontexte s objektívne dokumentovanými udalosťami je podľa prokurátora potrebné jednoznačne vykladať tak, že po fiasku s registráciou politickej strany je obžalovaná N. o to viac motivovaná reálne splniť aspoň jedno zadanie obžalovaného O., a to vraždu U. O., ktorá sa aj po viacerých obhliadkach jeho bydliska zatiaľ neuskutočnila.

Pre kontext „kožných chorôb“ je podľa prokurátora výpovedná správa o doktorovi, ktorý obžalovaným liečil predminuloročný ekzém a vyliečil ho dokonale. V reálnom slede udalostí je táto správa podľa prokurátora stotožniteľná len s aktivitou N. Y. vo vzťahu k nájdeniu bieleho koňa v spoločnosti C., vo vzťahu ku ktorému bola na návrh prokurátora vykonaná komunikácia medzi obžalovanou N. a N. Y. z rokov 2016 a 2017.

Prokurátor ďalej poukázal na hodnotenie dôkazov na str. 145 rozsudku, v rámci ktorého prvostupňový súd správne vyhodnotil skutkové okolnosti týkajúce sa momentu, keď sa obžalovaný O. dozvedel o veľkom počte falšných podpisov pri procese registrácie politickej strany Cieľ. Nie je však už podľa prokurátora zrejmé úvaha súdu, na základe ktorej tieto okolnosti napojil na skutkový záver týkajúci sa komunikácie medzi obžalovaným O. a obžalovanou N. z 8. februára 2018 v čase od 19:02:09 do 19:11:11 hod., pričom interpretáciu tohto úseku komunikácie považuje prokurátor za účelovú v prospech obžalovaného O.. Prvostupňový súd podľa prokurátora úplne opomenul, že termín do nedele (ako termín dakedy má prejsť obžalovanej N. svrab) určil obžalovaný O. a túto tému vnáša sám do komunikácie, čím zjavne podľa prokurátora súri vykonanie vraždy („prejde aj svrab“). Skutočnosť, že obžalovaný O. ponecháva bez komentára uistenia obžalovanej N., že o vražde si je istý, že ju nikto „neojebe“ nemožno podľa prokurátora interpretovať spôsobom akým to urobil prvostupňový súd a to, že obžalovaný O. nemal vedomosť o úkonoch vykonávateľov vraždy. Ak by tomu tak bolo, potom podľa neho nie je zrejmé, prečo by stanovoval termín prejedenia svrabu do nedele.

V aplikácii Threema sa podľa prokurátora nachádzajú viaceré miesta, v rámci ktorých obžalovaný O. vnesie do diskusie tému vraždy snažiac sa obžalovanú N. popohnať k akcii, ona k téme zareaguje a on už ďalej z opatrnosti nereaguje. Prokurátor upriamil pozornosť aj na časť komunikácie medzi obžalovaným v noci z 2. februára na 3. februára 2018, k tomu zároveň navrhol vykonať v rámci oboznámenia celej komunikácie, z ktorej vyplýva, že v čase blízkom k vykonávaniu obhliadok bydliska U. O. vykonávateľmi vraždy prináša obžalovaný O. do komunikácie tému krému „piča krém“ - čo znamená, že krém neúčinkuje. Obžalovaná N. to hneď pochopí a odpovedá „ked zas nie je doma...“ - čím sa ospravedľňuje, že cieľ vraždy nie je doma, takže ako má krém natrieť. Z uvedeného je podľa prokurátora podstatné, že aj keď to už obžalovaný O. nijak nekomentuje, je zjavné, že presne vie o čo sa jedná, a navyše, na vykonanie ním objednanej vraždy tlačí.

Prvostupňový súd podľa prokurátora v napadnutom rozsudku podsúva, že obžalovaná N. v podstate celé mesiace obžalovanému O. naznačovala kroky smerujúce k vykonávaniu vražd, tieto však boli len „v jej vedomí“ avšak nie v jeho vedomí, a on to celé tie mesiace nepochopil. V oslobodzujúcej časti rozsudku týkajúcej sa obžalovaného O. považuje prokurátor rozsudok nielen za zmätočný, ale v istých častiach jeho odôvodnenie priam za absurdné. V hodnotení dôkazov jednostranne v prospech obžalovaného O. pokračuje Špecializovaný trestný súd aj na str. 146 rozsudku v súvislosti s výkladom prvej O. správy z 9. februára 2018. Podľa prokurátora prvostupňový súd úplne opomenul záver správy a príkaz obžalovaného O. obžalovanej N., nech si dáva lieky, aby jej to škrabanie do konca týždňa prešlo. Ako účelová sa podľa prokurátora javí aj úvaha súdu, že ak by išlo o smrť, mŕtvym sa už nič pripomínať nedá. To je síce podľa prokurátora pravdou, avšak ak je smrť „škodcu“ pripomenutím krívd, ktoré spôsobil „poškodenému“, celý konštrukt vyznieva inak. Výraz obžalovaného O. „kokotiny zdržujú“ podľa prokurátora neznamená, že mu je U. O. ukradnutý, ale že obžalovaná N. nemá sústreďovať na nepodstatné detaily, ale vykonať to, na čom sa dohodli.

Podstatou hodnotenia dôkazov vo vzťahu k šifram kožných chorôb, svrabu, natieraniu, krému, škrabaniu, atď. podľa prokurátora je to, že celá táto oblasť šifrovanej komunikácie sa po vražde U. O. medzi obžalovanými už nevyskytuje. Z oboznámených častí komunikácie je podľa prokurátora zrejmé,

že obžalovaný O. aktívne tlačí na vyliečenie kožných chorôb, čo je podľa prokurátora samo o sebe dôkazom, že tlačí na vykonanie vraždy U. O.. Súd však v tejto úvahe nepokračoval a zostal len pri obžalovanej N., u ktorej konštatoval, že tieto témy v podstate predstavujú vyriešenie kožných problémov vraždou U. O..

Vo vzťahu k tvrdeniu, že U. O. bol obžalovanému O. údajne ľahostajný, ako to naznačil prvostupňový súd a že ho v podstate nezaujímali ani jeho články, prokurátor poukázal na telefonát obžalovaného O. U. O. z 5. septembra 2017 a pripomenul, že žiadnemu inému novinárovi takto obžalovaný O. nevolal. Rovnako tak prokurátor poukázal na oboznámenú komunikáciu s osobou P. O. zo 7. septembra 2017 a na preukázanie nesprávnosti záverov prvostupňového súdu na str. 146 rozsudku navrhol vykonať v ďalšom konaní aj doposiaľ neoboznámenú časť komunikácie s ďalšou osobou vystupujúcou pod Threema G. I. z 12. októbra 2017.

Hodnotenie prvostupňového súdu na str. 149 a 150 prokurátor zosumarizoval nasledovne: a) na N. komunikáciu o témach spojených so smrťou obžalovaný O. nereaguje k téme, ale sexuálnym vulgarizmom, smajlíkmi, obrázkami ženy bez zubov, znevažuje prejavy obžalovanej N., pričom obžalovaná N. tvrdila, že takto aj prejavy obžalovaného O. vnímala, z čoho podľa prvostupňového súdu vyplynul dôkaz o tom, že obžalovaný O. o príprave vraždy U. O. s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou ani nevedel, b) skutočnosť, že keď obžalovaný O. komunikoval s obžalovanou N. o sume 50 000 eur ako o odmene pre vrahov U. O. (21. februára 2018 o 18:28 hod.) je rozporuplné, pretože ak bol obžalovaný O. páchatelom činu, správal by sa a konal by opatrne, nezviditeľňoval by sa takým bezpredmetným spôsobom a nevystavoval by sa tým odhaleniu. Podľa názoru prvostupňového súdu obžalovaná N. tému odmeny vrahov vo výške 50 000 eur nekomunikuje a odvracia ho tvrdením „nie tolko určite nie to som povedala že cena sa upравиť“. Uvedeným prvostupňový súd nadväzuje na správu z 18. februára 2018 o 8:11:23, v ktorej obžalovaný O. hovorí, že „politická kariéra závisí od toho, či som vyjebal von oknom 50 litrov alebo nie“. Obžalovaná N. mu na to odpovedá, že nič nikam nevyjebal. Na str. 150 rozsudku pritom prvostupňový súd konštatuje, že uveril verzii obžalovanej N., že išlo o peniaze, ktoré boli obžalovaným O. investované do založenia strany. Ďalej dodal, že 50 000 eur vo forme odmeny vrahom neprepadlo, ani nedošlo k zníženiu odmeny, pretože tieto im boli vyplatené 22. februára 2018.

K bodu a) prokurátor odcitoval časť komunikácie v aplikácii Threema z 21. februára 2018 od 6:59:20 do 7:36:25, v rámci ktorej sa nachádzajú celky, ktoré prvostupňový súd považoval za také, v rámci ktorých obžalovaná N. prináša témy spojené so smrťou. Následne odcitoval časť komunikácie v čase od 9:21:21 po 20:17:16, na ktorú prvostupňový súd síce odkazuje, avšak podľa prokurátora z nej vyvodzuje nepochopiteľné závery. Prokurátor považuje za nepochopiteľné, že hoci prvostupňový súd na str. 149 rozsudku cituje správu obžalovaného O. v čase o 9:21:21, vôbec ju neberie do úvahy a konštatuje, že obžalovaný O. správy obžalovanej N. o smrti znevažuje a posmieva sa. Práve prokurátorom uvádzaná správa však priamo spája vedomie obžalovaného O. s úkonmi vykonávateľov vraždy. Ak by totiž išlo len o špekulácie týkajúce sa významu sna o vypadaných zuboch, nebol by podľa prokurátora dôvod, aby sa obžalovaný O. pýtal, či ide obžalovaná N. reálne k zubárovi skontrolovať, či sa jej nejaký nekýve. Navyše podľa prokurátora nie je žiaden dôvod, aby obžalovaná N. na otázku, či ide k zubárovi odpovedala „samozrejme. Donesiem D. domov zo školy a hneď odchádzam. Som ti povedala že si pojdem dnes riešiť veci“. Uvedené podľa prokurátora len potvrdzuje konverzácia medzi nimi v daný deň o 16:26:36 hod., v rámci ktorej obžalovaná N. píše, že sa bude desiť zaspáť a obžalovaný O. sa nepýta na to, či zistila význam sna v snári, ale aktívne sám hneď obracia reč na zubára, keď v čase o 16:29:58 hod. píše: „Prečo? Si bola u zubára? A povedal, že máš skorbut???“ Podľa prokurátora je pravdou, že citovaná komunikácia z 21. februára 2018 obsahuje prvky znevažovania a posmievania sa obžalovanej N. zo strany obžalovaného O., avšak ide len o jeden rozmer tejto komunikácie, ktorý podľa prokurátora je potrebné správne hodnotiť tak, že obžalovaný O. vzhľadom na čas trvania prípravy vraždy U. O. a dovtedy neuskutočnenú vraždu P. Ž. už reálne nemusel veriť, že jeho objednávku dokáže obžalovaná N. úspešne realizovať. Zároveň je to podľa prokurátora aj istý spôsob nátlaku na ňu.

Správa 50 › soon › emotikon smrtky je podľa prokurátora logickým vyústením predchádzajúceho uistenia obžalovanej N. v čase o 16:47:51, pričom v časti šifry billboardu poukázal na časť svojej

záverečnej reči a opätovne zdôraznil, že vylepovanie billboardov je opäť naviazané na sneženie, kvôli ktorému sa to skôr nedalo. Zároveň nič v predmetnej komunikácii ani v dokazovaní, okrem účelového vyjadrenia obžalovanej, neodôvodňuje podľa prokurátora interpretáciu správy tak, že suma 50 000 eur sa týka politickej strany.

Prokurátor v ďalšej časti odôvodnenia odvolania k bodu b) poukázal na to, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by obžalovaní poznali presný termín vykonania vraždy U. O.. Podľa ich komunikácie z 21. februára 2018 však nepochybne tušili, že sa tak môže stať v dohľadnej dobe. V daný deň vládla podľa prokurátora v komunikácii obžalovaných pachuť a očakávanie smrti, pričom správa 50 › soon › emotikon smrtky je možno menej opatrným šifrovaním, ale logickým vyústením tejto atmosféry očakávania. Akékoľvek špekulácie o inom význame tejto správy postrádajú podľa prokurátora zmysel pre realitu. Už len na základe týchto úvah mal prvostupňový súd túto časť komunikácie vyhodnotiť tak, že obžalovaný O. financoval vraždu U. O.. Vysvetlenie obžalovaného O. z 21. apríla 2023, že peniaze zobrala smrť, považuje prokurátor za ťažkopádne, ak by išlo o stratu peňazí, hodí sa tam emotikon záchodu, ako to bolo zrejme dňa 26. februára 2018. Prokurátor považuje za zarážajúce, že senát uveril vysvetleniu obžalovaných, že sa táto správa týkala zbabranej registrácie politickej strany falošnými podpismi. V tejto súvislosti prokurátor zvýraznil, že slovo „SOON“ v angličtine znamená čoskoro, teda ide o niečo, čo ešte má nastať, pričom registrácia politickej strany už bola zamietnutá. Rovnako tak za nelogické považuje prokurátor, že túto tému odmeny vrahov vo výške 50 000 eur obžalovaná N. nekomunikuje a odvracia ju tvrdením „nie tolko určite nie to som povedala že cena sa upraví!“ Ak by totiž išlo o peniaze, ktoré „zožrala smrť“ je podľa prokurátora nelogické, že cena minútých peňazí by sa mohla dať upraviť. Celá táto komunikačná výmena podľa jeho názoru jednoznačne nasvedčuje, že išlo o peniaze, ktoré mali byť vynaložené na spojenie so smrťou. Ak v tejto súvislosti obžalovaná N. argumentuje, že to malo byť na dozbievanie podpisov, k tomu prokurátor poukázal na ďalšie časti komunikácie medzi obžalovanými týkajúce sa údajného „dozbierania“ podpisov v období od 9. februára 2018 do 26. februára 2018, ktoré prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k cifre 50 v spojení s emotikonom lebky ako aj v spojení s emotikonom záchodu v zásade odignoroval. Po citácii v časti komunikácie v aplikácii Threema dňa 9. februára 2018 (keď je rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o odmietnutí registrácie ešte čerstvé) prokurátor uviedol, že v tento deň obžalovaná N. prejavuje svoju ochotu ďalej pracovať a napraviť svoju chybu, avšak obžalovaný O. je pesimistický a striktné to odmieta. Následne prokurátor citoval dve správy v aplikácii Threema zo 16. februára 2018, vykonané na hlavnom pojednávaní 13. januára 2023, z ktorých vyplýva, že obžalovaná N. kázala „X.“ - zjavne X. S., nech zbiera podpisy za potraviny, ktoré kúpila a nech si odrobí, čo jej dlží. Z uvedeného je podľa prokurátora zrejme, že ďalšie peniaze na tento účel neboli v hre. Následne sa obžalovaní o téme 50 bavia 18. februára 2018, pričom časť ich komunikácie vykonanej na hlavnom pojednávaní 13. januára 2023 cituje aj prvostupňový súd na str. 150 rozsudku, avšak podľa prokurátora ju opäť nesprávne interpretuje. Podľa prokurátora je zrejme, že sa zjavne netýka zberu podpisov, pretože o tom obžalovaní komunikujú vždy otvorene, ale týka sa iného projektu obžalovaného O., o ktorý sa bojí, že zaň vyhodil 50 000 a aj od neho závisí jeho politická kariéra. Ak by totiž išlo o 50 000 eur, ktoré boli obžalovaným O. údajne vynaložené na registráciu politickej strany, nehovoril by o nich podľa prokurátora ako o možno nenávratne stratených, pretože 9. februára 2018 reálne uvažoval o kúpe politickej strany a tým aj o pokračovaní v politickej kariére. 50 000 by teda bolo podľa prokurátora nenávratne stratených, avšak nezávisela by od toho politická kariéra obžalovaného. Uskutočniť nájomnú vraždu však nie je ľahké a je zložité zopakovať prípadný pokus alebo nájsť iného páchatela, preto v prípade zlyhania plánu obžalovaného na likvidáciu U. O. tieto vynaložené peniaze vníma ako nenávratne stratené. Nič na tom podľa prokurátora nemení ani fakt, že suma 50 000 eur ešte N. Y. vyplatená nebola. Ďalším dôvodom, pre ktorý podľa prokurátora nejde o registráciu politickej strany je fakt, že obžalovaný O. v čase o 08:11:43 hod. píše obžalovanej N. „A vieš, že nejde o peniaze“. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na jeden z mnohých prekryvaní medzi komunikáciou v aplikácii Threema a objektívne preukázanou realitou, a to vyplatením sumy 50 000 eur 22. februára 2018 N. Y. za vraždu U. O..

Prokurátor ďalej poukázal na to, že o čísle 50 alebo o ďalšom zbieraní podpisov obžalovaní nekomunikovali až do 21. februára 2018, pričom po citácii časti komunikácie z aplikácie Threema v

tento deň uviedol, že ak by išlo o ďalší zber podpisov, na ktorý dala pokyn obžalovaná N. X. S. o čom informovala obžalovaného O. 16. februára 2018, nemala sa už aká cena upravovať, pretože táto to robila za potraviny, na ktoré už predtým vynaložila peniaze obžalovaná N., resp. to robila za to, čo jej dlžila. Za jediný relevantný argument prvostupňového súdu na str. 150 rozsudku považuje prokurátor ten, že cena sa nakoniec neupravila a obžalovaná N. vyplatila 22. februára 2018 za vraždu U. O. N. Y. sumu 50 000 eur. Prokurátor k tomu doplnil, že toto obžalovaná N. sľubovala obžalovanému O. deň predtým a nepochybne bola motivovaná „uchlácholiť“ ho pre jeho nespokojnosť s vykonaním vraždy.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na komunikáciu medzi obžalovanými v aplikácii Threema z 26. februára 2018, v rámci ktorej je číslica 50 spojená s emotikonom WC. Po jej citácii prokurátor uviedol, že podstatná správa, ktorá motivovala obžalovaného O. k napísaniu 50 › soon › emotikon záchodu je správa obžalovanej N., že o nej pochybuje, pretože si chce preveriť, či by uvedený materiál mohol slúžiť na kompro „Vlekára Úchyláka“. Nemohlo ísť pritom podľa prokurátora o dozbievanie podpisov, pretože zber pokračoval a obžalovaný O. mal alternatívny plán kúpy strany. Prokurátor v tejto súvislosti dal do pozornosti aj skutočnosť, že v danom čase išlo o piaty deň od vraždy U. O. a P. O. a ich telá v ich dome ostávali stále neobjavené. Obžalovaný O. s obžalovanou N. sa preto podľa prokurátora mohli oprávnené domnievať, že mohli byť N. Y. oklamaní, alebo že tento mohol byť oklamáný vykonávateľmi. Po citácii ďalšej časti komunikácie medzi obžalovanými 26. februára 2018 prokurátor poukázal na to, že aj po zverejnení vraždy U. O. si obžalovaní nechávali možnosť dozbievania podpisov, čo podľa jeho názoru taktiež nasvedčuje tomu, že správy s číslicou 50 a emotikonom lebký a záchodu sa netýkajú registrácie politickej strany, ale odmeny za vraždu U. O.. Hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom na str. 150 napadnutého rozsudku preto prokurátor považuje za povrchné a jednostranné v prospech obžalovaného O..

Prvostupňový súd pritom podľa prokurátora nevyhodnotil časti komunikácie obžalovaných z 23. februára 2018, a to deň po ich osobnom stretnutí 22. februára 2018, na ktorom obžalovaná N. považovala za potrebné osobne oznámiť obžalovanému O. vykonanie vraždy. V danom čase ešte obžalovaný O. v očakávaní skorého nájdenia tiel žartuje, avšak plynutím času, troch dní, počas ktorých sa telá stále neobjavili ho optimizmus opúšťa a pripomína obžalovanej N., že čoskoro (SOON) pokiaľ niečo neurobí, bude 50 000 vo WC. Obžalovaná ho ubezpečuje, že to vyriešila, že je šetrná, pričom prokurátor predpokladá, že v prípade, ak by boli obžalovaní oklamaní, tlačila by N. Y. k vráteniu peňazí teóriou o nejakom dlhu.

Na str. 151 rozsudku sa prvostupňový súd venuje správam medzi obžalovanými dňa 22. februára 2018, teda v ráno, keď N. Y. prišiel oznámiť obžalovanej Y. N. vykonanie vraždy U. O. a P. O.. Prvostupňový súd sa im venuje v tom zmysle, že zo strany obžalovanej N. sú naisto o vražde U. O.. Prokurátor k tomu uviedol, že mu nie je zrejmé, na čo by mu ich však obžalovaná písala, ak by obžalovaný O. o vražde vopred nevedel. Rovnako tak podľa prokurátora prvostupňový súd necituje a ani sa nevysporadúva s najpodstatnejšou šifrou v celej komunikácii z 22. februára 2018, a to „Čo?“ „Roztopil sa sneh?“. Rovnako tak sa podľa prokurátora nevysporadúva ani so základným usvedčujúcim faktom, prečo by obžalovaná N. oznamovala, že jeden (zub) už naozaj (teda nie v sne) vypadol, ak by obžalovaný O. vo vražde predtým nebol zapojený a nemal o nej vedomosť. Skutočnosť, že o téme U. O. po správe o jeho smrti komunikujú obžalovaní otvorene a spomínajú jeho meno je podľa prokurátora len dôkazom, že túto časť komunikácie používajú ako alibi, keďže dovtedy o ňom komunikovali vždy v šifrách.

Prvostupňový súd sa podľa prokurátora takisto nezameral na vyhodnotenie účelovej obrany obžalovaných - moment, keď vypovedali, že zvolili vyčkávaciu taktiku a viackrát klamali a rovnako tak sa nezameral na dôvod, pre ktorý popierajú stretnutie 22. februára 2018.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách 153 - 155 považuje prokurátor za tendenčné v prospech obžalovaného O.. Vyjadrenia dvoch svedkov, a to jeho brata a F. S. o tom, ako sa obžalovaný vyjadril, že by bolo dobré fyzicky odstrániť novinára, sa prvostupňový súd podľa prokurátora snažil negovať výpoveďou svedka U. M., ktorý nič také nezaznamenal. Prvostupňový súd však podľa

prokurátora opomenul, že obžalovaný s týmto svedkom nemal blízky vzťah a rovnako tak tento spôsob uvažovania súdu prirovnáva k situácii, keď sa páchateľ trestného činu prizná s odhodlaním spáchať tento čin jednej osobe a inej už nie.

K hodnoteniu dôkazov na str. 154 - 155 rozsudku týkajúcom sa oboznámených telefonátov obžalovaného O. z výkonu väzby s F. S. prokurátor uviedol, že prvostupňový súd v podstate tvrdí, že ak by si obžalovaný vraždu objednal, pamätal by si všetky dátumy, čo sa týka registrácie politickej strany a vyhýbal by sa kontaktom s obžalovanou N.. Prokurátor k tomu uviedol, že nie je zrejmé, ako sa mohol obžalovaný vyhýbať kontaktom s obžalovanou N., ktorá bola jeho najbližšou spolupracovníčkou a potreboval s ňou doriešiť ešte minimálne vraždu F. Š.. Naopak podľa prokurátora F. S. vyhodnotil obsah telefonátov správne, pretože obžalovaný O. už skôr vyhodnotil, že F. S. by na základe ich rozhovoru v Chorvátsku oponoval plánu obžalovaného O. na vraždu novinára. Z tohto dôvodu musel podľa prokurátora obžalovaný pri telefonátoch z výkonu väzby aj pred F. S. hrať nevinného. Skutočnosť, že si potreboval objasniť dátumy odmietnutia registrácie politickej strany a odovzdania podpisov je podľa prokurátora jasný dôkaz toho, že si chystal obranu a interpretovať to ako indíciu vzťahujúcu sa k jeho nevine považuje za účelové.

Prokurátor ďalej poukázal na ods. 83 na str. 155 rozsudku, v rámci ktorého podľa jeho názoru prvostupňový súd odignoroval celú masu komunikácie obžalovaného O. s obžalovanou N., ktorá ho usvedčuje z objednávky vraždy a tlaku na jej vykonanie. Prvostupňový súd podľa jeho názoru odignoroval aj vzájomnú spojitosť dôkazov výpoveďou svedkov Y., S., vykonávateľov, ako aj to, že Threema objektívne kopíruje reálne uskutočnené udalosti. Rovnako tak ignoruje, že obžalovaná N. nemohla mať na tieto skutky finančné prostriedky, ako aj množstvo iných nepriamych dôkazov, ktoré hodnotí selektívne.

Základom hodnotenia tejto časti dokazovania je podľa prokurátora uvedenie si faktu, že obžalovaná N. vyplatila v inkriminovanom období počas približne jedného roka N. Y. minimálne 85 000 eur (20 000 eur záloha za vraždu P. Ž., 50 000 eur za vraždu U. O., okolo 10 000 eur doplatok za vraždu U. O. po medializácii a 5 000 eur za 2 samopaly). Prvostupňový súd sa pritom podľa prokurátora na str. 157 - 159 rozsudku snaží navodiť dojem, že obžalovaná N. tieto peniaze mala, keď vymenúva z čoho mohla mať príjem. Nejde však do konkrétností, pretože tie by podľa prokurátora preukázali, že peniaze na vraždy nemohla mať od nikoho iného ako od ich objednávateľa. Uvedené si všimol aj disentujúci člen senátu v odlišnom stanovisku, v ktorom podľa prokurátora správne poukázal na to, že obžalovaná nemala mať odkiaľ iné zdroje, len od obžalovaného O..

V priebehu hlavných pojednávaní bolo podľa prokurátora objektívne preukázané, že obžalovaná N. mala viaceré exekúcie kvôli relatívne zanedbateľným sumám, čo napokon aj sama priznala. Poukázal v tejto súvislosti na jej výpoveď na hlavnom pojednávaní konanom 29. júna 2020, v rámci ktorej podľa jeho názoru klame už v odpovedi, že od obžalovaného O. nemala žiadne iné prostriedky - mala, a tie boli na vraždy, prípadne na zbieranie podpisov. Z dokazovania pritom podľa prokurátora vyplýva, že je pravdepodobné, že obžalovaný O. jej dával aj iné peniaze v hotovosti, avšak isté je, že peniaze na vraždy nemohla mať obžalovaná N. z iného zdroja, iba od obžalovaného O.. Takisto je podľa prokurátora vylúčené, aby jeho peniaze použila na iný účel než boli určené, teda aby z nich ušetrila 85 000 eur, ktoré by bez jeho vedomia použila na vraždy. Vykonaním výpisu z účtu, na ktorý bolo zasielaných dcére obžalovanej 1 300 eur mesačne obžalovaným O. by súd podľa prokurátora ľahko zistil, či z neho bola vygenerovaná hotovosť v tak vysokej výške. Zároveň poukázal na to, že z 30 000 eur, ktoré jej dal obžalovaný O. v hotovosti ako rezervu ešte v roku 2016, bolo pri domovej prehliadke nájdených 23 000 a peniaze na potravinové balíčky boli už spotrebované.

Po citácii časti komunikácie medzi obžalovanými v aplikácii Threema zo 4. a 5. februára 2018, v rámci ktorej obžalovaná N. informuje obžalovaného O. o banálnom výdavku v rámci ním platenej dovolenky s dcérou, prokurátor uviedol, že z nej vyplýva, že obžalovaný O. mal prehľad o každom výdavku na jeho karte. Aj peniaze poskytnuté v hotovosti mali vždy jasný účel a obžalovaná N. si ich nedovolila použiť inak než bez vedomia obžalovaného O..

Po citácii komunikácie medzi obžalovanými z 18. októbra 2017 prokurátor uviedol, že z nej vyplýva, že obžalovaní spolu riešili aj kúpu telefónu, pretože obžalovaná N. nemala na to, aby si ho kúpila a mala záujem splatiť ho obžalovanému O. po tom, ako vyplatí exekúcie. Už uvedené podľa prokurátora vylučuje, aby si jeho peniaze odkladala na iný účel než na aký boli určené. Zároveň ak by podľa prokurátora bolo dokázané, že obžalovaná v predmetnom čase disponovala väčšou finančnou hotovosťou, určite by obžalovaného O. neprosila o kúpu telefónu s tým, že mu ho splatí na dva až trikrát po skončení exekúcií.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania prokurátor poukázal na hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom vo vzťahu k príprave vraždy JUDr. P.Š. Ž. a oslobodenia obžalovaného O. spod obžaloby aj v tejto časti. Prvostupňový súd podľa prokurátora opäť postavil „roztrhnutie“ vzájomnej kolúzie obžalovaných O. a N. na absurdnom výklade jednej komunikačnej výmeny v Threeme, pričom ignoroval viaceré usvedčujúce dôkazy výpovede svedka Y., vykonávateľov, ako aj fakt, že vzájomná komunikácia obžalovaných opäť kopíruje reálne preukázané udalosti. Prvostupňový súd podľa prokurátora správne neuveril obhajobe obžalovaného O., že nevedel o stanovisku JUDr. Ž. k jeho trestnému stíhaniu z 13. júla 2017. Rovnako tak podľa prokurátora správne vyhodnotil, že komunikácia v aplikácii Threema o „zmrdovi“ z F.Š. z 9. februára 2018 medzi obžalovanými P. O. a Y. N. sa týka práve P. Ž.. Podstatné podľa prokurátora je v tejto súvislosti opätovne to, či by obžalovaná N. mohla vraždy financovať sama, ako aj to, že obžalovaný O. mal na vraždu JUDr. Ž. silný motív, pričom vo vzájomnej komunikácii obžalovaných sa nachádzajú elementy, ktoré podporujú výpoveď svedka Y., obžalovaného O. ale napríklad aj svedka O. a vykonávateľov.

Prvostupňový súd podľa prokurátora ignoroval aj ďalšie vykonané časti komunikácie medzi obžalovanými O. a N. z mesiacov november až december 2017, ktoré nasvedčujú evidentnej kolúzii medzi nimi pri plánovaní vraždy JUDr. P. Ž.. Po citácii časti komunikácie zo 6. novembra 2017, 20. novembra 2017, 26. novembra 2017, 29. novembra 2017, 1. decembra 2017 a 14. decembra 2017 prokurátor uviedol, že ak by súd tieto časti komunikácie objektívne vyhodnotil v kontexte s výpoveďou svedka Y., obžalovaného O., vykonávateľov skutku, v spojení aj s vyššie uvedenou komunikáciou o „zmrdovi“ z F., nemohol by dospieť k záveru o nepreukázaní podielu obžalovaného O. na príprave vraždy JUDr. Ž..

K časti oslobodenia obžalovaného O. spod obžaloby vo vzťahu k príprave vraždy F. Š. prokurátor uviedol, že prvostupňový súd podľa jeho názoru v rozpore s objektívnymi dôkazmi spochybnil záver obžaloby, že obžalovaná N. zadala požiadavku na zavraždenie F. Š. N. Y. na prelome mesiacov máj až jún 2018. Prvostupňový súd podľa prokurátora opäť jednostranne vyhodnotil dôkazy a čas zadania objednávky vraždy svedkovi N. Y. posunul až na čas po vzatí obžalovaného O. do väzby. Svedok Y. v rámci svojej výpovede pred súdom uviedol, že obžalovaná N. ho žiadala, aby prokurátora Š.J. riešil po tom, ako sa obžalovaný O. dostal do väzby. Prokurátor k tomu uviedol, že aj z prečítanej výpovede svedka P. z č. I. 1109 - 1116 spisu vyplýva, že objednávka na vraždu F. Š. už bola daná, avšak neboli k nej žiadne údaje. Adresu dodala obžalovaná N. až po vzatí obžalovaného O. do väzby, avšak objednávku zadal obžalovaný O.Č. podľa prokurátora nepochybne skôr. Na uvedenom pritom nič nemení ani skutočnosť, že P. P. datuje začiatok týchto udalostí v rámci mesiacov marec až apríl. Podľa prokurátora je pravdou, že P. P. s odstupom času zrejme datuje udalosti skôr (jarné mesiace 2018), to však podľa jeho názoru nemôže narušiť súlad výpovedí svedkov Y. a X. v otázke času zadania objednávky vraždy F. Š.. Aj vykonaná časť komunikácie z aplikácie Threema v mesiacoch máj a jún 2018 svedčí podľa prokurátora o tom, že obžalovaná N. zadala objednávku na vraždu F. Š. N. Y. na prelome mesiacov máj a jún 2018. Prvostupňový súd odignoroval podľa prokurátora najpodstatnejšiu časť komunikácie medzi obžalovanými, a to komunikáciu z 30. - 31. mája 2018, v ktorej obžalovaný O. zadáva obžalovanej N. požiadavku na vraždu F. Š.. Z tejto komunikácie je podľa prokurátora zreteľné, že obžalovaná N. bola pripravená prioritizovať vraždu T. D., avšak obžalovaný O. mení prioritu na vraždu F. Š., čo obžalovaná N. pochopí a bezvýhradne akceptuje napriek tomu, že očakávala zacielenie vražedného snaženia na T. D.. Nie Y. N., ale obžalovaný P. O. pritom podľa prokurátora komunikáciu iniciuje pokynom „Zbehní dolu do cestovky. Zmeníme let. Dáme prebookovať letenky. Kratší a rýchlejší let.“ Na otázku

obžalovanej, či to má len stornovať alebo povedať, že rezervujú nové obžalovaný O.A. odpovedá: „rezervujeme nové do šuplíka.“ Podľa prokurátora je zjavné, že táto konverzácia je plná šifier a zjavne nejde o reálne bookovanie leteniek, ale o narážku na priezvisko F. Š..

Prvostupňový súd podľa prokurátora na str. 161 rozsudku pomerne nepochopiteľne špekuluje o tom, či na strane obžalovaného O. mohol existovať „tak silný motivačný náboj“, ktorý by vyústil do objednávky vraždy, pričom v podstate tvrdí, že mimo profesionálnej činnosti takáto okolnosť zistená nebola. Prokurátor však upriamil pozornosť na to, že obžalovaný O. mohol vo svojej optike dôvodne očakávať od F. Š. pomoc práve v jeho profesijnej činnosti, ktorá neprišla, keď nevyhovел podnetom spoluobvinených obžalovaného O. na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku v kauze T.. Samotný obžalovaný sa pritom vyjadril, že Š. by ho rád videl v base. Subjektívne vnímanie nebezpečnosti F. Š. napokon konštatoval aj prvostupňový súd na str. 162 rozsudku. Všetky tieto dôvody platia podľa prokurátora o to viac, že obžalovaný O. si nevedel vysvetliť náhlu zmenu postoja poškodeného F. Š. k nemu.

Prokurátor zároveň odvolaciemu súdu predložil na vykonanie nové dôkazy, ktoré mu boli predložené až po vyhlásení napadnutého rozsudku a to úradný záznam mjr. JUDr. F. U. z 3. mája 2023 spolu s rovnopisom vyšetrovacieho spisu vedeného pod ČVS: UIS-37/BKOK-2020 vzťahujúci sa tak k vyšetrovaniu trestnej veci pôvodne vedenej pod ČVS: PPZ-166/NKA-PZ-VY-2019. V ďalšom konaní preto navrhol podľa § 269 Trestného poriadku oboznámiť celý priložený rovnopis daného vyšetrovacieho spisu, vypočuť ako svedka JUDr. D. O., JUDr. T. S. a mjr. JUDr. Mgr. F. U..

K výroku pod bodom III.B.a) rozsudku (oslobodenie obžalovaného O. vo veci poškodeného JUDr. T. D. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku) a zároveň k výroku pod bodom V. rozsudku (oslobodenie obžalovanej Y. N. a T. O. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku pre „čiastkový skutok týkajúci sa úmyselného usmrtenia poškodeného JUDr. T. D.“) prokurátor uviedol, že v tejto časti nemôže napadnutý rozsudok prvostupňového súdu obstať už len s prihliadnutím na právne hodnotenie veci. Poškodenému JUDr. D. nebol v obžalobe venovaný žiaden čiastkový skutok, preto podľa prokurátora nebolo možné obžalovaných v tejto časti oslobodiť spod obžaloby. Ak bol prvostupňový súd toho názoru, že T. D. ako poškodený pri príprave vraždy P. Ž. nefiguroval, mal podľa prokurátora skutok upraviť tak, že JUDr. D. zo skutku vypustí. Meno T. D. ako možného cieľa vraždy však podľa prokurátora v hre bolo, hoci je zjavné, že vo vzťahu k príprave jeho vraždy neboli vykonané žiadne konkrétne kroky. To však podľa prokurátora neznamena, že nebol sekundárnym cieľom pri možnej vražde P. Ž.. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedka Y. z 26. mája 2022, pričom k tomu doplnil, že zadanie na vraždu JUDr. D. „do budúca“ za 200 000 eur potvrdzuje aj svedok X.. Nemožno totiž podľa prokurátora vylúčiť, že by vrahovia skutočne narazili na JUDr. Ž. počas toho ako by bol s JUDr. D., najmä ak sa podľa výpovede JUDr. D. na hlavnom pojednávaní 3. mája 2022 v danom čase stretávali kvôli kauze S., ktorú dozoroval JUDr. Ž.. Napadnutým rozsudkom v bode V. tak došlo paradoxne k oslobodeniu obžalovanej N. a obžalovaného O. pre totožný skutok, pre ktorý boli v bode I.1 rozsudku uznaní za vinných a rovnako tak v bode III.B.a) došlo k oslobodeniu obžalovaného O. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku pre skutok, pre ktorý bol zároveň v bode III. B.b) v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený. Z tohto dôvodu je podľa prokurátora potrebné napadnutý rozsudok v týchto bodoch bez ďalšieho zrušiť.

Napokon vo vzťahu k výroku pod bodom IV. rozsudku (oslobodenie obžalovaného T. T. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku - poškodený JUDr. Ž.) prokurátor uviedol, že aj keď s časťou odôvodnenia napadnutého rozsudku sa stotožňuje, prvostupňový súd podľa jeho názoru svoje úvahy nedotiahol do konca, čo vyústilo do nejednoznačného a nepreskúmateľného rozhodnutia. Prvostupňový súd podľa prokurátora správne vyhodnotil vierohodnosť výpovede svedka G. K., ako aj nezrovnalosti v jeho výpovedi, na ktoré poukázala obhajoba. Rovnako sa stotožnil s konštatovaním súdu, že v priebehu celého dokazovania nebol zabezpečený nespochybniteľný dôkaz o tom, že by cieľom aktivít obžalovaného T. T. a jeho prieskumu mesta F. bol poškodený JUDr. P. Ž.. Uvedená okolnosť podľa prokurátora taktiež nasvedčuje vierohodnosti výpovede svedka G. K., pretože ak by tento svedok vypovedal účelovo, ako to tvrdí obhajoba, nebol by preňho problém tvrdiť, že obžalovaný T. sa

zameriaval priamo na JUDr. Ž., resp. že jeho cieľom ho bolo zavraždiť. Prokurátor sa však nestotožnil s tým, ako súd vyhodnotil konanie obžalovaného T., ktorým si zadovážoval nástroje na spáchanie zločinu. Prokurátor nemá pochybnosť o tom, že konanie obžalovaného sa týkalo pripravovanej úkladnej vraždy JUDr. Ž., avšak pokiaľ prvostupňový súd takéto objektívne súvislosti v čase a priestore nevidel, nemal nechať prípravu nepovšimnúť. Na základe vykonaného dokazovania by podľa prokurátora prichádzala do úvahy kvalifikácia konania obžalovaného ako prípravy na zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona („dolámať“) alebo zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona („olúpiť“). Prvostupňový súd však obžalovaného T. oslobodil spod obžaloby pre konanie, ktorého trestnosť nezanikla. Na základe uvedeného považuje prokurátor napadnutý rozsudok aj v tejto časti za nesprávny a nezodpovedajúci riadnej aplikácii ustanovení zákona.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným nasledovne:

- vo vzťahu k obžalovanej Y. N. prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 pís. a), b), e) a f) Trestného poriadku vo výroku o vine v bodoch I.1, I.2, I.3, vo výroku o oslobodení spod obžaloby v bode V. rozsudku, vo výroku o treste a vo výroku o náhrade škody a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol tak, že obžalovanú Y. N. uzná za vinnú na skutkovom základe uvedenom v bodoch I, II, III v záverečnej reči prokurátora prednesenej na hlavnom pojednávaní 9. mája 2023, venovanej návrhu na uznanie viny. Ďalej navrhol, aby odvolací súd toto konanie právne kvalifikoval v bode I. a III. ako pokračovací obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), písm. j), § 139 písm. h, § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i), § 140 písm. b) Trestného zákona, účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, s tým, že účasť na týchto skutkoch, z ktorých je naďalej dôvodne podozrivý obžalovaný P. O. vyjadrí v skutkovej vete jeho iniciálami a konštatovaním, že jeho vina doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná. Vzhľadom na právoplatný rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo 4. decembra 2020 sp. zn. BB-3T/3/2020 prokurátor navrhol uložiť obžalovanej Y. N. súhrnný trest odňatia slobody na doživotie s tým, že na jeho výkon ju súd zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Napokon prokurátor navrhol obžalovanej uložiť podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku aj povinnosť nahradiť majetkovú škodu poškodenému U. O. vo výške 1 490,10 eur a nemajetkovú ujmu poškodeným U. O. a U. O. vo vyššej výške než bola uložená v napadnutom rozsudku,

- vo vzťahu k obžalovanému T. O. prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil vo výroku o vine v bode I.1, vo výroku o oslobodení spod obžaloby v bode V. rozsudku a vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného T. O. uzná za vinného na skutkovom základe uvedenom v bode I v záverečnej reči prokurátora prednesenej na hlavnom pojednávaní 9. mája 2023 venovanej návrhu na uznanie viny a toto konanie bude právne kvalifikovať tak, ako bolo v prvostupňovom rozsudku, s tým, že účasť na skutku, z ktorého je naďalej dôvodne podozrivý obžalovaný P. O. vyjadrí v skutkovej vete rozsudku jeho iniciálami a konštatovaním, že jeho vina doposiaľ nebola zákonným spôsobom preukázaná. Prokurátor ďalej navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému T. O. prísnejší trest odňatia slobody a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia,

- vo vzťahu k obžalovanému P. O. prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku v časti bodu III. a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, s poukazom na § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor navrhol, aby odvolací súd vyslovil, že prvostupňový súd je v ďalšom konaní povinný vykonať nasledujúce úkony a dôkazy:

- vykonať a oboznámiť celú komunikáciu v aplikácii Threema medzi obžalovanými Y. N. a P. O. tak, ako je uvedená v prílohe č. 2 k znaleckému posudku č. 10/2020 znalca Ing. T. P., t.j. od 26. septembra 2017 o 16:02:26 po 28. júna 2018 o 16:22:37 hod.

- vykonať doposiaľ neoboznámenú časť komunikácie obžalovaného O. s inou osobou vystupujúcou pod Threema G. I. z 12. októbra 2017
- opätovne vypočuť svedka Mgr. F. S. k otázke ním údajne vykonávaných lustrácií v systéme Sociálnej poisťovne
- vykonať komunikáciu obžalovaného P. O. s U. Š. v aplikácii Threema
- postupom podľa § 269 Trestného poriadku oboznámiť celý priložený rovnopis vyšetrovacieho spisu ČVS: UIS-37/BKOK-2020, vypočuť ako svedka JUDr. D.H. O.X., JUDr. T. S. a mjr. JUDr. Mgr. F. U.
- vykonať aj komunikáciu v aplikácii Threema medzi obžalovaným P. O. a F. S. zo dňa 11. marca 2018
- vykonať komunikáciu v aplikácii Threema medzi obžalovaným P. O. a A. W. zo 4. apríla 2018 a 10. apríla 2018
- podľa § 269 Trestného poriadku prečítať zápisnicu o výsluchu svedka P. O. z 26. februára 2018, č. 1. 1383 - 1390 spisu,

- vo vzťahu k obžalovanému T. T. prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa bodu IV a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 322 ods. 4 písm. a) Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor doplnil odôvodnenie odvolania aj písomným podaním z 26. januára 2024, v ktorom na základe postupu podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku navrhol vykonať nové dôkazy, a to:

- k časti odôvodnenia na str. 143 až 145 rozsudku, konkrétne k súdom nesprávne vyhodnotenej komunikácii o šifre SVRAB prokurátor predložil správu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, odboru zdravotnej starostlivosti z 28. augusta 2023, č. GR ZVJS-06870/27-2023, k zdravotnému stavu obžalovaného P. O. z výkonu väzby a následného výkonu trestu, ktorú navrhol vykonať ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku,

- v súvislosti s návrhom na vykonanie celej komunikácie v aplikácii Threema medzi obžalovanými Y. N. a P. O. predložil odborné vyjadrenie znalca Ing. T. P. 8/2023, zabezpečené postupom podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku, ktorého prílohou je obsah komunikácie z aplikácie Threema vrátane označení smeru a času prenesených súborov a hovorov (bez ich obsahu, ktorý nie je možné v súčasnosti rekonštruovať). Legenda k jednotlivým údajom sa nachádza na str. 6 odborného vyjadrenia č. 8/2023. Keďže odborné vyjadrenie podáva identický obraz komunikácie P. O. v aplikácii Threema, ako bola oboznamovaná pred súdom prvého stupňa, avšak rozšírený o hovory a prenesené súbory, navrhol komunikáciu oboznamovať z DVD nosiča, ktorý je prílohou odborného vyjadrenia, vrátane času uskutočnených hovorov a prenesených súborov,

- zároveň predložil odborné vyjadrenie PPZ, odboru počítačovej kriminality č. PPZ-NCODK-OPK2-2023/054541-004 z 25. októbra 2023, ktorým bola podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku odzaložovaná tlačová beseda vtedajšieho prezidenta PZ S. L. z 26. februára 2018 vysielaná od 10,33 hod. do 11,16 hod k vražde U. O. a P. O., pričom tento záznam navrhol vykonať postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku; taktiež navrhol v ďalšom konaní vykonať aj komunikáciu obžalovaného P. O. v aplikácii Threema s Y. N. a inými osobami z času počas vysielania tejto tlačovej besedy a tesne po ňom v rozsahu, ktorý v tomto podaní špecifikoval konkrétnymi správami. Z obsahu tlačovej konferencie je podľa prokurátora zrejmé, že sú priamo preberané aj predchádzajúce výhražné telefonáty P. O. U. O. a nevyšetrenie niektorých trestných vecí políciou (prípád W.), pričom ako najpravdepodobnejší motív vraždy, s ktorým polícia pracuje je investigatívna činnosť novinára. Po ukončení tlačovej besedy v čase o 11:43 hod. P. O. telefonuje s P. H., krátko na to oznamuje pravdepodobne D. W., že už sa kvôli tomu išiel stretnúť aj C. s C., a že to „hrozne rozvírilí“ a o 37 sekúnd na ostatnú správu navrhuje obžalovanej Y. N. miesto osobného stretnutia v W. o 13.30 hod. V kontexte tlačovej besedy a nadväznosti správ nemôže podľa prokurátora platiť optika prvostupňového súdu o tom, že obžalovaná Y. N. si vraždu U. O. objednala mimo vedomia obžalovaného P. O., pretože ak by tomu tak bolo, nebol žiadny dôvod, aby v rozrušení z dosahov vraždy kontaktoval s urgentnou žiadosťou o stretnutie práve obžalovanú Y. N.,

- taktiež správu Sociálnej poisťovne č. 154217/2023-BA zo 7. júla 2023, ktorá opisuje spôsob a rozsah zobrazovaných údajov pri lustrácii osoby na diaľku tzv. Grid kartou, pričom z uvedenej správy je zrejmé, že sa zobrazí aj adresa trvalého pobytu lustrovanej osoby a tento dôkaz navrhol v ďalšom konaní vykonať podľa § 269 Trestného poriadku na podporu tvrdenia obžaloby v záverečnej reči,

- napokon predložil aj odborné vyjadrenie PPZ, odboru počítačovej kriminality č. PPZ-NCODK-OPK2-2023/054541-002 z 19. augusta 2023, zabezpečené podľa § 234 ods. 4 Trestného poriadku, ktoré navrhol podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku na preukázanie účelovosti tvrdení obhajoby vo vzťahu k podsúvanému údajnému stretnutiu N. Y. s D. O. 22. februára 2018 v obci P..

Napokon, písomným podaním z 5. marca 2024 prokurátor odvolací súd informoval o správe pôvodného vyšetrovateľa trestnej veci poškodeného U.Á. O. pplk. Ing. F. U. zaslanej mu 13. februára 2024 cestou styčného úradu v Europole, z ktorej je podľa prokurátora možné sa domnievať, že EUROPOL v súčasnosti disponuje forenzným softvérom, ktorý je schopný do hlbšej miery obnoviť aj vymazané údaje z rôznych elektronických zariadení. S poukazom na to aktualizoval svoj návrh tak, že odvolaciemu súdu navrhol, aby sám vykonal dokazovanie, resp. aby v prípade vyhovenia odvolaniu najmä vo vzťahu k obžalovanému P. O. uložil prvostupňovému súdu povinnosť podľa § 147 ods. 2 Trestného poriadku pribrať do konania EUROPOL na vykonanie znaleckého skúmania a podania znaleckého posudku.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný T. T. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Dagmar Matuškovskej písomným podaním zo 6. decembra 2023, v rámci ktorého uviedol, že obžaloba jeho vinu oprela o jediný dôkaz, a to svedeckú výpoveď G. K., ktorému bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia podľa § 205 ods. 1 Trestného poriadku, avšak ako bolo uvedené v napadnutom rozsudku, prvostupňový súd k tejto svedeckej výpovedi nezistil podpornú sieť či už priamych alebo nepriamych dôkazov. Podľa názoru prvostupňového súdu súvis medzi svedkom K. a obžalovaným T. nevyšiel najavo na základe iniciatívneho konania svedka, ale vyplynul zo záznamov telefonických rozhovorov medzi svedkom a obžalovaným v inej trestnej veci, v ktorej bol svedok odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Navyše sa tak udialo v dobe, keď bolo trestné stíhanie za trestné činy prípravy vražd prokurátorov už medializované a svedok sám potvrdil, že médiá sledoval. Za neprimeraný benefit poskytnutý G. K. považuje obžalovaný aj uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov, hoci v čase ním podanej výpovede vo vzťahu k obžalovanému T. hrozil svedkovi K. trest odňatia slobody vo výmere 20-25 rokov. Podľa obsahu úradného záznamu z augusta 2020 kládol G. K. zníženie trestu ako podmienku pre podanie výpovede vo vzťahu k obžalovanému T..

Z vykonaných dôkazov síce vyplýva dôvodné podozrenie, že obžalovaný T. sa zaoberal obchodom s drogami, o čom vypovedal svedok K. a svedčia o tom i dôkazy o jeho uväznení za predmetnú trestnú činnosť v Taliansku, avšak obžalovaný popiera, že by G. K. v novembri 2017 požiadal, aby mu zohnal tzv. pracovné auto. Prvostupňový súd pritom v odôvodnení rozsudku uviedol, že nezaznamenal dôkaz či a prípadne ako a od koho sa obžalovaný T. mohol o danej okolnosti dozvedieť, teda absentuje tu dôkaz, ktorý by ho spájal s obžalovaným O.. Rovnako tak aj časovú súvislosť s prejednávanej skutkom pretfha podľa prvostupňového súdu výpoveď obžalovaného O., ktorý uviedol, že v čase pred Vianocami 2017 oznámil Y., že Srbov chytili policajti a následne už s Y. o vražde Ž. nekomunikoval.

K odôvodneniu odvolania prokurátora obžalovaný uviedol, že na jednej strane prokurátor tvrdí, že súd mal správne vyhodnotiť vierohodnosť výpovede svedka G. K. a dôsledne sa vysporiadať s nezrovnalosťami v jeho výpovedi, avšak na strane druhej sa samotný prokurátor stotožnil s konštatovaním prvostupňového súdu, že v priebehu konania nebol zabezpečený nespochybniteľný dôkaz o tom, že by cieľom aktivít obžalovaného T. bol poškodený P. Ž.. Tvrdenia svedka K. o ich stretnutí v Komárne, Nových Zámkoch, na čerpacej stanici X. alebo ich údajný „výlet“ do F. neboli podľa obžalovaného v prípravnom konaní ani v konaní pred súdom podporené žiadnym dôkazom.

Prokurátor v snahe preukázať správnosť ním podanej obžaloby navrhol v podanom odvolaní právne kvalifikovať konanie obžalovaného T. ako prípravu na zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona alebo zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona. S uvedeným návrhom sa

obžalovaný nestotožňuje a so zmenou právnej kvalifikácie nesúhlasí, pretože v konaní neboli na tento postup produkované žiadne dôkazy.

S poukazom na uvedené považuje obžalovaný T. T. napadnutý rozsudok vo vzťahu k svojej osobe za vecne správny, zákonný, dostatočne odôvodnený a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora vo vzťahu k nemu podľa § 319 Trestného poriadku v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný P. O. prostredníctvom obhajcu Mgr. Mareka Paru písomným podaním z 25. februára 2025, v ktorom vo vzťahu ku komunikácii v aplikácii THREEMA poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 4. októbra 2024, C-548/21, podľa ktorého prístup k údajom uloženým v mobilnom telefóne pre účely vyšetrovania trestných činov vyžaduje (i) predchádzajúci príkaz súdu alebo nezávislého správneho orgánu, (ii) dodržanie zásady proporcionality, (iii) dostatočne presné vymedzenie kategórie dotknutých trestných činov. Osobitnú požiadavku zákonnosti získanej komunikácie (teda obsahu mobilného telefónu) predstavuje povinnosť vnútroštátnych orgánov informovať dotknutý subjekt, v danom prípade obžalovaného, o dôvodoch, na ktorých je založené povolenie k prístupu k týmto údajom udelené súdom alebo nezávislým správnym orgánom bezprostredne po tom, ako už odovzdanie týchto informácií nemôže narušiť úkony, ktoré príslušné orgány majú záujem (a povolenie) vykonať.

S poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej Únie z 2. marca 2021, C-746/18 pritom obžalovaný doplnil, že dozorový prokurátor nemôže byť nezávislým správnym orgánom. Všetky požiadavky stanovené smernicou 2016/680/EU z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov príslušnými orgánmi za účelom prevencie trestných činov, ich vyšetrovania, odhaľovania, či stíhania alebo výkonu trestu vyjadrené v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo 4. októbra 2024, sp. zn. C-548/21 neboli podľa obžalovaného v predmetnej trestnej veci dodržané, v dôsledku čoho je komunikácia v aplikácii THREEMA podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku ako dôkaz procesne nepoužiteľná.

K hodnoteniu obsahu a významu komunikácie v aplikácii THREEMA obžalovaný uviedol, že hodnotenie komunikácie v aplikácii THREEMA medzi obžalovaným P. O. a Y. N. považuje za účelový a selektívny, pretože ignoruje zlyhania obžaloby, ktorá vychádzala z tvrdení napríklad o „kódovaní“ prípravy vraždy správami o zbere podpisov, hoci dôkazmi sa preukázala zhoda týchto správ s realitou. Poukázal najmä na to, že podľa jeho názoru nie je možné pripustiť, že v marci 2018 si začal vytvárať alibi akousi „nešifrovanou“ časťou komunikácie v THREEMA a zároveň si ako dôkaz proti sebe zachoval „šifrovanú“ časť komunikácie v THREEMA. Ani v priebehu konania pred súdom obžalovaný O. ani obžalovaná N. nenavrhlí čítať obsah správ v aplikácii THREEMA, a to ani vo svoj prospech, čo podľa obžalovaného vyvracia názor prokurátora o akýchsi „alibisprávach“ vytvorených vopred s cieľom vyvinúť sa.

K prokurátorom navrhovaným novým dôkazom obžalovaný uviedol, že tieto bolo možné vykonať už v skoršom konaní a zároveň ich nepovažuje za relevantné. Pokiaľ ide o námietku prokurátora, že prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní 17. marca 2023 nevyhovел žiadosti vyšetrovateľa z inej trestnej veci o zapožičanie mobilných telefónov označených ako 1K/2K, pričom aktuálne navrhuje v prípade vyhovenia odvolaniu uloženie pokynu zabezpečiť opätovné znalecké skúmanie predmetných mobilných telefónov obžalovaný nad rámec argumentácie rozsudkom sp. zn. C-548/21 poukázal aj na hlavné pojednávanie konané 17. marca 2023, v rámci ktorého prokurátor uviedol, že tento návrh v konaní pred súdom nerobil a nepovažuje ho za potrebný, pretože by to neúmerne predĺžilo konanie.

Obžalovaný taktiež poukázal na to, že v dôsledku konania vyšetrovateľa, ako aj konania splnomocnencov poškodených dochádza k únikom informácií z vyšetrovacieho spisu, ale aj zásahom do prezumpcie neviny obžalovaných, pričom dal do pozornosti otázku č. 2/ vytýčenú v aktuálne vedenom konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva vo veci Rath proti Českej republike, č. 34695/22. Rovnako tak poukázal aj na postup vyšetrovateľky mjr. JUDr. P. W., ktorá prípisom z 3. júla 2024

predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vecnú stopu v podobe mobilného telefónu Mgr. U. M. spolu s výsledkami znaleckého skúmania, ktorý bol však zaistený v inej trestnej veci, v ktorej malo byť zastavené trestné stíhanie. Výšetrovateľka pritom nie je procesnou stranou, Trestný poriadok neupravuje postup, ktorý zvolila a z obsahu daného mobilného telefónu nevyplývajú žiadne pre aktuálne konanie relevantné skutočnosti, naopak, v danej trestnej veci bol daný dôvod na vrátenie veci Mgr. U. M.. Navyše, splnomocnenec poškodených JUDr. Roman Kvasnica, ktorý podľa obžalovaného má byť právnym zástupcom mjr. P. W. v inej veci by v danej trestnej veci nemal nárok na prístup k uvedenému mobilnému telefónu, ale ani k výsledkom jeho skúmania, avšak v dôsledku postupu vyšetrovateľky si uvedený dôkaz prakticky obratom prevzal na vlastnú žiadosť zo spisu. Predmetný dôkaz pritom nenavrhuje vykonať ani prokurátor. Napokon, uznesením vyšetrovateľa z 5. decembra 2024 pod ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024 bolo v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024 (pôvodne ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019) podľa § 190 ods. 1 Trestného poriadku zrušené uznesenie vyšetrovateľky z 24. júna 2023, ktorým bol v danej trestnej veci pribratý znalec Ing. T. P., PhD., pričom predmetné uznesenie predložil v prílohe svojho podania.

Rovnako tak poukázal v súvislosti s hodnotením vierohodnosti výpovede svedka N. Y. na početné vlastnoručne písané listy, ktorými sa svedok domáha doplnenia svojej výpovede pred súdom, predkladá nové dôkazy, ako aj tvrdenie o falšovaní vyšetrovacieho spisu v aktuálnej trestnej veci, vo vzťahu k čomu obžalovaný podal trestné oznámenie.

Vychádzajúc z uvedeného obžalovaný P. O. navrhol odvolania prokurátora a poškodených podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná Y. N. podala odvolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. PhDr. Ing. Štefana Neszméryho, LL.M., PhD. písomným podaním 23. mája 2021, a to proti všetkým odsudzujúcim výrokom napadnutého rozsudku, ktorým ju súd uznal za vinnú, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo. Odvolanie podala aj vlastným písomným podaním z 24. mája 2023, a to taktiež proti všetkým odsudzujúcim výrokom voči svojej osobe, ako aj proti konaniu, ktoré vyhláseniu rozsudku predchádzalo.

Podané odvolanie odôvodnila písomným podaním z 1. októbra 2023, v ktorom uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, porušujúci jej právo na spravodlivý proces a za odporujúci elementárnej logike, ako aj vykonaným dôkazom. Špecializovaný trestný súd ju uznal za vinnú napriek tomu, že všetky výroky sú založené výlučne na rozporuplných výpovediach svedka - kajúcnika N. Y. Vykonaným dokazovaním však podľa obžalovanej boli tieto výpovede vyvrátené množstvom dôkazov ako znalecké posudky, obsahy zadržaných mobilných telefónov a ďalšie svedecké výpovede. V priebehu celého konania nedošlo podľa obžalovanej k zabezpečeniu jediného reálneho dôkazu svedčiaceho o tom, že by z jej strany vôbec došlo k spáchaniu akéhokoľvek skutku kladeného jej za vinu. Celé vyšetrovanie ako aj obžalobu považuje za nezákonné, pretože ide o účelovo vymyslený príbeh osoby, ktorá sa rozhodla zničiť ju a obžalovaného O. a hodiť na nich vinu za spáchanie jej vlastných trestných činov. Prvostupňový súd si však tento vymyslený príbeh osvojil, a to aj napriek množstvu dôkazov preukazujúcich, že nejde o bezúhonnú osobu, ktorá dokázateľne klame v stovkách častí tohto svojho príbehu.

Podľa obžalovanej sa ustanovenie o úkladnej vražde nemôže použiť na nedokázané konanie, v ktorom absentujú dôkazy a naopak bolo v ňom vykonaných množstvo dôkazov o nevine. Obžalovaná ďalej poukázala na to, že prvostupňový súd ju uznal za vinnú pri absencii akéhokoľvek dôkazu potvrdzujúceho spáchanie skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu. Uvedenú skutočnosť pritom potvrdil aj svedok Y. na hlavnom pojednávaní 6. februára 2022, keď na otázky JUDr. Matuškovskej uviedol, že na svoje tvrdenia týkajúce sa objednávok vrážd osobou obžalovanej nemá žiaden dôkaz ani svedka. Nie je teda možné podľa obžalovanej preukázať, kedy, kde a od koho svedok Y. v skutočnosti dostal objednávku na vraždu JUDr. Ž.G. alebo či si ju objednal sám z osobných dôvodov, ako to vo svojich výpovediach uvádzali S.Á. X., P. P. a D. O.. Uvedení svedkovia pritom podľa obžalovanej vyvracajú aj dobu objednávky vraždy JUDr. Ž., jej priebeh, časovú os a zaobstarávanie zbraní. Vykonaným dokazovaním tak bolo

podľa obžalovanej jednoznačne preukázané, že objednávku vraždy JUDr. Ž. si u N. Y. nikdy neobjednala a nedala mu ani žiadnu zálohu na túto vraždu v sume 20 000 eur. K svedkom uvádzanej zálohe 20 000 eur obžalovaná uviedla, že svedok Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná mu túto sumu mala dať nečakane, naraz do ruky pred jej domom ako zálohu za vraždu JUDr. P. Ž.. Obžalovaná k tomu uviedla, že svedok Y. od nej 20 000 eur v hotovosti skutočne dostal, ale nie na vraždu JUDr. Ž., ale ako pôžičku na prerábku bytu v O. s dohodnutým 10% mesačným úrokom na dobu neurčitú. Obžalovaná mu pritom tieto peniaze nedala naraz, ale postupne, a to v sume 10 000, 5 000 a 5 000 eur a nebolo to na jeseň 2017 ako to tvrdí svedok, ale v júli 2017. Z uvedenej sumy jej svedok až do apríla 2018 platil mesačný úrok 10%, t. j. 2 000 eur mesačne a do jej zadržania z 10 000 eur úrok 1 000 eur mesačne. Dňa 5. marca 2018 jej naraz vyplatil 10 000 eur ako úrok za mesiace október 2017 - február 2018, ktoré jej z dôvodu insolventnosti počas danej doby nevedel splácať mesačne. Dôkazom uvedeného je podľa obžalovanej výpoveď svedka Y. z 18. októbra 2018 a ich komunikácia zaistená v mobilnom telefóne svedka Y. z 5. marca 2018, pričom svedok nechcel, aby niekto vedel o tom, že obžalovanej priniesol meškajúce úroky za 5 mesiacov, na základe čoho obžalovaná kladie otázku, prečo chcel svedok tajiť, že nie ona jemu, ale on jej platí a dlhuje 10 000 eur.

Z uvedeného, ako aj z ďalšej komunikácie je podľa obžalovanej jednoznačné, že svedok Y. po celý čas klamal o svojich údajných státisícových mesačných ziskoch a o svojej finančnej situácii, ale najmä o tom, že od nej nikdy nemal požičané žiadne peniaze a neplatil jej žiadne úroky. Obžalovaná ďalej poukázala na časti ich komunikácie z 8. marca 2018, 26. marca 2018 a doplnila k nim, že tieto jednoznačne vyvracajú nielen jej vinu, ale jasne dokazujú nevierohodnosť svedka N. Y.. Svedok Y. sa na hlavnom pojednávaní snažil tvrdiť, že predmetný byt si obžalovaná vymyslela, a vedela o ňom len z počutia. Do SMS komunikácie ho zapojila až po vražde U. O., aby si ním urobila alibi. Obžalovaná k tomu uviedla, že tvrdenie svedka vyvracia znalecký posudok č. 04/2024 z 24. marca 2023 o komunikácii v aplikácii Threema medzi svedkom Y. a ňou, pričom poukázala na komunikáciu z 2. marca, 3. marca, 23. apríla a 26. apríla 2017, ktorá podľa jej názoru preukazuje klamstvo svedka Y. v jeho výpovediach. Je totiž podľa obžalovanej úplne jasné, že svedok ju v skutočnosti doslova nútil zohnať peniaze na byt pod zámienkou prerábky, a to nielen 20 000 eur, ale dokonca 30 000 eur z dôvodu svojich finančných problémov. Z tejto komunikácie vyplýva podľa obžalovanej taktiež to, že svoje finančné problémy svedok Y. čiastočne vyriešil tak, že predal svoj Mercedes za sumu 11 000 eur. Hoci prvostupňový súd uvádza časť tejto komunikácie aj v napadnutom rozsudku, zámerne podľa obžalovanej vynecháva časti preukazujúce zúfalú snahu svedka Y. získať peniaze akože na tento byt, a rovnako tak vynecháva najdôležitejšiu správu z 2. marca 2017 o 7:58:22, ktorá potvrdzuje pravdivosť výpovede obžalovanej o tom, že svedok jej byt vo februári 2017 osobne ukázal.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaná poukázala na päť verzií toho, čo jej údajne mal povedať svedok Y. o tom, kto bude riešiť vraždu JUDr. Ž., pričom súd si podľa obžalovanej evidentne vybral len jednu z ponúkaných verzií svedka napriek tomu, že nebola ničím podložená. Obžalovaná k tomu doplnila, že žiadna z týchto verzií nesedí s výpoveďami ostatných zúčastnených, a to D. O., S. X., P. P. ani s výpoveďou T. O. vo vzťahu k priebehu objednávky vraždy JUDr. Ž. N. Y.. K tvrdeniu prvostupňového súdu o tom, že údaje o poškodenom poskytla svedkovi Y. obžalovaná N. na čerpacej stanici vo Veľkom Mederi obžalovaná uviedla, že absentuje akýkoľvek dôkaz preukazujúci ich stretnutie na pumpe vo Veľkom Mederi a odovzdanie údajov, pretože toto sa nikdy nestalo. Rovnako tak svedok Y. podľa obžalovanej žiadnym spôsobom nevysvetlil, odkiaľ mala mať k dispozícii adresu JUDr. Ž. v F., pokiaľ obžalovaná po celú dobu jasne uvádzala, že o existencii JUDr. Ž. ani nevedela a rovnako tak sa o ňom nikdy nerozprávala ani s obžalovaným O.. Navyše S.Á. X. uviedol, že žiaden telefón s údajmi JUDr. Ž. od Y.Y. nikdy nedostal a rovnako tak svedok Y. uviedol, že daný telefón, v ktorom bola stiahnutá fotka JUDr. Ž. dal T. O. a nie S. X.. Svedok Y. pritom podľa obžalovanej opäť súdu ponúkol na výber deväť verzií priebehu skutku, z ktorých si súd opätovne vybral jednu, ktorú sa mu najviac hodila a osvojil si ju ako fakt, na základe ktorého ju uznal za vinnú.

K tvrdeniu prvostupňového súdu, že v presne nezistenej dobe od konca septembra do októbra 2017 po urgenciách zo strany obžalovanej svedok Y. oslovil s požiadavkou fyzickej likvidácie poškodeného JUDr. Ž. T. O. obžalovaná uviedla, že z výpovedí P. P., S. X., D. O. a P. X. ako aj z výpovede

samotného svedka Y. vyplýva, že len zadanie S. X. a P. P. muselo nastať až koncom novembra 2017, teda ak Y. likvidáciu poškodeného JUDr. Ž. zadal obžalovanému O. 2 mesiace po tom, ako S. X. a P. P. nič neriešili, podľa obžalovanej jasne vychádza, že to nemohlo byť skôr ako koncom decembra. Rovnako tak podľa obžalovanej nesedí tvrdenie svedka Y., že obžalovanému O. to zadal v deň zápasu MMA v Komárne, ktorý sa konal 26. októbra 2017, pretože to bolo mesiac predtým, ako bola hotová zbraň Parabellum. Z uvedeného je podľa obžalovanej zrejmé, že S. X. a P. P. ju teda ešte ani nemohli skúšať s hotovým tlmáčom. Podľa obžalovanej nesedí ani časový údaj o tom, kedy mali údajní Srbi sledovať JUDr. Ž., ak zadanie obžalovanému O. vychádza na koniec decembra 2017, avšak podľa výpovedí svedka Y. ich mal presne vtedy - koncom decembra - „stopnúť“ vo vykonaní tohto skutku.

S poukazom na vyššie uvedené má obžalovaná za to, že prvostupňový súd ju odsúdil nezákonne, čím porušil nielen jej právo na spravodlivý proces, ale aj právo na obhajobu a svojím rozsudkom sa dopustil trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa a ohýbania práva. Na základe toho obžalovaná navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v plnom rozsahu a oslobodil ju vo všetkých bodoch odsudzujúcich výrokov voči jej osobe.

Podané odvolanie doplnila obžalovaná N. aj ďalším vlastným písomným podaním z 13. októbra 2024, v ktorom uviedla, že svedkovi Y. nikdy nezadala vraždu JUDr. Ž., čo bolo vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané a z čoho podľa nej vyplýva, že jej vykonanie nemohla ani odvolať. Rovnako tak vo vzťahu k samotnému zadaniu objednávky vraždy U. O. svedkovi Y. Špecializovaný trestný súd okrem výpovede svedka nevykonával žiaden podporný dôkaz a aj napriek tomu uviedol, že to bolo pre jej domom a v Y. aute. Ďalej poukázala na to, že hoci svedok Y. vo svojich výpovediach uvádzal ako obdobie zadania vraždy U. O. január 2018, prvostupňový súd ju napriek tomu uznal za vinnú, že objednávku vraždy zadala svedkovi Y. v decembri 2017. Z analýz všetkých zadržaných mobilných telefónov je podľa obžalovanej zrejmé, že so svedkom Y. nikdy nekomunikovala o príprave žiadnej vraždy a tento rovnako sám priznal, že na svoje tvrdenia o tom, že s ním obžalovaná riešila objednávky vražd nemá žiaden dôkaz ani svedka. Pravdou totiž podľa obžalovanej je, že svedok Y. riešil vraždu U. O. oveľa skôr ako tvrdí, že mu ju obžalovaná zadala, z čoho ho usvedčujú aj X. a P..

Obžalovaná ďalej poukázala na to, že odmena za vraždu U. O. bola podľa výpovedí svedka Y. 70 000 eur a nie 50 000 eur ako to uvádza prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Ďalej poukázala na to, že podľa Y. výpovede bolo nutné uniesť U. O., aby sa nenašlo jeho telo, pričom obžalovaná mu to zadala tak preto, lebo jej to poradila jej veštica. Táto však svedkove tvrdenia vo svojej výpovedi vyvrátila, čím podľa obžalovanej preukázala, že svedok Y. v tejto časti klame. Z domovej prehliadky podľa obžalovanej vyplynulo, že svedkovi Y. nemala ani na akom prenosnom počítači ukázať fotografie a popisy činností U. O., pretože obžalovaná nikdy žiaden svedkom uvádzaný počítač nemala a jediný počítač, ktorý bol pri domovej prehliadke zadržaný, bol malý, detskými nálepkami oblepený notebook, ktorý bol dlhé roky nefunkčný. Rovnako tak obžalovaná nemala ani žiaden USB kľúč s fotkami a popisom zo sledovania U. O., čoho dôkazom je podľa nej aj to, že samotný prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uvádza, že nevie akým spôsobom ho obžalovaná má k dispozícii. Materiál na USB kľúči, ktorý je súčasťou spisu, zo sledovania U. O. jednoznačne neopoznal ani P. P., ktorý rovnako tak ako svedok Y. spoznal len jednu fotku. S. X. fotky neopoznal vôbec. Navyše výpoveď P. P. podľa obžalovanej dokazuje, že svedok Y. klame, pretože popisoval úplne iný obsah nafotený do svojho telefónu a nikdy neuvádzal žiaden veľký papier, na ktorom by bol popis sledovania U. O. zo všetkými údajmi o jeho pohybe. Napriek uvedenému prvostupňový súd v napadnutom rozsudku tvrdí, že materiál zo sledovania U. O., ktorý mal k dispozícii svedok Y., dokonca od obžalovanej, a ukázal ho S. X. a P. P. pri zadaní objednávky vraždy U. O., bol získaný zo sledovania U. O.. Obžalovaná ďalej poukázala na to, že svedok Y. v rámci svojej výpovede uviedol tri verzie toho, kto odfotil fotky U. O. do jeho pracovného mobilu, pričom tento rozpor vysvetlil na hlavnom pojednávaní tak, že nevedel, prečo pôvodne tvrdil, že fotky urobil on a že nezáleží na tom kto ich urobil. Obžalovaná považuje za nepochopiteľné, že prvostupňový súd si napriek týmto rozporom vybral jednu zo svedkom Y. uvádzaných verzií a rozhodol, že fotky z neexistujúceho notebooku a neexistujúceho USB kľúča urobila obžalovaná. Ďalej uviedla, že nikde vo výpovediach sa nespomína stretnutie Y., X. a P. v reštauráciách Y. v januári 2018, teda v čase, keď už Y. mal vo svojom telefóne údaje o U. O. a predtým ako im ich odovzdal u seba doma v I. pri zadávaní objednávky vraždy U. O..

Obžalovaná je toho názoru, že ak by mal tieto údaje Y. k dispozícii, dal by ich X. s P. už vtedy. Aj uvedené podľa obžalovanej jednoznačne preukazuje nepravdivé tvrdenia svedka Y., ako aj to, že s objednávkou vraždy nemala nič spoločné.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaná poukázala na to, že nebol vykonaný žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že svedok Y. ju 22. februára 2018 ráno kontaktoval. Sám svedok dokonca vo svojich výpovediach opakovane uvádzal, že vykonanie skutku jej oznámil už 21. februára 2018 večer, potom ako od neho odišli X. s P.Č., a to údajnou dohodnutou SMS, že dostal defekt. Obžalovaná mu na to následne mala začať vypisovať dlhé SMS, dokonca až MMS o nejakej dlžobe, aby si urobila alibi. Z odborného vyjadrenia Ing. T. P., ako aj s analýzy mobilných telefónov podľa obžalovanej jednoznačne vyplýva, že svedok Y. klame a večer 21. februára 2018 ju žiadnym spôsobom nekontaktoval. Rovnako tak bolo podľa obžalovanej vykonaným dokazovaním vylúčené, že by sa s ňou svedok Y. 22. februára 2018 v ranných hodinách osobne stretol pred jej domom v O., ako to tvrdí on i prvostupňový súd, pretože mobilný telefón obžalovanej sa vtom čase nachádzal na opačnom konci mesta ako mobilný telefón svedka Y.. Navyše svedok Y. by sa s ňou nestihol stretnúť, pretože od telefonického rozhovoru so svojou partnerkou bol už o 19 minút v 27 km vzdialenej obci P., kde volal D. O., s ktorým sa tam pravdepodobne stretol. Uvedené podľa obžalovanej jednoznačne preukazuje, že svedok Y. išiel 22. februára 2018 oznámiť vykonanie vraždy U. O. D.Á. O. a nie jej a rovnako tak si od neho mohol prevziať odmenu za vraždu U. O., ktorú následne odniesol S. X.. Ing. Mikulaj vo svojom prvom odbornom vyjadrení z 11. marca 2020 jasne deklaroval, že dňa 22. februára 2018 neprebehla žiadna komunikácia medzi ňou a svedkom Y. čím dokázal jej nevinu. Keď si to však obžaloba uvedomila, dala podľa obžalovanej Ing. P. vypracovať nové odborné vyjadrenie z 13. júla 2020, v rámci ktorého záhadným spôsobom objavil 76 dovtedy neexistujúcich volaní, SMS a lokalizácii týkajúcich sa obžalovanej, svedka Y. a obžalovaného O.. Podľa obžalovanej je zrejmé, že Ing. P. sa snažil doplniť údaje tak, aby boli v prospech obžaloby, avšak dovtedy neexistujúcu údajnú komunikáciu medzi obžalovanou a svedkom Y. nedoplnil tak, aby sedela z výpovedí svedka Y.Ó., keďže údajných päť SMS medzi ňou a svedkom vsunul do zlých časov a zlých BTS.

Obžalovaná ďalej poukázala na tvrdenie svedka Y., že mu peniaze - 50 000 eur dala o hodinu, hodinu a pol, dve či tri hodiny potom ako jej ráno osobne oznámil vykonanie skutku v Komárne. Opätovne pritom uvádzal rôzne verzie toho, odkiaľ sa mala obžalovaná vrátiť zo stretnutia s obžalovaným O., od ktorého si mala prevziať 50 000 eur za vraždu Jána O.. Následne mala hneď zavolať Y., stretnúť sa s ním pred jej domom a odovzdať mu 50 000 eur, ktoré on následne odniesol S. X. do O.. Z odborných vyjadrení Ing. P. však podľa obžalovanej bolo preukázané, že 22. februára 2018 ráno nešla nikam mimo Kolárova, až o 11:44 bola na BTS Bratislava - Rusovce juh a do Komárna sa vrátila z Bratislavy až o 15:40. Uvedené podľa nej jednoznačne preukazuje, že 22. februára 2018 doobeda nebola pre žiadne peniaze a rovnako tak, že svedkovi Y. žiadne peniaze za žiadnu vraždu nedala.

Za nepravdivé považuje obžalovaná aj tvrdenie prvostupňového súdu o tom, že svedok Y. ju 26. februára 2018 požiadal o doplatok pretože podľa obžalovanej nebolo preukázané, kedy kde a ako ju mal o doplatok požiadať, kedy mu ho mala dať, odkiaľ mala vziať peniaze na doplatok a koľko presne peňazí mu mala dať. Tvrdenie svedka Y. ako aj prvostupňového súdu o tom, že nevie uviesť koľko mu obžalovaná mala doplatiť a preto uvádza rozpätie 10 000 - 20 000 eur vyznieva podľa obžalovanej neuveriteľne, nielen preto, že S. X. a P. P. uvádzajú sumu 7 000 eur, ale aj preto, že ak niekto pýta doplatok, tak podľa obžalovanej buď povie koľko žiada doplatiť, alebo aspoň koľko mu bolo doplatené. Za nepravdivé považuje obžalovaná aj tvrdenie svedka Y., že sa nepozrel a nevie koľko peňazí to bolo, keďže z jeho výpovede, ako aj z výpovedí X., P. a O. vyplýva, že Y. chcel na každej vražde zarobiť aspoň 10 000 eur.

Vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa objednávky vraždy Mgr. F. Š. obžalovaná uviedla, že je zrejmé že svedok Y. si túto vraždu objednal minimálne mesiac predtým ako sa to uvádza v napadnutom rozsudku a minimálne mesiac až dva predtým ako bol obžalovaný O. vzatý do väzby. Je pravdou, že svedok Y. vo svojich výpovediach uvádzal aj dobu zadania objednávky vraždy F. Š. v čase, keď už bol obžalovaný O. vo väzbe, ale výpovedami P. P. ako aj S. X. bolo podľa obžalovanej preukázané, že to bolo v mesiaci

apríl alebo máj. Špecializovaný trestný súd však tieto fakty nevzal podľa obžalovanej do úvahy a opäť si vybral len jednu z verzií skutku prezentovaných svedkom Y.. Navyše aj v obžalobe je jasne uvedené, že objednávku vraždy F. Š. mala obžalovaná svedkovi Y. zadať v máji 2018, teda napadnutý rozsudok je podľa obžalovanej nielen v rozpore s vykonanými dôkazmi, ale aj so samotnou obžalobou. Podľa obžalovanej je nemysliteľné, že by smrť F. Š. umožnila prepustenie P.Á. O. z väzby, pretože z väzby prepúšťa v prvom rade súd a nie prvý námestník generálneho prokurátora.

Rovnako tak podľa obžalovanej absentuje akýkoľvek podporný dôkaz toho, žeby svedkovi Y. prisľúbila finančnú odmenu 100 000 eur. K tomu uviedla, že nie je v takej finančnej kondícii, aby mu reálne mohla niečo také sľúbiť a rovnako tak ani prvostupňový súd nevysvetlil odkiaľ by obžalovaná zobrala 100 000 eur na vyplatenie vraždy F. Š.. K motívu uvádzanému prvostupňovým súdom, že by obžalovaná po smrti prvého námestníka generálneho prokurátora mohla ovplyvniť to, aby na jeho miesto vymenovali jej známeho, obžalovaná uviedla, že prvého námestníka vyberá generálny prokurátor nie ona, pričom ani prvostupňový súd nevysvetlil ako by mohla ovplyvniť jeho výber, keď vtedajšieho generálneho prokurátora vôbec nepoznala. Prvostupňový súd podľa obžalovanej taktiež nevysvetlil ani to, ako by sa na dané miesto po smrti F. Š. dostal jej známy H. Q., ktorý nemal taký dobrý vzťah s pánom Č.H. a tvrdenie, že by na miesto F. Š. nastúpil automaticky, považuje za hlúposť. Následne obžalovaná poukázala na viacero odlišných verzií uvádzaných svedkom Y. vo vzťahu k odovzdaniu údajov, ako aj o údajoch uvádzaných na papieriku, o ich odovzdaní S. X., o sume za vraždu a o odmene Y.. Z uvedeného je podľa obžalovanej zrejmé, že prvostupňový súd odignoroval obžalobu vo všetkých jej zásadných bodoch, a to v období zadania, v motíve zadania, v inom priebehu zadania údajov, ako aj v inom priebehu lokalizovania bydliska poškodeného. Prvostupňový súd pritom podľa obžalovanej žiadnym spôsobom neuviedol, odkiaľ by mala mať údaje o F. Š. a napriek tomu ju uznal za vinnú z toho, že ich mala a poskytla ich svedkovi Y..

Vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa nedovoleného ozbrojovania obžalovaná opätovne poukázala na nedôveryhodnosť výpovede svedka Y., pričom z viacerých ním uvádzaných verzií si prvostupňový súd opäť vybral len jednu, ktorá je však v rozpore s výpoveďami svedkov Y. M. a T. X. o tom, kedy malo dôjsť ku kúpe a odovzdaniu zbrane a rovnako tak je v rozpore s časovou osou skutkov i s elementárnou logikou, pretože tá istá zbraň nemôže byť zakúpená na dve rozdielne vraždy s odstupom minimálne štvrt' roka. Podľa obžalovanej bolo jednoznačne preukázané, že svedok Y. zakúpil samopal od Y. M. v A. N. 9. januára 2018, teda nemohol ho kúpiť na vraždu P. Ž.G., pretože tá bola v tej dobe už dávno zrušená. Rovnako tak nemohol byť zakúpený ani na vraždu U. O., pretože podľa výpovede svedka Y. objednávku na túto vraždu mal od obžalovanej dostať až po 21. januári 2018. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaná si u svedka Y. tento samopal určite neobjednala a nemohla zaň ani zaplatiť, pretože na to nemala žiaden dôvod. Navyše svedok Y. M. vo svojej výpovedi uviedol, že svedok Y. si chcel tento samopal kúpiť pre seba a rovnako tak S. X. vypovedal, že Y. im sám od seba navrhol, že zoženie zbraň. Uvedené podľa obžalovanej taktiež dokazuje, že jediným kupcom samopalu bol svedok Y..

Vo vzťahu k druhému samopalu obžalovaná uviedla, že výpovede S. X., P. P. a Y. M. usvedčujú svedka Y. z toho, že tento samopal nekúpil na vraždu F. Š., neodovzdal im ho hneď po prevzatí od Y. M. pred pizzériou Y. v Komárne a do augusta 2018 nevedeli o tom, že má aj druhý samopal.

K výroku o vine obžalovaná poukázala na absenciu akéhokoľvek dôkazu o tom, že by mala akúkoľvek pohnútku kohokoľvek zabiť alebo dať zabiť. Prvostupňový súd vychádzal výlučne z ničím nepodložených výpovedí svedka Y., ktoré boli vo vzťahu k nej vyvrátené vykonaným dokazovaním, a to výpoveďami svedkov, odbornými vyjadreniami a znaleckými posudkami. Podľa obžalovanej nebola žiadnym spôsobom preukázaná jej účasť ani na jednom zo skutkov kladených jej za vinu. Obžalovaná taktiež poprela tvrdenie prvostupňového súdu, že mala konať v spolčení s T. O., pretože T. O. nepozná, nikdy s ním nekomunikovala a ani s ním nebola v žiadnom kontakte, čo potvrdil aj on sám. Rovnako tak nepozná ani S. X. a P. P., čo potvrdili aj oni, teda ani s nimi obžalovaná nemohla konať v žiadnom spolčení. Z tohto dôvodu považuje za nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku podľa § 138 písm. i) Trestného zákona a rovnako tak podľa § 129 ods. 2 Trestného zákona. Taktiež podľa jej názoru nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by sa dopustila akéhokoľvek protiprávneho konania proti JUDr. Ž.

alebo Mgr. Š.. V súvislosti s výrokom o vine vo vzťahu k objednávke vraždy JUDr. Ž. obžalovaná poukázala na výpoveď P. P., ktorý uviedol, že to o Srboch z Maďarska, ktorých tam Y. poslal, asi čítal v Y. výpovedi, teda nejde o informáciu, ktorú nadobudol od S. X. na jeseň roku 2017, ako to uvádza prvostupňový súd. Žiadni Srbi v F. nikdy neboli a žiadnych tam ani nechytli. Zároveň obžalovaná poukázala na to, že svedok Y. sa priznal priamo P. P., že je dobré že Ž. nebol urobený, lebo v súvislosti s ním už bolo spomenuté Y. meno, čo je podľa obžalovanej jasným dôkazom toho, že objednávateľom vraždy bol samotný N. Y. a nie obžalovaná N., alebo obžalovaný O..

Obžalovaná ďalej poukázala na to, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by organizovala spáchanie trestného činu tak, že by poskytla finančné prostriedky na odmenu vykonávateľom a na kúpu zbrane a jej príslušenstva, účelovo určenej na usmrtenie poškodeného JUDr. Ž. a na kúpu ďalšej zbrane a jej príslušenstva, pri ktorej predpokladala, že bude použitá na usmrtenie Mgr. Š..

Podľa obžalovanej existuje dostatočne veľa relevantných dôvodov, ktoré motivovali svedka Y. k jej nepravdivému obvineniu, pričom tieto vyplývajú tak z výpovedí samotného Y., ako aj z výpovedí obžalovanej. Svedok Y. totiž na hlavnom pojednávaní opakovane uvádzal, že sa snažil obžalovanú presvedčiť, aby ho zoznámila s obžalovaným O. kvôli možnému spoločnému biznisu, čo ona odmietla. Rovnako tak sa cez obžalovanú snažil získať peniaze alebo pôžičku na spoločný biznis a prosil ju, aby to s obžalovaným O. vybavila, pričom obžalovaná mu nič nevybavila. Svedok Y. sa od obžalovaného O. taktiež snažil získať pôžičku 100 000 eur na kúpu domu v I. práve na jeseň roku 2017, pričom obžalovaný O. mu odmietol požičať. Y. však vinil obžalovanú z toho, že mu pôžičku u obžalovaného O. nevybavila a nezaručila sa za neho. Aj na hlavnom pojednávaní ju opakovane obviňoval z toho, že nechcela zohnať peniaze od obžalovaného O. na kúpu a prerábku bytov. Taktiež jej závidel finančnú podporu obžalovaného O., luxusné autá, dovolenky, platinovú kreditnú kartu, lyžovačku na Donovaloch na účet obžalovaného O. a hneval sa na ňu, že mu neumožnila mať sa tiež tak dobre vďaka jej známym. Hneval sa na ňu aj za to, že mu požičala 20 000 eur na 10% úrok, pričom keď meškal so splátkou, mal problém sa pred ňou schovať, pretože bývajú v malom meste. Svedok Y. taktiež tvrdil, že mu obžalovaná N. s obžalovaným O. dlžia 200 000 eur za prepis firmy C. a že mu obžalovaný O. dlží 1.000.000,- Sk za nejaké stavebné práce spred desiatich rokov, čo je podľa obžalovanej ďalší dôvod na Y. nenávisť a pomstu. Na obžalovanú sa hneval aj preto, že ju poprosil o pomoc v prípade jeho ekonomickej trestnej činnosti, za ktorú ho čakal súd a vysoký trest ktorého sa veľmi bál, pričom obžalovaná mu povedala, že mu nevie pomôcť a odmietla preňho žiadať pomoc u obžalovaného O.. Uvedené obžalovaná považuje za vážne dôvody a motív pre ktorý ich a najmä ju svedok Y. viní zo svojho konania. Obžalovaná nevie, prečo si svedok Y. objednal tieto vraždy, či to bolo z nejakých osobných dôvodov, alebo v snahe získať si uznanie a dôveru obžalovaného O. alebo tým chcel získať od obžalovaného O. peniaze buď za odmenu, alebo vydieraním, že z toho obviní jeho. Rovnako tak, si podľa obžalovanej mohol tieto vraždy objednať aj z pomsty s úmyslom zničiť obžalovaného O., pretože vedel, že bude prvým podozrivým. Z tohto istého dôvodu si to mohol u svedka Y. objednať aj niekto iný, koho kryje aby neprišiel o svoju sľúbenú odmenu, keď dokončí svoju úlohu a obžalovaný O. dostane doživotie.

Obžalovaná nesúhlasí s tvrdením súdu, že výpovede svedka Y. boli overené ďalšími priamymi a nepriamymi dôkazmi, pretože všetko, čo svedok Y. vo vzťahu k účasti obžalovanej na skutkoch uvádzal, bolo preukázateľne vyvrátené minimálne trinástimi svedkami a množstvom dôkazov.

Ďalej obžalovaná poukázala na to, že súdom uvádzaná komunikácia medzi ňou a svedkom Y. sa netýkala ani jedného z poškodených. Naopak, preukazuje, že svedok Y. nemal peniaze, že ju prosil o pomoc, chcel, aby mu zohnala pôžičku od obžalovaného O. a že mal veľké finančné problémy. Navyše svedok Y. nevedel o H. Q., vedel len, že obžalovaná pozná nejakého prokurátora, ktorý pracuje na generálnej prokuratúre. Nevedel však ani jeho meno, ani presný post ani nič o ich vzťahu.

Obžalovaná svedkovi Y. povedala, že peniaze, ktoré mu požičala, sú od obžalovaného O., a to len preto, že ak by svedok vedel, že sú jej, tak by jej nedal ani úroky a nikdy by ich nevrátil. V domnienke, že sú od obžalovaného O., by si to však nedovolil, pretože sa snažil s ním spolupracovať a dostať o neho

státisíce eur na biznis. Uvedené obžalovaná uviedla v rámci svojej výpovede, avšak prvostupňový súd to odignoroval.

Obžalovaná zároveň položila otázku, odkiaľ mohla mať peniaze na všetky vraždy, ktoré si u svedka Y. mala objednať a kde by toľko peňazí zarobila. Poukázala v tejto súvislosti na to, že ak by mala takú sumu peňazí ako sa uvádza v rozsudku (spolu 300 000 až 500 000 eur) skutočne k dispozícii, na čo by jej potom bolo 1 300 eur mesačne od obžalovaného O. a prečo by ju malo trápiť, že obžalovaného O. zatvorila a o tento mesačný príjem príde. Rovnako položila otázku, načo by jej bola smrť JUDr. Ž., U. O. a Mgr. Š. a čo by z toho mala. Celý zvyšok života by sa totiž musela báť nielen väzenia, ale aj toho, že svedok Y. a vrahovia ju budú vydierať alebo aj ju odstrániť. Ak prvostupňový súd rozhodol, že obžalovaný O. jej nevinný, podľa obžalovanej to znamená, že musí byť nevinná aj ona, pretože bez jeho peňazí a bez informácii o poškodených od obžalovaného O. by si obžalovaná žiadne vraždy nemohla objednať.

K znaleckému posudku Univerzity Komenského obžalovaná uviedla, že šifry v ich komunikácii s obžalovaným O. existujú len v predstavivosti, domnienkach a konšpiráciách tých, ktorí sa zúfalo snažia v rámci dôkaznej núdze nájsť aspoň niečo, čo by ju a obžalovaného O. z vraždy U. O. usvedčilo.

S poukazom na opísanú dôkaznú situáciu bolo podľa obžalovanej povinnosťou Špecializovaného trestného súdu rozhodnúť v zmysle zásady in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Na základe uvedeného obžalovaná požiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok v plnom rozsahu a oslobodil ju vo vzťahu k všetkým bodom obžaloby týkajúcim sa jej osoby.

Obžalovaný T. O. podal odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, a to proti všetkým odsudzujúcim výrokom, ktoré sa ho týkajú, ako aj proti konaniu, ktoré im predchádzalo. Zahlásené odvolanie dodatočne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Sihelnikovej, PhD. písomným podaním z 12. septembra 2023, v ktorom uviedol, že tvrdenie súdu o tom, že svedkovi Y. prisľúbil fyzickú likvidáciu poškodeného JUDr. Ž. prostredníctvom svojich kontaktov v zahraničí je založená výlučne na tvrdení tohto svedka. V priebehu dokazovania neboli stotožnené žiadne osoby, ktoré by mal obžalovaný osloviť. Verzia svedka Y. o reálnom oslovení osôb z bývalej Juhoslávie mala byť potvrdzovaná svedkom K., avšak pravdivosť tejto verzie bola podľa obžalovaného jednoznačne vyvrátená objektívnymi dôkazmi, ako aj zásadným nesúladow výpovedí svedkov Y. a K., najmä v otázke času. Dôkazná situácia voči obžalovanému bola založená na jeho spojení s obžalovaným T. ako srbským kontaktom, pričom v dôsledku oslobodzujúceho výroku vo vzťahu k obžalovanému T. je podľa obžalovaného O. zrejmé, že medzi nimi neexistovalo žiadne spojenie a rovnako tak neexistovalo ani spojenie s inými srbskými kontaktmi. V priebehu celého trestného konania nebol preto podľa obžalovaného vykonaný žiadny dôkaz, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Výpoveď svedka Y. považuje obžalovaný za nekonzistentnú, s množstvom logických rozporov, na ktoré obžalovaný poukázal, napríklad na to, že svedok Y. opakovane tvrdil, že sa obžalovanej N. bál, avšak s ich vzájomnej komunikácie je zrejmé, že ju veľmi často kontaktoval a zo spôsobu komunikácie nevyplýva, že by z nej mal akékoľvek obavy. Uvedené potvrdzuje podľa obžalovaného aj výpoveď svedkyne X. F., ktorá bola v danom čase partnerkou svedka a nebadala na ňom žiaden strach.

K tvrdeniu prvostupňového súdu, že obžalovaný je usvedčovaný priamym dôkazom, a to výpoveďou svedka Y., a podpornými dôkazmi, výpoveďou svedka Ing. L. a listinami súvisiacimi s usmrtením JUDr. L. O. obžalovaný uviedol: z výpovede svedka Ing. L. nevyplývajú podľa jeho názoru žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že reálne kohokoľvek oslovil s požiadavkou na fyzickú likvidáciu JUDr. Ž.. Svedok Ing. L., ktorý je jeho nevlastným otcom naopak výslovne uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by mal obžalovaný za priateľov Srbov, Bosniakov. Rovnako tak tento svedok vyvrátil podľa obžalovaného aj tvrdenie svedka Y. o tom, že obžalovaný využíval psychiatrické liečenia na to, aby sa vyhol zodpovednosti za svoje protiprávne konanie, pretože svedok potvrdil, že v rokoch 2010 - 2018 obžalovaný neabsolvoval žiadne ani ambulantné liečenie.

Vo vzťahu k listinám súvisiacim s usmrtením JUDr. O. prvostupňový súd podľa obžalovaného nevedel, o aké listinné dôkazy by malo ísť a aké konkrétne skutočnosti, ktoré by potvrdzovali výpoveď svedka Y., z týchto dôkazov vyplynuli. Prvostupňový súd postupoval podľa obžalovaného tak, že odsudzujúci výrok založil na prejednaní jeho viny z iného skutku, pre ktorý obžalovaný nikdy nebol ani len trestne stíhaný. V tejto súvislosti zdôraznil, že so smrťou JUDr. O. nemá nič spoločné, žiadnym spôsobom sa na nej nepodieľal, nebol v danej veci právoplatne odsúdený ani sa voči nemu nevedelo v tejto veci trestné stíhanie. Do kontaktu s JUDr. O. prišiel len jednorazovo, a to pri odovzdávaní dokladov, ktoré jej doručoval od Ing. W. L..

Podľa obžalovaného ani z rozhovoru dvoch iných osôb o srbských robotníkoch nemožno vyvodit' záver o tom, že by poznal nejakých Srbov. Rovnako tak tomu podľa jeho názoru nesvedčí ani skutočnosť, že svedok Ing. L. pracoval pre agentúru zamestnávajúcu osoby z krajín mimo Európskej únie. Navyše, Ing. L. v danej agentúre pôsobil od mája 2018 do decembra 2019, teda po skutku.

Záver prvostupňového súdu o tom, že obžalovaný reálne konal a oslovil akúkoľvek tretiu osobu s požiadavkou na fyzickú likvidáciu poškodeného JUDr. Ž. považuje za nepreukázané. Obžalovaný podľa svojho názoru vysvetlil, prečo svedkovi Y. prisľúbil, že poškodeného JUDr. Ž. nechá sledovať, resp. že Srbi vykonajú, čo od neho Y. žiadal, pričom motívom a dôvodom jeho konania bola snaha získať finančné prostriedky od svedka Y. V kontexte všetkých okolností vzťahu medzi obžalovaným a svedkom Y. je podľa obžalovaného pochopiteľné, že svedka Y. oklamal, aby od neho získal finančné prostriedky. Navyše, obžalovaný nehovorí po maďarsky, preto je podľa jeho názoru úplne nelogické, aby sa obracal na osoby žijúce na území Maďarska. Zo žiadneho vykonaného dôkazu pritom podľa obžalovaného nevyplyva, že by sa sám zdržiaval v Maďarsku, alebo že by mal akékoľvek kontakty s osobami, ktoré žijú, resp. v čase keď sa mal stať skutok, žili na území Maďarskej republiky.

Tvrdenia svedka Y. vo vzťahu k osobám z krajín bývalej Juhoslávie mala podľa prvostupňového súdu verifikovať výpoveď svedka K., k čomu obžalovaný uviedol, že mu nie je zrejmé, na základe čoho prvostupňový súd vyhodnotil ako vierohodnú výpoveď svedka, ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní použil slovo „neviem“ asi 95-krát. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal na to, že svedok K. ho neopoznal, čo samé o sebe preukazuje nedôveryhodnosť tohto svedka. Prvostupňový súd podľa obžalovaného nevysvetlil, prečo uveril svedkovi Y. a svedkovi K. napriek tomu, že ich vyjadrenia nekorešpondujú s inými dôkazmi.

Nad rámec uvedeného obžalovaný poukázal aj na to, že Srbi mali byť počas sledovania v F. zadržaní, čo však bolo vyvrátené dôkazom o tom, že v relevantnom období žiadni Srbi v F. zadržaní neboli. Aj uvedené skutočnosti preto podľa obžalovaného potvrdzujú jeho obhajobné tvrdenia, že žiadne sledovanie nikdy neprebehlo a nikdy neoslovil žiadne osoby s požiadavkou na fyzickú likvidáciu JUDr. Ž..

Obžalovaný osobitne poukázal aj na to, že prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku nezaoberal jeho argumentáciou týkajúcou sa rozhodnutia o spojení vecí, o ktorom rozhodoval JUDr. Milan Cisarík, ktorý sa následne z rozhodovania vylúčil z dôvodu, že bol ešte ako prokurátor prítomný na jednom z výsluchov obžalovanej N.. Ide pritom o dôvod, o ktorom nemožno tvrdiť, že by sa o ňom dozvedel až dodatočne, teda po vydaní rozhodnutia o spojení vecí.

Na základe uvedeného obžalovaný T. O. navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodil.

Odôvodnenie odvolania obžalovaný T. O. doplnil prostredníctvom obhajkyne aj písomným podaním z 10. novembra 2023, v ktorom uviedol, že prostredníctvom obhajkyne požiadal o vypracovanie znaleckého posudku znalca z odboru psychológia RNDr. Mgr. T. O., PhD. a v prílohe tohto podania predložil znalecký posudok č. 92/2023. Z predmetného znaleckého posudku je podľa obžalovaného zrejmé, že jeho osobnosti nie je vlastné konanie, ktoré sa mu kladie za vinu, a zároveň je mu vlastné také

konanie, ktoré spočívalo v oklamaní svedka Y. za účelom rýchleho, ľahkého získania peňazí. Z obsahu znaleckého posudku rovnako tak podľa obžalovaného možno vyvodíť záver, že nie je osobou, ktorá by bola reálne spôsobilá vykonať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu.

Poškodení U. a U. O. podali odvolanie v neprospech obžalovaných P. O. a Y. N., a to vo vzťahu k obžalovanému P. O. pre nesprávnosť výroku o náhrade škody v bode III./A, v časti ktorou boli poškodení odkázaní z nárokom na náhradu škody na civilný proces. Uvedená nesprávnosť vychádza podľa poškodených z nesprávneho posúdenia viny obžalovaného P. O. pričom správne posúdenie otázky viny je nevyhnutným predpokladom správneho rozhodnutia o nároku na náhradu škody. Vo vzťahu k obžalovanej Y. N. podali poškodení odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody v bode I./2 ktorým súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodeným nemajetkovú ujmu v sume 80 000 eur pre každého poškodeného, pretože tento výrok považujú za nesprávny čo do určenia priznanej sumy nároku.

Podané odvolanie dodatočne odôvodnili prostredníctvom splnomocnenca JUDr. Petra Kubinu písomným podaním z 18. septembra 2023 v ktorom vo vzťahu k odvolaniu proti výroku o náhrade škody vo vzťahu k obžalovanému P. O. uviedli, že vzhľadom na to že obžalovanú Y. N., ktorá bola za ten istý skutok uznaná za vinnú, súd zaviazal k náhrade škody poškodeným, možno dôvodne predpokladať že ak by bol za tento skutok uznaný za vinného obžalovaný P. O., aj jeho by súd zaviazal k náhrade škody. Jediným dôvodom, pre ktorý boli poškodení odkázaní s nárokom na náhradu škody vo vzťahu k obžalovanému P. O. na civilný proces, bolo to, že bol oslobodený spod obžaloby. Poškodení síce nie sú oprávnení sami podať odvolanie proti rozsudku v otázke viny, avšak ak podá odvolanie v otázke viny prokurátor, môžu sa k takémuto odvolaniu pripojiť a prípadne predložiť svoje námietky k posúdeniu otázky viny odvolaciemu súdu písomne (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 59/2012). Poškodení sa preto v celom rozsahu pripojili k odvolaniu prokurátora podanému proti bodu III./A rozsudku oproti konaniu, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a navrhli, aby odvolací súd odvolaniu prokurátora v tejto časti v celom rozsahu vyhovel a vrátil vec prvostupňovému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Poukázali pritom aj na písomné námietky podané druhým splnomocnencom JUDr. Kvasnicom a na odlišné stanovisko člena senátu.

Hlavným pochybením prvostupňového súdu v bode III./A rozsudku je podľa poškodených to, že súd vytvoril fiktívny motív obžalovanej N. na to, aby úkladnú vraždu U. O. zorganizovala sama, bez vedomia a súhlasu obžalovaného P. O.. Uvedené však nevyplývalo zo žiadneho dôkazu.

K odvolaniu proti výroku o náhrade škody vo vzťahu k obžalovanej Y. N. poškodení uviedli, že obžalovaná im objednávkou vraždy ich syna spôsobila tu najväčšiu škodu a stratu, akú môžu rodičia utpieť, čo je preukázané ich svedeckými výpoveďami ako aj výpoveďami ich zvyšných detí U. a P.. Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní preukázalo aj to, aký výnimočný vzťah mali poškodení so svojim zavraždeným synom. Svedkovia, ktorí ho poznali vo svojich výpoveďiach na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, akou výnimočnou osobnosťou a profesionálom bol. Záležalo mu na spravodlivosti a rovnosti pred zákonom pre všetkých, pričom svoj výnimočný analytický talent využíval na investigatívne rozkrývanie ekonomickej a korupčnej trestnej činnosti, čím do veľkej miery nahrádzal alebo dopĺňal prácu orgánov činných v trestnom konaní. Pri tejto práci ho viedol vyšší princíp dobra a spravodlivosti, pretože veril, že práve spravodlivosť a právo sú veci, ktoré nás ako spoločnosť odlišujú od krajín, v ktorých by sme nechceli žiť. Bol zavraždený práve preto, že vykonával spoločensky prospešnú činnosť vo verejnom záujme a bol v nej natoľko odborne a charakterovo dobrý, že ho nebolo možné zastaviť inak. Je ťažké predstaviť si brutálnejšie okolnosti smrti vlastného dieťaťa ako v tomto prípade. Smrť syna poškodených bola následne predmetom mediálnej pozornosti na Slovensku i vo svete čo malo a v súčasnosti stále má nezanedbateľný vplyv na psychický stav poškodených. Poškodení zároveň utrpeli značnú citovú ujmu spočívajúcu v pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva, bezmocnosti a šoku z vraždy vlastného syna. Hoci cena ľudského života a ujma, ktorú poškodení utrpeli sa nedá vyčíslieť v peniazoch, z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaná Y. N. rozumie iba reči peňazí a peniaze a majetok sú pre ňu meradlom všetkých jej životných hodnôt. Preto je podľa poškodených namieste, aby bola zaviazaná k náhrade spôsobenej škody, respektíve nemajetkovej ujmy práve v

peniazoch. Poškodení sú presvedčení, že nimi navrhovaná suma 1 000 000 eur respektíve 500 000 eur pre každého poškodeného je na dolnej hranici toho čo možno považovať za spravodlivú náhradu škody v tomto prípade. Výsledky dokazovania poskytujú podľa nich dostatočný podklad na to, aby bola náhrada škody priznaná v adhéznom konaní namiesto ich odkázania na civilný proces. Nie je totiž zrejmé, čo by civilný súd mal objasniť, respektíve vykonať nad rámec toho, čo už bolo vykonané v trestnom konaní. Na základe uvedeného poškodení navrhli, aby odvolací súd vyhovel návrhu prokurátora v celom rozsahu a v časti náhrady škody zaviazal obžalovanú zaplatiť každému z poškodených náhradu škody v sume 500 000 eur.

Poškodení podané odvolanie odôvodnili aj prostredníctvom splnomocnenca JUDr. Romana Kvasnicu písomným podaním z 5. septembra 2023, v ktorom uviedli že podľa ich názoru urobil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku chyby vo výrokoch označených pod bodmi III./A a III./D v dôsledku nevysporiadania sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Prvostupňový súd sa podľa ich názoru pri svojom rozhodovaní nedostatočne riadil § 2 ods. 12 Trestného poriadku, nepristupoval k výpovedi obžalovaného O. ako ku dôkazu a zotrval tak na prístupe k tomuto obžalovanému aký mal v pôvodnom konaní. K výpovedi obžalovaného aj s ich protirečeniami bol prvostupňový súd povinný s poukazom na § 2 ods. 12 Trestného poriadku brať do úvahy pri svojom rozhodovaní a následne sa s týmto dôkazom vysporiadať. Pri starostlivom zvážení obsahu výpovede obžalovaného O. by zistil, že táto je v rozhodujúcich častiach účelová, nevierohodná a ako celok neposkytuje dôveryhodné vysvetlenie udalostí obsiahnutých v obžalobe. Pokiaľ obžalovaný pristúpil k svojim výpovediam až po zistení obsahu vykonaných dôkazov, bol súd povinný prihliadnuť na to pri hodnotení týchto výpovedí, čo však neurobil a pri svojom rozhodovaní bral do úvahy iba okolnosti uvedené obžalovaným vo výpovediach v dňoch 17. júna 2020, 19. júna 2020, 21. apríla 2023, 24. apríla 2023 a 9. mája 2023. Z konštatovaní prvostupňového súdu obsiahnutých v odôvodnení rozsudku vyplýva, že výpoveď svedka Y. považoval za vierohodnú, pravdivú a presvedčivú. Z tohto dôvodu je podľa poškodených nepochopiteľné, prečo nebral na zreteľ aj ďalšie tvrdenia tohto svedka, ktoré zjavne usvedčujú obžalovaného O. zo spáchania trestnej činnosti. Prvostupňový súd venoval podľa poškodených opätovne až príliš veľkú pozornosť mediálnym informáciám o priebehu konania pred súdom, s tendenciou preceňovania ich významu na zákonnosť konania.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania poškodení poukázali na konkrétne tvrdenia svedka Y. ku skutočnosti, že vraždu U. O. si mal objednať obžalovaný O.. Úvahy prvostupňového súdu obsiahnuté v bode 49 odôvodnenia rozsudku považujú za značne zavádzajúce a za pokus urobiť z obžalovaného O. nástroj nátlaku pri rokovaní obžalovanej N. zo svedkom Y.. Poškodení považujú za zarážajúce, že prvostupňový súd považoval výpovede svedka Y. za vierohodné iba do okamihu, pokiaľ ich obsah usvedčoval z páchania trestnej činnosti obžalovanú N., no tento prístup končí v okamihu, keď obsah jeho výpovedí usvedčuje obžalovaného O.. Zmätočne taktiež pôsobí konštatovanie súdu, že niečo nasvedčuje snahe svedka prispieť k usvedčeniu i obžalovaného O.. Poškodení zároveň poukázali na to, že obžalovaná Y. N. nemohla mať prístup k informáciám svedčiacim o pracovnej aktivite JUDr. P. Ž. proti obžalovanému P. O. a pôvodcom všetkých týchto informácií mohol byť iba obžalovaný P. O..

Poškodení taktiež uviedli, že z vykonaných dôkazov neexistuje žiadna pochybnosť o tom, že iniciátorom sledovania U. O. bol obžalovaný P. O.. Súd mal pritom podľa nich za preukázané, že vykonaným sledovaním neboli zistené žiadne kompromitujúce informácie o U. O. alebo o jeho rodine, na základe čoho neexistoval dôvod, že by informácie zo sledovania mali byť obžalovanou N. použité na iný účel než na pomoc vykonávateľom jeho vraždy. Rovnako tak poukázali na to, že svedok S. netvrdil, že obžalovaný O. si nepozeral obsah zadovážených informácií zo sledovania, ale len že mal z obžalovaného O. pocít, že si ich vôbec nepozeral.

Na základe uvedeného poškodení zhrnuli, že dvaja sudcovia Špecializovaného trestného súdu obdobne ako pri rozhodovaní v roku 2020 odôvodnili svoje rozhodnutie v prospech obžalovaného P. O. neexistujúcimi okolnosťami, teda rozpore s § 2 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediach, nezaoberali sa komunikáciou obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. v aplikácii Threema v celej šírke vykonaného dokazovania, ale svoju pozornosť sústredili iba na niektoré správy, ktoré hodnotili bez náväznosti na

ostatné súvisiace správy a neprihliadli na výsledky odborného vyjadrenia Filozofickej fakulty UK v Bratislave. Rovnako tak podľa poškodených neposúdili výpovede obžalovaných Y. N. a P. O. z hľadiska ich vierohodnosti, rozhodli v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, keď rozhodujúce dôkazy pre uznanie viny niektorého z obžalovaných buď vôbec nespomenuli alebo ich spomenuli bez ich hodnotenia, izolovane od ostatných okolností prípadu a nie v ich súhrne a nebrali na zreteľ výsledky vykonaného dokazovania a zvolili chaotické a neprehľadné spájanie jednotlivých skupín dôkazov. Napokon poškodení poukázali na pochybenie súdu, ktorý nepripustil poškodenú N. O. na hlavné pojednávanie, pretože neexistuje pochybnosť o tom, že smrť jej dcéry bola v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorú vyvolali obžalovaní P. O. a Y. N. svojim protiprávnym konaním.

S poukazom na uvedené poškodení navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

III.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteľ aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že podané odvolania odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu (okrem bodu II) a vrátenie vecí súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, navyše nerešpektovanie pokynov obsiahnutých v predchádzajúcom uznesení najvyššieho súdu viedlo odvolací súd k rozhodnutiu o odňatí vecí senátu, ktorý vo veci doposiaľ konal a nariadeniu, aby vec bola prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu.

V prvom rade sa žiada uviesť, že v predmetnej veci už bolo v predchádzajúcom konaní rozhodované, a to vo vzťahu k obžalovaným S. X., Y. N. a P. O. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 15. júna 2021, sp. zn. 2 To 12/2020, okrem iného zrušil výrok rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 3. septembra 2020, sp. zn. PK-2T/32/2019, ktorým boli obžalovaní Y. N. a P. O. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 69/18/1000-1350 zo dňa 21. októbra 2019 pre skutok uvedený v bode 1) obžalobou právne posúdený u obžalovaného P. O. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a u obžalovanej Y. N. ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec obžalovaných Y. N. a P. O. v časti, v ktorej ich prvostupňový súd oslobodil spod obžaloby a v časti výroku o treste obžalovaného P. O. (skutok č. 1) vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení tohto rozsudku najvyšší súd na str. 97 - 118 uviedol, ktoré dôkazy je potrebné, aby Špecializovaný trestný súd po vrátení vecí vykonal:

„Na tomto mieste odvolací súd ako príklad uvádza, že v spise sú obsiahnuté dôkazy, na ktoré poukázal vo svojom odvolaní prokurátor i vo vyjadreniach splnomocnenci poškodených, napr. niektoré správy, ktoré mali obsahovať vyjadrenia a vyhrážky zo strany obžalovaného P. O. na adresu U. O., na ktoré súd prvého stupňa vôbec neprihliadol. Ide o správu medzi P. O. a P. O. zo 7. septembra 2017, komunikácia medzi P. O. a U. M. zo 17. januára 2018 a iné.

Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku spôsobilo nielen to, že po jeho prečítaní nemá čitateľ prehľad o tom, ktorú skutočnosť vzal prvostupňový súd za preukázanú a ktorú nie, až na výnimky, a

namiesto odôvodňovania jednotlivých dôkazov a ich konfrontácie s inými dôkazmi nahradil vysvetlenie svojich postupov pri oslobodzovaní obžalovaných všeobecnými formuláciami týkajúcimi sa prezumpcie neviny, práva súdu v prípade nepreukázania viny obžalovaných oslobodiť obžalovaných a pod. Ak by bol Špecializovaný trestný súd dôkazy tak ako ich v úvodnej časti rozsudku popísal, chronologicky vyhodnotil v ďalšej časti odôvodnenia oslobodzujúceho výroku, zrejme by nedospel k zhodnému záveru s výrokom. Tu treba poukázať na to, že prvostupňový súd nielen hodnotil niektoré dôkazy v rozpore s elementárnou logikou, ale dokonca, ako na to bude poukázané v ďalšej časti odôvodnenia, do odôvodnenia oslobodzujúcej časti zahrnul aj dôkazy súdom prvého stupňa nevykonané.

V súvislosti s udalosťami, ku ktorým malo dôjsť podľa obžaloby 22. februára 2018, sa súd náležite nevysporiadal napríklad s tými okolnosťami, ktoré sa týkajú zaregistrovania strany Ciel' ako politickej strany na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky a zbierania podpisov na petičných hárkoch medzi 8. - 22. februárom 2018 (či vôbec v tom čase mohlo prebiehať zbieranie podpisov), ako aj s tvrdeniami obžalovanej Y. N. o tom, že 22. februára 2018 sa nemala stretnúť s obžalovaným P. O., pričom v ďalšej výpovedi, v ktorej vyvracia tvrdenia svedka N. Y., popísala, že v deň, kedy mal obžalovaný P. O. jedno z pojednávaní vo veci zmenky a na súde pred pojednávaním bolo oznámené, že sa tam nachádza bomba (22. februára 2018), sa stretla s obžalovaným P. O. v Y. v Bratislave. Tvrdila tiež, že v ten deň chcela ísť s dcérou ukázať jej poslednýkrát billboard na Prístavnom moste, kde bola dcéra vyfotená a asistovať pri jeho demontáži. Súd pritom opomenul vykonať ako dôkaz listinu na č. l. 15 111 spisu, hoci mu v tom ustanovenie § 2 ods. 11 Trestného poriadku vôbec nebránilo.

Na hlavnom pojednávaní 23. júla 2020 Špecializovaný trestný súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať všetky dosiaľ navrhnuté a nevykonané dôkazy so všeobecným odôvodnením, že zistil skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je potrebný a nevyhnutný na rozhodnutie, ostatné dôkazné návrhy sa buď týkali okolností, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie alebo takých okolností, ktoré súd zistil už navrhnutými a vykonanými dôkazmi (č. l. 30 083 spisu). Z týchto všeobecných záverov je veľmi ťažké zistiť, ktoré dôkazy, a z akých dôvodov, boli odmietnuté a navyše o návrhu na vykonanie dôkazov, predloženého prokurátorom 31. augusta 2020, vôbec nerozhodol. Na margo dôkazov odvolací súd dopĺňa, že prvostupňový súd ustanovenia § 1, § 2 ods. 10 - 12, § 234 ods. 4, § 276 Trestného poriadku nerespektoval a podľa názoru odvolacieho súdu bol povinný vykonať všetky dôkazy, ktoré pre objasnenie skutku uvedeného v oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku boli nevyhnutné, o ktorých vedel, resp. mu boli na vykonanie navrhnuté, najmä so zreteľom na súdnou praxou ustálenú zásadu, že súd môže obžalovaného spod obžaloby oslobodiť len vtedy (napr. V 29/1971), ak ani po vykonaní všetkých navrhnutých dôkazov (pokiaľ majú vzťah k žalovanému skutku a skutočnosti, ktoré sa nimi majú preukazovať, neboli preukázané už vykonanými dôkazmi) viažucich sa k žalovanému skutku a vo vzťahu k osobám obžalovaných pretrvávajú u sudcu (sudcov) neistota v otázke viny. Napriek tomu, že zákon č. 301/2005 Z. z. zaviedol do slovenského trestného práva prvky kontradiktórnosti, nebol v jej uplatňovaní natoľko dôsledný, ako v angloamerickom systéme práva, pretože v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami umožňuje predkladanie návrhov na vykonanie dôkazov aj po podaní obžaloby, aj po záverečnej reči, ba dokonca umožňuje súdu v záujme zistenia objektívnej pravdy vykonanie dôkazu samotným súdom aj bez návrhu strán.

Pokiaľ ide o nevykonané dôkazy, odvolací súd ako príklad nevykonaného dôkazu, na ktorý sa prvostupňový súd odvoláva, uvádza petičné hárky, ktoré boli nájdené vo vozidle Kia Rio, odovzdané svedkom F. S. orgánom činným v trestnom konaní. Napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní bolo konštatované, že takéto petičné hárky sa vo vozidle nachádzali a boli zaistené, nebolo pre potvrdenie alebo vyvrátenie obhajoby obžalovaných preukázané, z ktorého obdobia tieto petičné hárky pochádzali, pretože neboli na hlavnom pojednávaní oboznámené.

Odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu považuje komunikáciu cez aplikáciu Threema, jej dešifrovanie a predloženie orgánmi činnými v trestnom konaní ako zákonne získaný dôkaz zo zákonných prostriedkov a zákonným postupom (zo zaistených telefónov obžalovaných z ich vzájomnej komunikácie prostredníctvom uvedenej aplikácie). Obsah tohto dôkazu bol však hodnotený spôsobom, ktorý nezodpovedá požiadavkám Trestného poriadku, § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pretože jednotlivé

časti komunikácie z tejto komunikácie medzi obžalovanými boli prvostupňovým súdom povýtrhávané a neboli porovnané a vyhodnotené spoločne s ďalšími dôkazmi, ktoré sa na tieto komunikácie viazali alebo s nimi súviseli. Konkrétnym príkladom je komunikácia prostredníctvom tejto aplikácie medzi obžalovanými 22. februára 2018, keď obžalovaný P. O. oznamuje obžalovanej Y. N., že „Som tu“ a ona jemu „Ja tiež“, pričom Špecializovaný trestný súd nevzal do úvahy ďalšiu komunikáciu v tejto aplikácii, v ktorej P. O. o 10:11:32 hod. oznámil, že na súde je bomba a obžalovaná mu na to odpísala „Tak sa pohnem“, načo dostala odpoveď „Pohni“. Úlohou prvostupňového súdu bude vyhodnotiť dôkaz z prvej komunikácie spoločne a vo vzájomnej súvislosti s dôkazom z druhej komunikácie a s ďalšími vykonanými dôkazmi a vyvodiť z toho príslušné závery. Rovnako tak je potrebné, aby Špecializovaný trestný súd nehodnotil izolovane výpoveď obžalovanej Y. N., ale túto vyhodnotil aj v súvislosti s jej výpoveďou z 12. decembra 2018, v rámci ktorej uviedla: „a keď mi koncom februára tohto roku asi 2 týždne na tento zážitok tiež takto volal, tak som sa robila, že spím a keď sa hneď ráno dorútil, že si potrebuje požičať moje auto červený Mercedes, lebo musí ísť súrne niečo vybaviť a nemôže a ani nechce ísť so svojím lebo X. ho sleduje, už som sa bála, že zase pôjde pre nejakú hovadinu a povedala som mu, že nemôžem lebo aj ja hneď musím ísť do Bratislavy za krstným teda za O. zobrať podpísané hárkky a že to nemôžem zrušiť. Čo bola našťastie aj pravda, lebo on by bol schopný sa chodiť pozerat či som doma a či mám auto pred domom a povedala som mu, že ešte neviem kedy sa vrátim. Nevie, ktorý deň to bolo, ale dá sa to zistiť podľa toho, že v ten deň mal O. nejaký súd, kde bola aj kopa novinárov, takže z toho bude veľa článkov na internete a ja som ho musela kvôli tomu čakať na parkovisku pri Y., keďže dopredu nevedel kedy skončí a bol to buď utorok alebo štvrtok lebo vtedy som mu nosila hárkky.“

Pokiaľ ide o jednotlivé dôkazy:

Prokurátor v odvolaní poukázal na to, že Špecializovaný trestný súd na strane 83 rozsudku konštatoval, že nezistil žiadne okolnosti a ani nemal indície nasvedčujúce tomu, že by dôvodom objednávky na vraždu U. O. bola iná okolnosť než tá, ktorá sa spájala s jeho prácou novinára. Práve touto svojou činnosťou vstupoval do integrity mnohých osôb, a to i osôb podozrivých z protizákonnej činnosti, ktorou sa mohli obohatiť na úkor spoločnosti i štátu. V nadväznosti na toto konštatovanie potom poukázal na komunikáciu obžalovaného P. O. prostredníctvom aplikácie Viber a WhatsApp s tretími osobami, v ktorej priamo spomína U. O. v negatívnom slova zmysle bez akéhokoľvek použitia zastierania významu tejto komunikácie. Splnomocnenec poškodenej N. O. podal 17. júla 2020 návrh na vykonanie dôkazov viažucich sa na túto komunikáciu, s ktorým sa stotožnil aj prokurátor v rámci hlavného pojednávania 23. júla 2020 a ktorým navrhoval zahrnúť do rozsahu dokazovania aj časti komunikácie z aplikácie WhatsApp, nachádzajúcej sa na prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O., medzi obžalovaným P. O. a osobou označenou ako O. P., a to zo 7. septembra 2017. Tento dôkaz Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať s konštatovaním, že ide o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi.

Úlohou Špecializovaného trestného súdu bude tento dôkaz vykonať, aby sa preukázalo, aký mal obžalovaný P. O. vzťah k poškodenému U. O.. Súd bez vykonania aj tohto dôkazu v napadnutom rozsudku konštatoval, že nebolo preukázané, že by P. O. mal záujem riešiť konflikt s U. O. násilným spôsobom, hoci vykonanie a vyhodnotenie tohto dôkazu môže (ale nemusí) nasvedčovať i opaku.

Podobným dôkazom je aj komunikácia z aplikácie WhatsApp (v návrhu splnomocnenca poškodenej N. O. nesprávne označená ako komunikácia z aplikácie Threema) nachádzajúca sa v prílohe č. 36 zo stopy označenej K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obžalovaného P. O.. Komunikácia medzi obžalovaným P. O. taktiež môže ozrejmiť jeho vzťah k poškodenému U. O.. Tento dôkaz, ktorý bol Špecializovaným trestným súdom taktiež zamietnutý, môže doplniť svedeckú výpoveď svedka Mgr. U. M., ktorá bola vykonaná na hlavnom pojednávaní.

Až po vykonaní uvedených dôkazov ich prvostupňový súd náležite vyhodnotí a vyvodí z nich kvalitu vzťahu obžalovaného a poškodeného v kontexte všetkých dôkazov, ktoré už vykonal a majú sa vzťahovať na pomer obžalovaného P. O. a poškodeného U. O.. V odôvodnení rozsudku prvostupňový

súd uvedie, ako a ktorými dôkazmi mal svoj záver o vzťahu týchto osôb za preukázaný.

V súvislosti s hodnotením výpovede svedka N. Y. nebola Špecializovaným trestným súdom ako dôkaz vykonaná ani komunikácia medzi obžalovanou Y. N. a triednou profesorkou jej dcéry 22. februára 2018 a komunikácia medzi obžalovanou a jej dcérou z toho istého dňa. Uvedené dôkazy by podľa prokurátora mali mať vzťah k výpovedi svedka N. Y.Y. a jeho tvrdeniam o oznámení vykonania vraždy N. Y. obžalovanej Y. N., v ranných hodinách 22. februára 2018. K tomu by mohla mať vzťah i už spomenutá výpoveď obžalovanej z 12. decembra 2018, v rámci ktorej uviedla: „a keď mi koncom februára tohto roku asi 2 týždne na tento zážitok tiež takto volal, tak som sa robila, že spím a keď sa hneď ráno dorútil, že si potrebuje požičať moje auto červený Mercedes, lebo musí ísť súrne niečo vybaviť a nemôže a ani nechce ísť so svojím lebo X. ho sleduje, už som sa bála, že zase pôjde pre nejakú hovadinu a povedala som mu, že nemôžem lebo aj ja hneď musím ísť do Bratislavy za krstným teda za O. zobrať podpísané hárkky a že to nemôžem zrušiť. Čo bola našťastie aj pravda, lebo on by bol schopný sa chodiť pozeráť či som doma a či mám auto pred domom a povedala som mu, že ešte neviem kedy sa vrátim. Nevie, ktorý deň to bolo, ale dá sa to zistiť podľa toho, že v ten deň mal O. nejaký súd, kde bola aj kopa novinárov, takže z toho bude veľa článkov na internete a ja som ho musela kvôli tomu čakať na parkovisku pri Y., keďže dopredu nevedel kedy skončí a bol to buď utorok alebo štvrtok lebo vtedy som mu nosila hárkky.“ Tieto dôkazy bude treba po ich vykonaní vyhodnotiť nielen jednotlivo, ale v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku aj v súvislosti so všetkými dôkazmi, ktoré túto skutočnosť preukazujú, či vyvracajú, medzi ktoré je treba priradiť i komunikáciu obžalovaných P. O. a Y. N. z 22. februára 2018 prostredníctvom aplikácie Threema.

Pri výpovedi svedka N. Y. bude Špecializovaný trestný súd povinný ju nanovo vyhodnotiť v kontexte vykonaných dôkazov a ak zotrvá na svojom tvrdení v napadnutom rozsudku, že procesne použiteľná je len výpoveď tohto svedka zo septembra 2019, resp. z hlavného pojednávania (na strane druhej však svoj záver o rozporných tvrdeniach svedka opiera práve o niektoré tvrdenia, ktoré tento uviedol vo svojich predchádzajúcich výpovediach v procesnom postavení obvineného), bude povinný prehľadne vyhodnotiť, o čo oprel tieto svoje zistenia a závery a uviesť, či skutočne ide o také rozpory, ktoré majú zásadný charakter pre posúdenie veci, a ako teda hodnotí, čo i len v tejto časti výpoveď svedka.

Špecializovaný trestný súd pri hodnotení výpovede tohto svedka prihliadne i na prokurátorom uvedené: „...že N. Y. vypovedal pred súdom v procesnom postavení svedka v čase výkonu trestu odňatia slobody, po zákonom poučení o trestných následkoch prípadnej krivej výpovede, resp. krivého obvinenia. V prípade jeho odsúdenia pre krivú výpoveď alebo krivé obvinenie v súvislosti s touto výpoveďou by takmer isto neprichádzalo do úvahy jeho predčasné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tejto skutočnosti si je svedok nepochybne vedomý“. Uvedené okolnosti je prvostupňový súd povinný náležite vyhodnotiť a svoje závery i spôsob, ako k nim dospel, uviesť v odôvodnení rozhodnutia.

Prvostupňový súd bez ďalšieho náležitého detailnejšieho dokazovania ohľadne údajného tvrdenia svedka N. Y., podľa ktorého mal pripustiť, že sa mohol zmýliť, keď tvrdil, že objednávku vraždy U. O. mu sprostredkovala obžalovaná Y. N. s tým, že hlavným objednávateľom mal byť obžalovaný P. O., zahrnul toto tvrdenie do odôvodnenia oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku. Ak by takéto vyjadrenie zaznelo, súd mal zisťovať, v čom sa mal svedok Y. zmýliť, či to malo byť ohľadom osoby objednávateľa vraždy alebo malo dôjsť k omylu ohľadom iných skutočností, ktoré tento svedok prezentoval na hlavnom pojednávaní ohľadom objednávky. Tiež mal zisťovať, čím bol takýto omyl podmienený a prečo zrazu svedok zmenil názor vo vzťahu k svojim predchádzajúcim výpovediam. Súd sa však viac touto otázkou nezaoberal, len použil uvedené konštatovanie v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku. Z tohto pohľadu bude v ďalšom konaní nevyhnutné preukázať, v ktorej časti výpovede svedok uvedené konštatovanie pripustil a ak bude možné poukázať na konkrétnu časť výpovede svedka N. Y., v ktorej toto tvrdil, podrobnejšie ho k tomu vypočuť a následne túto časť výpovede vyhodnotiť s ohľadom na vykonané dôkazy.

Špecializovaný trestný súd na str. 100 rozsudku konštatoval: „Súdu bolo umožnené pozorovať svedka

Y. počas jeho opakovaného výsluchu na hlavnom pojednávaní a súd si tak priamym pozorovaním svedka vytvoril vlastný názor na jeho spoľahlivosť i vierohodnosť vo vzťahu k obž. O. i obž. N..“ Odvolaciemu súdu však nie je zrejmé, o čo prvostupňový súd opiera tento svoj názor, pretože ho bližšie nevysvetlil a navyše má najvyšší súd pochybnosti, či by podklad pre zodpovedanie otázok spoľahlivosti a vierohodnosti svedka predsa len neprináležal skôr znalcom z odboru psychológie. Hodnotenie spoľahlivosti a dôveryhodnosti svedka by sa totiž nemalo opierať o priame pozorovanie pri jeho výpovedi, ale skôr, podľa názoru odvolacieho súdu, o konfrontáciu obsahu tohto dôkazu (výpovede svedka) s ďalšími dôkazmi, ktoré sa viažu k skutočnostiam a okolnostiam preukazovaným svedeckou výpoveďou.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s námietkou prokurátora o tom, že Špecializovaný trestný súd oprel svoje konštatovanie o nevierohodnosti svedka N. Y. tiež o skutočnosť, že tomuto bol za účasť na vražde U. O. (prokurátor mylne, zrejme zo zotrvačnosti, uvádza, že aj za účasť na vražde P. O.) samostatným rozsudkom Špecializovaného trestného súdu uložený trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, v dôsledku čoho tento získal nadštandardnú výhodu a svojou výpoveďou sa snažil o získanie tejto výhody bez ohľadu na objektívnu pravdu. Prokurátor v tejto súvislosti konštatoval, že samotná okolnosť, že svedok pri vlastnej trestnej činnosti získa benefit spočívajúci v miernejšom trestnom postihu za priznanie a za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb, nemôže mať bez ďalšieho zásadný vplyv na hodnotenie vierohodnosti jeho výpovede. Súd v tejto súvislosti urobil iba mechanické konštatovanie, bez hlbšieho poznania okolností trestnej veci svedka, teda bez poznania, či na výmeru trestu svedka mala väčší vplyv skutočnosť jeho priznania alebo skutočnosť, že vypovedal o trestnej činnosti iných osôb, resp. či niektorá z uvedených skutočností vôbec nejaký vplyv na výmeru trestu mala. Súd tiež podľa prokurátora úplne ignoroval okolnosť, že svedok N. Y. vypovedal v trestnej veci proti obžalovanému P. O. a spol. pred súdom prvého stupňa až potom, ako bola jeho trestná vec právoplatne ukončená. Odvolací súd je nútený po preskúmaní spisu prisvedčiť tvrdeniu prokurátora, že svedok súdom uvádzaný „benefit“ za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb získal ešte pred tým, ako vypovedal pred súdom prvého stupňa o trestnej činnosti obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom z jeho vyjadrení je tiež zrejmé, že on sám rozsudok voči svojej osobe nepovažuje za spravodlivý, považuje ho za neprimerane prísny, ale napriek tejto skutočnosti na svojich usvedčujúcich výpovediach zotrval. Táto skutočnosť podľa prokurátora ešte viac zvierohodňuje jeho výpoveď. Tieto prokurátorove tvrdenia sa budú musieť nanovo stať súčasťou hodnotenia výpovede svedka N. Y. v kontexte s tým súvisiacich a naznačených dôkazov.

Odvolací súd prisvedčil i námietke prokurátora proti tomu, že ak v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa tvrdil, že N. Y. vypovedal, že vražda U. O. a P. O. prebehla inak, než sa napokon preukázalo, keď uvádzal, že do domu mal vstúpiť aj obžalovaný Ing. S. X. a že pri vražde bol použitý aj nôž, pretože N. Y. mal len také informácie o spôsobe vykonania vraždy U. O. a P. O., aké mu povedal obžalovaný Ing. S. X.. V prípade, že obžalovaný Ing. S. X. pred N. Y. zveličoval svoj podiel na dokonaní vraždy oboch poškodených (z akýchkoľvek dôvodov), N. Y. si nemal ako túto skutočnosť overiť. Prvostupňový súd nevyhodnotil túto výpoveď v kontexte ďalších dôkazov, ale taktiež ju hodnotil len samostatne, pričom toto pochybenie bude nevyhnutné v ďalšom konaní napraviť a prvostupňový súd bude povinný uviesť, ako sa mu po vyhodnotení najmä objektívnych dôkazov táto časť výpovede svedka javí v súvislosti s ďalšími dôkazmi [na tomto mieste odvolací súd poukazuje i na to, že vo výpovedi už odsúdeného P. P., pokiaľ ide o priebeh vykonania vraždy U. O. a P. O., hoci i v jeho výpovedi sa vyskytlo niekoľko rozporov s objektívne zistenými dôkazmi získanými pitvou, obhliadkou miesta činu, či vyšetrovacím pokusom a napriek tomu súd prvého stupňa nemal pochybnosti o hodnovernosti tohto dôkazu a považoval ho za usvedčujúci dôkaz voči obžalovanému Ing. S. X. a nemal ani problém s prijatím jeho vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku].

Rovnako v súvislosti s inými dôkazmi je potrebné hodnotiť výpoveď svedka N. Y., ktorý uviedol, že ráno po vražde 22. februára 2018 prišiel za obžalovanou Y. N. a ona mu sľúbila priniesť peniaze za vraždu s tým, že pôjde pre tieto peniaze za P. O. do obce W., pričom podľa lustrácií BTS a podľa iných dôkazov sa však obžalovaný P. O. s obžalovanou Y. N. v W. v ten deň nestretli. Na tomto mieste odvolací súd opätovne poukazuje na výpoveď obžalovanej Y. N. z 12. decembra 2018, ktorej obsah už

bol spomenutý v texte tohto odôvodnenia. Tvrdenie svedka N. Y. vyplynulo iba z vyjadrenia obžalovanej Y. N. o tom, kam pôjde pre peniaze, pričom prvostupňový súd mal v rámci dokazovania skúmať, či si svedok N. Y. mal možnosť a záujem overovať, či mu obžalovaná povedala pravdu. To sa týka aj vyjadrenia obžalovanej o tom, že pre peniaze pôjde do W.. Na základe toho mal Špecializovaný trestný súd zhodnotiť kvalitu a hĺbku vzťahu medzi obžalovanou Y. N. a svedkom N. Y. a vyhodnotiť, aký vplyv mal na kvalitu tohto vzťahu moment, než svedok začal usvedčovať obžalovanú, čo ani jeden z nich v priebehu konania nepopieral a nemali dôvod si následne preverovať svoje vzájomné tvrdenia. Tu je podľa názoru odvolacieho súdu namieste taktiež vyhodnotiť vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach (komunikácie obžalovaných v aplikáciách Threema, WhatsApp, Viber, vykonanie dôkazov o pohybe obžalovaných podľa prokurátorom predložených BTS buniek, prípadne ďalšie, ak pre verifikáciu pohybu v uvedený deň budú ešte potrebné) a následne urobiť záver o hodnotení tejto časti výpovede svedka N. Y. so záverom, z akých dôvodov mu súd uveril alebo neuveril, tak ako to spravil v súvislosti s výpoveďou svedka P. P. u obžalovaného Ing. S. X. pre skutok v bode 5) (str. 78 - 81) napadnutého rozsudku.

Svedok N. Y. vypovedal, že peniaze po ich prevzatí od obžalovanej Y. N. toho istého dňa poobede odovzdal obžalovanému Ing. S. X. v O., pričom prípadný pohyb svedka do Kolárova je možné verifikovať prostredníctvom záznamov z BTS buniek predložených prokurátorom, ktoré súd oboznámi v rámci doplnenia dokazovania. Z výpovede P. P. vyplýva, že peniaze dostal 23. februára 2018. Túto skutočnosť je nevyhnutné overiť a vyhodnotiť spoločne so záznamami o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, resp. lokalizačnými údajmi dotknutých osôb.

Prvostupňový súd spochybnil opísanie fotografií svedkom N. Y., ktoré údajne videl v notebooku obžalovanej Y. N.. Súd tvrdil, že ešte predtým v inom procesnom postavení mal možnosť tieto fotografie vidieť a aj mu boli reálne predložené, z toho dôvodu z jeho strany nešlo o spontánny opis podľa uchovaných spomienok. V zhode s odvolacou námietkou prokurátora však nie je takýto postup celkom pochopiteľný, pretože je na jednej strane zrejmé, že svedok N. Y. už predtým než opísal fotky poškodeného U. O. ich už predtým videl, ale na druhej strane svedok N. Y. vždy a v každom procesnom postavení, v každom štádiu trestného konania, potvrdil autenticitu predložených fotografií a nikdy netvrdil, že by malo ísť o iné fotografie než o tie, ktoré mu obžalovaná Y. N. reálne ukázala. Túto skutočnosť treba vyhodnotiť v kontexte s ďalšími na vec sa vzťahujúcimi dôkazmi (výpovede svedkov F. S.Ó., JUDr. P. O., Š. P. a PaedDr. U. Š.).

V súvislosti s tým je žiaduce poukázať na to, že podaním z 26. mája 2020 navrhol splnomocnenec poškodenej N. O. v mene svojej klientky okrem iného do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní zahrnúť a následne postupom v zmysle ustanovení § 270 Trestného poriadku ako vecný dôkaz na technickom zariadení vykonať, časť zo stopy č. 35, zaistenej pri domovej prehliadke 16. októbra 2018, na adrese W., I. XX, v trezore, a to oboznámením rozmnoženiny dát USB kľúča Datatraveler 100G3 č. S., kapacity 16 GB, označený ako USB 1, konkrétne oboznámením identickej dátovej kópie, ktorá sa nachádza na prílohe č. 4 ku znaleckému posudku KEÚ PZ, sp. zn. ČVS: PPZ-KEÚBA-EXP-2018/14154, v priečinku analýza/183/usb1/súbory, čo tvorí prílohu č. 22 k vyšetrovaciemu spisu, časť B. X O., ako aj niektoré ďalšie dôkazy. K tomuto návrhu sa vo svojom vyjadrení pripojil aj prokurátor. Špecializovaný trestný súd však odmietol vykonať tento dôkaz, pričom podľa jeho rozhodnutia zo dňa 23. júla 2020 ide o dôkaz, ktorý sa týka okolností, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie, alebo takých okolností, ktoré súd zistil už inými navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Obsah navrhnutého vecného dôkazu má pritom podľa prokurátora korešpondovať s obsahom výpovedí svedka F. S., svedka N. Y. a obžalovaného P. P. a napokon, v tejto časti, i s výpoveďou obžalovaného Ing. S. X.. Uvedený dôkaz podľa prokurátora preukazuje totožnosť informácií získaných o pohybe poškodeného U. O. osobami, ktoré vykonali jeho sledovanie, s informáciami o poškodenom U. O., ktoré boli poskytnuté vykonávateľom jeho vraždy. Podľa prokurátora ide nepochybne o dôkaz v neprospech obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. a zároveň ide o jediný dôkaz zabezpečený v prípravnom konaní, ktorý objektívne objasnil orgánom činným v trestnom konaní (a mohol aj súdu), aké informácie boli získané sledovaním U. O., resp. svojím obsahom preukazuje, že zdrojom informácií, ktoré dostali vykonávatelia vraždy, boli osoby z prostredia svedka F. S.. Tento dôkaz je nevyhnutné vykonať a vyhodnotiť jednotlivo i v spojení s už uvedenými

dôkazmi v predchádzajúcom odseku a vysloviť, či preukazuje skutočnosť, na ktorú poukazuje prokurátor alebo naopak túto skutočnosť vyvracia.

Odvolací súd sa stotožnil aj s ďalšou odvolacou námietkou prokurátora, podľa ktorej, ak by svedok N. Y. vedel o prebiehajúcom trestnom konaní a teda mal čas sa pripraviť na zadržanie a na prvý výsluch, pretože mal mať určité informácie o priebehu vyšetrovania a mal údajne vedieť o tom, že je podozrivý, podľa prokurátora je isté, že by Ing. S. X. o tejto skutočnosti informoval a obžalovaný, ako bývalý vyšetrovateľ Policajného zboru Slovenskej republiky, spolu s vykonávateľom vražd P. P., by urobili opatrenia smerujúce k zničeniu vecných dôkazov nachádzajúcich sa u nich doma. Tomuto tvrdeniu súdu prvého stupňa chýba elementárna logika výkladu jeho obsahu v jeho konfrontácii so skutočnosťami, ktoré sú z priebehu konania známe. Svedok N. Y. priznal, že prostredníctvom obžalovanej Y. N., resp. obžalovaného P. O. mal určitý prístup k informáciám o priebehu vyšetrovania. V tejto súvislosti by mal Špecializovaný trestný súd dať do súladu hodnotenie tohto dôkazu, resp. jeho časti, s ostatnými doposiaľ objektívne zistenými skutočnosťami - najmä s tým, ako sa správali svedok N. Y., resp. obžalovaný Ing. S. X. a obžalovaný P. P. tesne po ich zadržaní a čo bolo napríklad zaistené v ich obydliach pri vykonaných domových prehliadkach.

Výpoveď svedka N. Y. sa postupne vyvíjala a obsahovala postupne čoraz viac informácií, ktoré priamo ani nesúviseli s predmetnou trestnou vecou a viedli napr. k trestnému stíhaniu za prípravy vražd prokurátorov a pod., avšak tento svedok obsiahol vo svojej výpovedi i také spomienky - informácie, ktoré sa odkiaľsi (nevedel uviesť zdroj) dozvedel a považoval ich za podstatné oznámiť v rámci vyšetrovania. K takým sa priraduje i oznámenie tohto svedka o tom, „...že by niekto našiel dobrovoľníka z Maďarska alebo z inej krajiny, ktorý by vraždu U. O. a P. O. vzal na seba“. Prvostupňový súd by mal v ďalšom konaní znovu, v kontexte doplnených dôkazov vyhodnotiť, či je reálne uskutočniteľné a za akých podmienok, aby sa našiel dobrovoľník, ktorý by bol ochotný priznať sa k dvojnásobnej vražde s vedomím, že mu hrozí trest odňatia slobody na 25 rokov alebo na doživotie. Podobné úvahy o „falošnej“ verzii, podľa ktorej mal byť príčinou vraždy zásadový postoj P. O. v konaní Pamiatkového úradu v inej veci svedok N. Y. prezentoval len ako alternatívu, ktorú mu údajne hovoril T. O.. Podľa prokurátora svedok N. Y. stále, opakovane a nepochybne tvrdil, že objednávku obžalovaného P. O. sprostredkovala obžalovaná Y. N. a v tomto smere nepripustil žiadnu pochybnosť. Odvolací súd v zhode s odvolacou námietkou prokurátora v spise nenašiel odôvodnené vysvetlenie prvostupňového súdu o spochybnení tvrdenia, že by objednávateľkou vraždy U. O. bola Y. N., samotným svedkom N. Y..

Odvolací súd akceptoval odvolacie námietky prokurátora aj k tomu tvrdeniu prvostupňového súdu, že treba považovať za znižujúcu dôveryhodnosť výpovede svedka vo všeobecnosti, ak svedok pri výsluchu použije svoje vlastné písomné poznámky. Možnosť použitia písomných poznámok pri výsluchu obvineného je výslovne umožnená v § 123 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého obvinenému možno dovoliť, aby skôr, než odpovie, nazrel do svojich poznámok. Táto okolnosť sa musí v zápisnici poznamenať. Podľa ustanovenia § 138 Trestného poriadku ustanovenia § 123 až 126 o výsluchu obvineného sa primerane použijú aj na výsluch svedka, na konfrontáciu medzi svedkami, ktorí už boli vypočutí, a na rekogníciu.

Špecializovaný trestný súd bude teda povinný nanovo posúdiť túto otázku so zreteľom na rozsah použitých poznámok pri výpovedi svedka N. Y. a vysloviť záver o dôveryhodnosti, resp. nedôveryhodnosti tohto svedka so zreteľom na túto okolnosť.

Navyše so zreteľom na tvrdenia splnomocnenca poškodenej N. O. odvolací súd preskúmaním spisu zistil, že výpoveď svedka N. Y. z 11. septembra 2019 (ktorá nebola na hlavnom pojednávaní v celosti prečítaná, ale pre odstraňovanie čiastkových rozporov vo výpovedi svedka N. Y. boli v tej súvislosti čítané len časti tejto výpovede z č. l. 2378, 2381 a 2382), po konštatovaní vyšetrovateľa o tom, že svedok má pred sebou 8 listov rukou písaných poznámok o formáte A5 (č. l. 2377, ktorý na hlavnom pojednávaní prečítaný nebol) nadiktoval úvodných 12 (nie 13) riadkov a potom spontánne sám vypovedal (hoci to nie je zjavné priamo z protokolácie, ale z obsahu samotnej výpovede). Z písomných poznámok prečítal len svoje námietky proti doterajšiemu vedeniu vyšetrovania, zverejňovaniu jeho

výpovedí a vyslovil obavy o svoj život. Až po úvodných 12 riadkoch začal vypovedať priamo ku skutkom 2) a 5) napadnutého rozsudku, pričom súd prvého stupňa vyvodzuje nedôveryhodnosť svedka z úvodu tohto výsluchu. Tieto skutočnosti by mal v novom konaní Špecializovaný trestný súd verifikovať a spoločne s doposiaľ vykonanými dôkazmi ich nanovo vyhodnotiť.

Špecializovaný trestný súd v rámci doplneného dokazovania bude povinný vypočúť ako svedka T. O. ku skutočnostiam, ktoré uviedol svedok N. Y. a prípadne, ak z dokazovania vyplynie taká súvislosť, vypočúť ako svedka opätovne aj Ing. A. W.. Na verifikovanie výpovede N. Y. bude nevyhnutné vypočúť aj svedka G. K., ktorý v trestnom konaní vedenom pre prípravu vražd prokurátorov Mgr. F. Š. a JUDr. P. Ž. mal potvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej výpovedi odprezentoval svedok N. Y.. Výsluchom týchto svedkov možno overiť dôveryhodnosť, resp. nedôveryhodnosť svedka N. Y..

Pri výsluchu svedka F. S.S. Špecializovaný trestný súd skonštatoval, že ide o tzv. kajúcnika (a ex riaditeľa kontrarozviedky Slovenskej informačnej služby), „ktorý svedčil v neprospech O. a N. i s pohnútkou vyhnúť sa spravodlivému postihu za svoje činy. Tieto zistené skutočnosti mali podstatný dosah na pravdivosť a spoľahlivosť jeho svedeckej výpovede a vierohodnosť tohto dôkazu v podstatnej miere znižovali.“ Špecializovaný trestný súd však postupoval rovnako, ako na iných miestach hodnotenia dokazovania týkajúceho sa tohto skutku, keď hodnotil samostatný dôkaz vytrhnutý zo súvislostí s inými dôkazmi, najmä neprihliadal, či ostatné dôkazy preukazujú alebo naopak vyvracajú tvrdenie svedka F. S..

Inštitút spolupracujúceho obvineného bol do Trestného poriadku prijatý spoločne s ďalšími inštitútmi - tzv. odklonmi, ktorými sa umožňovalo spolupracujúcemu obvinenému poskytnúť určité úľavy v súvislosti s tým, že umožnil objasniť najmä najzávažnejšie formy trestnej činnosti. Pokiaľ by sa rovnakým spôsobom pristupovalo k výpovediam osoby, ktorá popisuje najzávažnejšiu trestnú činnosť iných osôb, ktorá by inak ostala neodhalená, resp. by sa objasňovala iba s veľkými ťažkosťami, je zrejmé, že by sa prakticky všetky takéto výpovede považovali za nepravdivé či nevierohodné. Úlohou súdu nie je skúmanie dôvodov, pre ktoré sa tá-ktorá osoba rozhodla vypovedať, ale to, či jej tvrdenia sú pravdivé, najmä či sú v súlade s inými vykonanými dôkazmi.

Výpoveď svedka F. S. preto Špecializovaný trestný súd vyhodnotil nesprávne, pričom z odôvodnenia rozsudku možno usudzovať, že k tomuto svedkovi senát nepristupoval objektívne, ale s vopred ustáleným predsudkom s ohľadom na jeho predchádzajúce pôsobenie v tajnej službe. Špecializovaný trestný súd pritom ponechal úplne bez povšimnutia okolnosť, že svedok je bývalý vedúci funkcionár Slovenskej informačnej služby, takže je úplne opodstatnené očakávať u neho schopnosť analytického a objektívneho hodnotenia udalostí, resp. informácií (v trestnej veci obžalovaných P. O. a spol. o to viac, že bol priamym svedkom niektorých udalostí). Prvostupňový súd pritom v odôvodnení rozsudku neuviedol jediný dôkaz, ktorý by zásadným spôsobom spochybňoval vierohodnosť jeho výpovede. Všetky pochybnosti, ktoré boli voči jeho výpovedi vznesené, vyplynuli iba z výpovede a z vyjadrení obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N., pričom nielen podľa prokurátora, ale aj podľa odvolacieho súdu je prirodzené, že obvinený má právo brániť sa akýmkoľvek spôsobom a náležité využitie tohto práva mu nikto nemôže zazlievať a pričítať mu v jeho neprospech. Je však úlohou súdu posúdiť, či obhajoba obžalovaných výpoveď svedka po jej vyhodnotení s inými dôkazmi vo vzájomných súvislostiach natoľko spochybňuje, že nie je možné ju považovať za vierohodnú a založiť na nej akýkoľvek záver o vine, či nevine obžalovaných.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku taktiež dostatočným spôsobom neuviedol, z akého dôvodu podľa jeho názoru svedok F. S. dostatočne dôveryhodne a presvedčivo nevysvetlil, čo bolo dôvodom na začatie sledovania novinárov a akým spôsobom došlo aj k sledovaniu U. O., kto sa na ňom zúčastnil, akým spôsobom boli výsledky sledovania spracovávané, kto ho riadil, financoval a mal k dispozícii jeho výsledky. Na tento dôkaz totiž nadväzujú ďalšie výpovede svedkov, vo vzťahu ku ktorým však už súd prvého stupňa výpoveď svedka F. S. nehodnotil, resp. hodnotil rozporuplne.

V odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd poukázal aj na SMS komunikáciu

medzi obžalovaným P. O. a svedkom F. S. v súvislosti s osobou poškodeného U. O., pričom uvedená komunikácia nasvedčuje nielen záujmu obžalovaného P. O. na tom, aby sa sledovacie komando venovalo poškodenému U. O., ale aj skutočnosti, že činnosť tejto sledovacej skupiny mohol riadiť v súlade s výpoveďou svedka F. S. v prvom rade obžalovaný P. O.. Nie je zrejmé, že by v rámci prípravného konania a v rámci súdneho konania okrem obžalovaného P. O. ktokoľvek spochybnil, že činnosť tohto sledovacieho komanda podnietil svojim rozhodnutím práve obžalovaný a tento ho aj financoval.

Bude povinnosťou prvostupňového súdu vyhodnotiť v súvislosti s ďalšími dôkazmi aj komunikáciu z Threemy zo dňa 3. októbra 2017, podľa ktorej mal obžalovaný P. O. žiadať príjemcu (Ing. A. W.), aby mu dal vylustrovať dve konkrétne osoby. Tento dôkaz bude potom Špecializovaný trestný súd povinný vyhodnotiť v kontexte všetkých dôkazov, ktoré sa viažu k preukazovaniu sledovania novinárov, najmä poškodeného U. O..

Obžalovaný P. O. túto komunikáciu poprel, tak ako poprel aj niektoré ďalšie správy, ktoré mu podľa názoru prokurátora priťažovali a usvedčovali ho z aktivít, ktoré popieral. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že popieranie autenticity niektorých správ z komunikácie Threema zo strany obžalovaného P. O. sa nejaví byť až tak nelogické, pretože priznaním sa k účasti na neoprávnenom sledovaní a listrovaní tretích osôb by si obžalovaný mohol privodiť aj ďalšie trestné stíhanie. Odvolací súd nepopiera už uvedené právo obvineného podľa § 34 Trestného poriadku, avšak súd má povinnosť, ktorej sa nemôže vyhnúť, vyhodnotiť túto výpoveď so zreteľom na už uvedené tvrdenia a dôkazy.

Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku nevysvetlil, z akého dôvodu neuveril výpovedi svedka F. S., v ktorej popísal, akým spôsobom sa dostal k veciam, ktoré predložil vyšetrovateľovi a prečo sa tak rozhodol urobiť. Popísal aj spôsob financovania činnosti sledovacieho komanda. V konfrontácii s jeho výpoveďou sa v spise nenachádza ďalší iný dôkaz, ktorý by spochybňoval jej obsah týkajúci sa vzniku sledovacieho komanda a financovania jeho činnosti. Prvostupňový súd bude povinný vykonať a vyhodnotiť SMS správy z 21. februára 2018 o 01:18:16 hod. a o 07:49:07 hod., ktorými mala byť dočasne pozastavená „činnosť tímu“ k 28. februáru 2018 a mal byť daný pokyn, aby členovia sledovacieho komanda pripravili komplexné vyúčtovanie nákladov a všetko, čo bolo doteraz urobené a odovzdané na čiastkových nosičoch natiahli na jeden USB (alebo viac) a odovzdali to dvojmo, v súvislosti s prokurátorom naznačovanými skutočnosťami, že činnosť sledovacieho komanda financoval obžalovaný P. O. buď sám alebo v spolupráci s Ing. A. W., že výsledky sledovania mu boli priebežne odovzdávané na čiastkových nosičoch a že tieto výsledky boli na jeho pokyn následne natiahnuté na USB kľúče a dvojmo odovzdané iba jemu, pričom boli následne nájdené pri domovej prehliadke 16. októbra 2018 u neho doma.

V tejto súvislosti akceptujúc i tú námietku prokurátora, Špecializovaný trestný súd prehliadol skutočnosť, že F. S. neodovzdal P. O. len USB kľúč so súhrnnými záznamami zo sledovania, ktoré mu odovzdal v mesiaci február 2018, čomu zodpovedá aj správa z 9. februára 2018, na ktorú poukázal vo svojom odôvodnení. Svedok F. S. mu mal odovzdávať aj priebežné záznamy zo sledovania jednotlivých osôb, podľa toho ako malo byť sledovanie vykonávané. Čas sledovania mal teda reálne zodpovedať aj času, v ktorom mali byť výsledky sledovania poškodeného U. O. odovzdané P. O., čiže napríklad ak boli vykonané v mesiaci október 2017, tak následne záznamy zo sledovania mohol odovzdať svedok F. S. obžalovanému P. O. v presne nezistenom období roku 2017. V nadväznosti na to je potrebné hodnotiť výpoveď svedka F. S. v spojitosti s výpoveďami svedkov N. Y., P. P. a obžalovaného Ing. S. X., ako a z akého zdroja a približne v ktorom čase mali k dispozícii fotografie poškodeného U. O. a jeho každodenných aktivít. Toto tvrdenie svedka S. bude povinný prvostupňový súd vyhodnotiť aj v spojitosti s výpoveďami obžalovaných P. O. a Y. N. a zistením, že práve táto obžalovaná mala podľa spoluobžalovaného P. O. na starosti web stránku Na pranieri, kde podobné materiály boli používané.

Z výpovede svedka F. S. vyplynulo, že výsledky sledovania boli obžalovanému P. O. priebežne odovzdávané na 20 až 30-tich USB kľúčoch. Svedok síce uviedol, že obžalovaný pred ním nejavil o informácie obsiahnuté na USB kľúčoch žiadny mimoriadny záujem, avšak s odstupom času nie je možné

zistiť, do akej miery si obžalovaný P. O. tieto výsledky následne prezeral a v akom rozsahu sa im venoval. V každom prípade však s poukazom na výpoveď svedka F. S. a aj samotného obžalovaného P. O., že ním založenú stránku Na pranieri spravovala a prístup k nej mala obžalovaná Y. N., je potrebné najmä výpoveďou svedkov, ak takí existujú, ktorí s touto stránkou mali čokoľvek spoločné, overiť, z akého zdroja - od koho - sa k nim dostávali informácie na tejto stránke publikované, a tým zistiť, či USB kľúče s čiastkovými informáciami dostala k dispozícii práve ona na to, aby z nich mohla vyťahovať a na uvedenú internetovú stránku umiestňovať tie výsledky zo sledovania, ktoré boli podľa jej názoru spôsobilé kompromitovať sledované osoby.

Takýmto postupom, najmä overením činnosti oboch obžalovaných v súvislosti so stránkou Na pranieri, je nutné potvrdiť či vyvrátiť reťazec postupnosti odovzdávania výsledkov sledovania novinárov a výsledkov sledovania U. O., tak ako to vo svojej výpovedi tvrdí svedok F. S., od pôvodcu vzniku týchto fotografií (JUDr. P. O., Š. P., PaedDr. U. Š.), cez ich spracovateľa (F. S.), adresáta (obžalovaný P. O.), a tak ako to tvrdí svedok N. Y., od sprostredkovateľky (obžalovaná Y. N.) po ich prezentáciu vykonávateľom vraždy (N. Y., Ing. S. X., P. P.). Bude potrebné preukázať, či uvedené USB kľúče, konkrétne tie, na ktorých boli fotografie a záznamy o osobe poškodeného U. O., mohla mať k dispozícii aj iná osoba alebo nie. Vzhľadom na to, že podľa výpovede svedka F. S. mal byť poškodený U. O. sledovacím komandom vyhodnotený ako bezúhonná osoba, na ktorú nie je možné získať žiadne kompromitujúce materiály, mal prvostupňový súd zisťovať, či bol dôvod, aby niekto z uvedeného reťazca fotografie zo sledovania U. O. poskytol iným osobám, pretože prvostupňový súd si bez ďalšieho osvojil prezentovanú obhajobu obžalovaných, že tomu tak nebolo. Po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude žiaduce uvedené dôkazy vyhodnotiť v súlade s § 2 ods. 10 a 12 Trestného poriadku a následne zistenia plynúce z takto doplneného dokazovania odôvodniť.

Preskúmaním spisu sa odvolací súd stotožnil aj s ďalšou prokurátorovou námietkou, že pokiaľ Špecializovaný trestný súd poukázal na skutočnosť, že tak svedkovia F. S., JUDr. P. O. a spol., ako aj svedkovia N. Y. spolu s P. P. opakovane „opoznali“ fotografie zo sledovania ako tie, ktoré boli získané a poskytnuté im pred vykonaním vraždy U. O., je nielen podľa prokurátora, ale aj podľa odvolacieho súdu v rozpore s elementárnou logikou tvrdiť, že nie sú zákonné podklady na vyvodenie záveru, že tieto fotografie mali k dispozícii. Vo vzťahu k tomu splnomocnenec poškodenej N. O. navrhol 26. mája 2020 a 17. júla 2020 vykonať viacero dôkazov, vrátane znaleckého posudku na č. l. 4 003 až 4 082 k predmetu č. 183, kde sú okrem iných vecí znalecky vyhodnotené aj 2 USB kľúče zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. dňa 16. októbra 2018. Ide o USB kľúče zn. Data Traveler 16GB Kingston. Obsah je vyhodnotený v úradnom zázname na č. l. 12 431 - 12 445 a ide o fotografie a 3 videosekvencie zo sledovania U. O., ktoré malo podľa prokurátora vyhotoviť sledovacie komando riadené svedkom F. S.. Predmetné fotografie neboli na hlavnom pojednávaní vykonané ako dôkaz. Ide pritom o dôkaz, ktorý je potrebné zahrnúť do rozsahu dokazovania na hlavnom pojednávaní, vykonať ho a následne predložiť svedkom Š. P., JUDr. P. O., F. S., N. Y. a P. P. na vyjadrenie. Po vykonaní týchto dôkazov sa žiada ich zákonné vyhodnotenie a náležité odôvodnenie zistení súdu.

Rovnako preskúmaním spisu odvolací súd zistil oprávnenosť námietky prokurátora, ktorou poukázal na nepravdivú a zavádzajúcu okolnosť uvedenú Špecializovaným trestným súdom o vydaní troch veľkých USB kľúčov zn. Kingston a DataTraveler 100QR 16GB svedkom vyšetrovateľmi, keďže je zrejmé, že Špecializovaný trestný súd v rámci dokazovania nerozlišoval existenciu rozdielnych vecných dôkazov, resp. priebeh ich odovzdávania medzi svedkami a obžalovaným P. O. v rokoch 2017 a 2018. Svedok F. S. skutočne vydal vyšetrovateľovi vecný dôkaz - USB kľúč obsahujúci iba fotografie poškodeného U. O. zo sledovania, bez popisných informácií zo sledovania. Pri domovej prehliadke u obžalovaného P. O. boli zaistené úplne iné vecné dôkazy, a to USB kľúče, ktoré podľa výpovede svedka F. S. mal obžalovaný P. O. u seba ako sumár z vykonaných sledovaní. Jeden z týchto USB kľúčov obsahoval fotografie zo sledovania poškodeného U. O., popisné informácie z tohto sledovania a tiež obrazovo-zvukové záznamy súvisiace so sledovaním. V ďalšom konaní bude nevyhnutné tieto dôkazy od seba odlíšiť, vykonať oboznámenie obsahu USB kľúča zaisteného pri domovej prehliadke, ktorý je vecným dôkazom, ktorým sa dá preukázať, či vyvrátiť, že informácie použité vykonávateľmi vraždy U. O. a P. O. pochádzajú od osôb, ktoré na ich získanie najal svedok F. S..

Špecializovaný trestný súd bude taktiež povinný vykonať dokazovanie zvukovým záznamom na technickom zariadení, a to oboznámením časti záznamu telefonického rozhovoru medzi obžalovaným P. O. a osobou, ktorá s ním telefonicky komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX (F. S.) dňa 27. septembra, 28. septembra, 29. septembra, 30. septembra 2018. Vykonaním tohto dôkazu súd získa prehľad o komunikácii obžalovaného P. O. so svedkom po vzatí obžalovaného do väzby v inej trestnej veci a o rozsahu požiadaviek obžalovaného na uvedeného svedka. V konfrontácii s takto vykonaným dôkazom si súd bude môcť vytvoriť komplexnejší obraz vnímania tohto svedka nielen ako „kajúcnika“, či exriaditeľa kontrarozviedky SIS (ako to Špecializovaný trestný súd uvádza v napadnutom rozsudku), ale aj v súvislosti s jeho reakciami na priame podnety a požiadavky obžalovaného P. O..

Pokiaľ odvolací súd preskúmaval tie časti dokazovania, ktoré mali súvislosť so správami posielanými si medzi obžalovaným P. O. a Y. N., stotožnil sa s odvolacími námietkami prokurátora, že tieto jednak nepotvrdzujú zľahčovanie publikačnej činnosti poškodeného U. O. s tým, že obžalovaný P. O. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že jeho články mu nemohli poškodiť. Samotný obžalovaný v SMS komunikácii mal totiž priznať, že je to pre neho problém. V súlade s odvolacou námietkou prokurátora by mal prvostupňový súd vyhodnotiť súvislosti medzi článkom U. O. publikovaným 9. februára 2018 o 00:00 hod. na webovej stránke www.aktuality.sk; Domáce správy pod titulom: Ďalšie zvláštne prevody okolo O.. Súd chce zmazať firmu s dlhom 10 miliónov a reakciou obžalovaného P. O. a reakciou obidvoch obžalovaných na tento článok, keď 9. februára 2018 hneď ráno o 05:01:56 hod. napísal obžalovaný P. O. obžalovanej Y. N., že sa škrahe, hoci predtým v ich vzájomnej korešpondencii nikdy žiadne svoje kožné problémy nespomínal. Následne dodal, že nad plánom B. O 05:10:16 hod. sa obžalovaná N. spýtala, či ide o plán B na stranu, čím myslela politickú stranu, ktorú chcel obžalovaný založiť. On jej odpovedal, že plán B má dávno, a následne dodal „Na SVRAB“ (05:11:39 hod.). Obžalovaná mu odpovedala, že to bude mať, na čo on odpovedal o 05:12:39 hod. správou: „SkurveneVělkýRozjebanýAkneovitýBolák“ a hneď v následnej správe dodal: „SVRAB“. O 05:21:26 hod. obžalovaná Y. N. poslala obžalovanému správu: „Jaj teraz vidím ten SVRAB“ a následne dodala: „Ty si jaaaakyy kreatívny“ a doložila emotikon usmiatej tváre. Súd prvého stupňa tvrdil, že ich komunikácia vyjadrovala presne to, čo chceli povedať a nie je možné v nej hľadať inotaje a skryté odkazy. Odvolací súd sa domnieva, že hodnotenie týchto dôkazov súdom prvého stupňa je veľmi nedostatočné, ako aj jeho odôvodnenie, so zreteľom na súvislosti správ, ktoré sú obsiahnuté v komunikácii obžalovaných s ďalšími dôkazmi, pretože výkladov sa ponúka viac a súd by mal zvažovať vždy tú z alternatív, ktorá sa najviac približuje objektívnej realite.

Za súčasného dôkazného stavu, ktorý zistil Špecializovaný trestný súd, nie je možné vylúčiť ani iné alternatívy prezentované prokurátorom v podanom odvolaní, ktoré sú podľa jeho názoru podporené predloženým znaleckým posudkom. Úlohou prvostupňového súdu bude vykonať tento znalecký posudok a so zreteľom na výsledky tohto dokazovania posúdiť i obsah elektronickej korešpondencie medzi obžalovanými.

Výklady správ medzi obžalovanými ponúkané prokurátorom v odvolaní je nevyhnutné buď jednoznačne vyvrátiť alebo prijať, a to najmä s ohľadom na ďalšie dôkazy ako aj obhajobu predostieranú obžalovanými. Týka sa to jednak správ o snežení z obdobia do 21. februára 2018, komunikácie ohľadom sumy 50Soon s emotikonom lebky a následnej s emotikonom záchodovej misy, pri ktorej súd vysvetľoval, že sa týkala peňazí použitých na zber hlasov na založenie politickej strany z 27. februára 2018, z ktorých nie všetky boli, napriek návrhom prokurátora, vykonané na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa nesprávne a nelogicky napriek vykonaným i nevykonaným dôkazom vyslovil záver, že „obžalovaný O. zjavne vedený pomstychtivosťou, riešil tento stav pranierom novinára a jeho rodiny“, čo nemá žiadnu oporu vo vykonaných dôkazoch. Špecializovaným trestným súdom uvádzané údajné pranierovanie novinára a jeho rodiny vyplýva len z výpovede obžalovaného P. O. v rámci jeho obhajobných prednesov, ktoré súd neverifikoval vykonaním ďalších dôkazov. Je zrejmé, že súd namiesto riadneho vyhodnotenia výpovede obžalovaného P. O. ako celku, v spojitosti s ďalšími už spomenutými dôkazmi, z jeho prednesov vyberal iba fragmenty. Ak by postupoval v súlade s § 2 ods.

12 Trestného poriadku, zrejme by nedospel k rovnakému záveru, aký vyplynul z napadnutého rozsudku.

Špecializovaný trestný súd napadnutý rozsudok ďalej odôvodnil konštatovaním, že vyhodnotením SMS komunikácie obžalovaného P. O. a obžalovanej Y. N. nezistil žiadnu utajenú výmenu informácií. V období pred vraždou a po nej sa podľa názoru súdu obaja obžalovaní v SMS komunikácii spolu bavili o ďalších krokoch, ktoré treba podniknúť, aby sa dal napraviť nedostatok, ktorý spôsobil, že strana Cieľ obžalovaného P. O. nebola zaregistrovaná, lebo jej chýbalo 307 podpisov sympatizantov do celkového množstva 10 000 podpisov potrebných na zaregistrovanie politickej strany ministerstvom vnútra. Špecializovaný trestný súd v tejto súvislosti opomenul vykonať iný s tým súvisiaci dôkaz. Ministerstvo vnútra 8. februára 2018 rozhodlo o tom, že politickú stranu Cieľ nezaregistruje pre nedostatok podpisov. Rozhodnutie o tom bolo doručené splnomocnenkyň prípravného výboru Y. U. 8. februára 2018. Ak ale už v ten istý deň 8. februára 2018 iný prípravný výbor politickej strany Cieľ oznámil, že 6. februára 2018 začal s novým zberom podpisov sympatizantov (to korešponduje s výpoveďou svedka F. S., že už pred 8. februárom 2018 mali vedieť o tom, že registrácia strany bude pre nedostatok podpisov zamietnutá), bolo potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať ako vecný alebo ako listinný dôkaz tzv. petičné hárky nájdené v aute zn. Kia Rio, ktoré dobrovoľne vydal orgánom činným v trestnom konaní svedok F. S.. Ak tak prvostupňový súd neurobil, nemohol tvrdiť, že je mu známy ich obsah a že tento je známy stranám konania a že sa mohli k takému dôkazu vyjadriť. Nemožno preto ani tvrdiť, že je preukázané, že komunikácia o tzv. petičných hárkoch medzi obžalovanými po 8. februári 2018 sa týkala zberu podpisov. Uvedené bude musieť súd prvého stupňa napraviť vykonaním uvedeného dôkazu a jeho náležitým vyhodnotením jednotlivito i v súvislosti s ďalšími dôkazmi a taktiež svoje zistenia patrične odôvodniť.

Prokurátor po záverečných rečiach, krátko pred vyhlásením rozsudku, dňa 31. augusta 2020 predložil súdu návrh na doplnenie dokazovania postupom podľa § 276 Trestného poriadku, avšak Špecializovaný trestný súd na tento návrh nereagoval a vyhlásil rozsudok. Obsahom predloženého návrhu formou odborného vyjadrenia s následným výsluchom jeho spracovateľa bolo podľa prokurátora vyhodnotenie pohybu a komunikácie obžalovaných a svedka N. Y. 22. februára 2018 a biometrických funkcií obžalovanej Y. N., ktoré boli získané a analyzované z jej mobilu, ktorý zaznamenával jej kroky a rytmus srdca aj v daný deň. Na hlavnom pojednávaní v priebehu súdneho konania bola prečítaná korešpondencia obžalovaných aj z uvedeného dňa, ale len v skrátenom rozsahu, pričom novozískané údaje podľa prokurátora odôvodňujú potrebu ich prezentácie na hlavnom pojednávaní a ich následné vyhodnotenie pred vydaním meritórneho rozhodnutia. Bude preto úlohou Špecializovaného trestného súdu, aby prokurátorom navrhnutý dôkaz vykonal a vyhodnotil v súlade so zákonom a patrične zrozumiteľne odôvodnil.

Napriek tomu, že Špecializovaný trestný súd nevykonal dôkazy, na ktoré už bolo v predchádzajúcom texte odôvodnenia poukazované (pohyb obžalovanej Y. N. podľa BTS buniek 22. februára 2018 a rovnako pohyb obžalovaného P. O. ako aj svedka N. Y., ako aj rozhovory obžalovanej Y. N. s triednou učiteľkou jej dcéry a dcérou samotnou v ten istý deň), vyhodnocoval ostatné dôkazy v súvislosti s tvrdením obžalovanej Y. N. predneseným len v záverečnej reči a neopierajúcim sa o vykonané dôkazy. Aj na tomto prípade je, nielen podľa prokurátora, ale aj odvolacieho súdu, možné pozorovať porušovanie zásady voľného hodnotenia dôkazov Špecializovaným trestným súdom, nakoľko tento dôkaz, ktorý síce nebol vykonaný, ale bol prezentovaný súdu vo forme vyjadrenia obžalovanej v záverečnej reči 31. júla 2020, na strane 54 zápisnice z hlavného pojednávania, teda bol zaznamenaný na súdnom pojednávaní, bez možnosti vyjadrenia sa k nemu ďalšími stranami, do značnej miery mohol ovplyvniť úsudok súdu pri rozhodovaní vo veci a nemožnosťou vyjadrenia sa k nemu zo strany prokurátora, resp. poškodených, čím došlo k porušeniu zásady rovnosti strán.

Špecializovaný trestný súd nedostatočne presvedčivo a v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil i výpovede obžalovaných P. O. a Y. N. napriek tomu, že svoje výpovede ohľadne najpodstatnejších skutočností viackrát menili a prispôbovali predneseným dôkazom (rešpektujúc ich už konštatované práva); a to najmä v kontexte ostatných dôkazov. Išlo najmä o hodnotenie dôkazov o skutočnostiach, kde obidvaja boli a čo robili 22. februára 2018 až 27. februára 2018.

Pri obžalovanom P. O.A. Špecializovaný trestný súd ponechal úplne bez povšimnutia viacero významných okolností, nehodnotil jeho výpoveď ako celok a so zreteľom na ostatné vykonané dôkazy, ale uvažoval izolovane, ignorujúc ich skutkovú a personálnu previazanosť s obžalovanými, teda určite nie starostlivo.

Odvolací súd po preskúmaní kompletného spisového materiálu i napadnutého rozhodnutia v jeho oslobodzujúcej časti dospel k záveru, že záver o oslobodení obžalovanej Y. N. bol veľmi nedostatočne odôvodnený a neopieral sa o kompletne vykonané dôkazy, a aj to nie v dostatočnom rozsahu. Otázku viny obžalovanej odvodil iba od skutočností, pre ktoré sa rozhodol oslobodiť obžalovaného P. O. spod časti obžaloby. Tvrdenie Špecializovaného trestného súdu, že voči obžalovanej Y. N. existuje jediný priamy svedok, a to N. Y. a okrem výpovede tohto svedka niet iného dôkazu, ktorý by ju usvedčoval, nie je v napadnutom rozsudku dostatočne vysvetlené. V prípade starostlivého zvažovania všetkých okolností aj v ich súhrne by Špecializovaný trestný súd mohol podrobnejšie rozviesť, o ktoré ďalšie dôkazy sa pri tomto závere opieral. Prvostupňový súd sa mal pri hodnotení výpovede obžalovanej Y. N. vysporiadať so všetkými tvrdeniami obžalovanej, obsahom jej jednotlivých vyjadrení a výpovedí, tieto vyhodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v ich súhrne, vykonať ďalšie navrhnuté dôkazy a až potom v súhrne s týmito dôkazmi vo veci vydať definitívne stanovisko vo forme rozsudku.

Pokiaľ by prvostupňový súd dôsledne aplikoval zákonnú povinnosť uvedenú v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a starostlivo by zvažoval všetky okolnosti prípadu aj v ich súhrne, musel by prinajmenšom dospieť k záveru, že sú tu ešte ďalšie dôkazy, či už navrhované alebo súdu známe, ktoré môžu ozrejmiť otázku viny, či nevinu obžalovaných a že ich oslobodenie spod obžaloby na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní je predčasné a preto v rozpore so zákonom. Týmto podrobnejším odôvodnením odvolací súd vysvetľuje, z akého dôvodu vyslovil pri ústnom odôvodňovaní tohto rozsudku, že ak by bol prvostupňový súd postupoval chronologicky a v súlade so všetkými zásadami týkajúcimi sa vykonávania a hodnotenia dôkazov, nebol by dospel predčasne k rozhodnutiu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby.

Vzhľadom na už konštatovanú súdmi uznávanú zásadu, možno obžalovaného (obžalovaných) oslobodiť spod obžaloby až vtedy, ak všetky dôkazy, ktoré boli stranami navrhnuté a vykonané, resp. súdom vykonané, pokiaľ sa viažu k predmetu konania, neposkytujú iný záver, než je rozhodnutie o oslobodení.

Špecializovaný trestný súd si so zreteľom na túto zásadu v napadnutom rozsudku odporoval, ak na jednej strane konštatoval, že nemal dostatok dôkazov na uznanie viny obžalovaných, avšak na druhej strane zamietol vykonanie celého radu dôkazov, ktoré strany navrhovali, resp. nevykonali dôkazy, ktoré boli i súdu zo spisu známe.

Odvolací súd je taktiež tohto názoru, že ktorýkoľvek súd pokiaľ je orgánom garantujúcim v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a príslušných zákonov zákonnosť, spravodlivosť a teda i nestrannosť a nezáujatosť voči všetkým stranám konania rešpektujúc ich rovnosť, nemôže podliehať akýmkoľvek tlakom, a to ani mediálnym a dokonca viesť o tom úvahy vo svojom rozhodnutí.

Z uvedeného vyplýva, že úlohou Špecializovaného trestného súdu po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, ktoré zároveň odvolací súd nariadil, bude náležite zistiť skutkový stav a vysporiadať sa so všetkými okolnosťami prípadu významnými pre rozhodnutie.

Dôkazy, ktoré Špecializovaný trestný súd vykoná, bude povinný náležite, prehľadne a zrozumiteľne odôvodniť. V súlade s pokynmi odvolacieho súdu uvedenými v tomto písomnom vyhotovení rozsudku bude potrebné po vrátení veci vykonať konštatované dôkazy, ktoré bude Špecializovaný trestný súd povinný vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti. Samozrejme, ak vyvstane potreba vykonania ďalších dôkazov z už vykonaných, bude Špecializovaný trestný súd povinný vykonať aj tie.“

Špecializovaný trestný súd uvedené závery odvolacieho súdu zhrnul na str. 23 - 26 napadnutého rozsudku v bode 5 nasledovne:

„5. Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „nadriadený súd“) rozsudkom sp. zn. 2 To 12/2020 z 15. júna 2021 nariadil Špecializovanému trestnému súdu (ďalej „súd prvého stupňa“) vykonať nasledujúce úkony a dôkazy:

- prečítať listinu na č. l. 15111 spisu,

- oboznámiť s petičnými hárkami nájdenými vo vozidle Kia Rio za účelom zistenia, z ktorého obdobia tieto petičné hárkky pochádzali, pritom pozornosť upriamil na výpoveď obž. N. z 12. 12. 2018 (str. 99) a poukázal na to, že bez vykonania tohto dôkazu nemožno tvrdiť preukázanie toho, že komunikácia o tzv. petičných hárkoch medzi obžalovanými po 8. februári 2018 sa týkala zberu podpisov;

- úlohou súdu je náležite vysporiadať sa s okolnosťami, ktoré sa týkajú zaregistrovania strany Cieľ ako politickej strany na Ministerstve vnútra SR a zbierania podpisov na petičných hárkoch medzi 8. - 22. februárom 2018, t. j. či v tom čase mohlo prebiehať zbieranie podpisov;

- vykonať dôkaz časťou komunikácie z aplikácie WhatsApp z prílohy 36, zo stopy K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obž. O. medzi obž. O. a osobou O. P. zo 7. septembra 2017 a doplniť svedeckú výpoveď Mgr. U. M. komunikáciou z aplikácie WhatsApp z prílohy 36, zo stopy K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obž. O., a to za účelom preukázania aký mal obž. P. O. vzťah k poškodenému U. O., pritom vykonanie a vyhodnotenie tohto dôkazu môže (ale nemusí) nasvedčovať opaku tvrdeniam súdu, že nebolo dokázané, že by P. O. mal záujem riešiť konflikt s U. O. násilným spôsobom;

súd uvedie ako a ktorými dôkazmi mal záver o kvalite vzťahu obžalovaného O. a poškodeného U. O. za preukázaný;

- v súvislosti s výpoveďou N. Y. o oznámení vykonania vraždy obž. N. vykonať dôkaz komunikáciou medzi obž. N. a triednou profesorkou jej dcéry a komunikáciou medzi obžalovanou a jej dcérou z 22. februára 2018, k čomu by sa mohla vzťahovať i výpoveď N. z 12. 12. 2018, k tomu priradiť i komunikáciu obž. O. a N. z 22. februára 2018 v aplikácii Threema;

úlohou súdu je vyhodnotiť tvrdenia obž. N. o tom, že 22. februára 2018 sa nemala stretnúť s obž. O., pričom v ďalšej výpovedi, kedy vyvracia tvrdenia svedka Y., popísala, že v deň, kedy mal obž. O. jedno z pojednávaní vo veci zmenky

a na súde pred pojednávaním bolo oznámené, že sa tam nachádza bomba (22. februára 2018) sa stretla s obž. O. v Y. v Bratislave;

- vyhodnotiť v kontexte vykonaných dôkazov výpoveď svedka N. Y., v prípade rozporov uviesť, či ide o také rozpory, ktoré majú zásadný charakter pre posúdenie veci, pritom súd prihliadne i na to, že Y. vypovedal pred súdom v procesnom postavení svedka v čase výkonu trestu odňatia slobody po zákonom poučení o trestných následkoch prípadnej krivej výpovede, resp. krivého obvinenia (v prípade jeho odsúdenia pre krivú výpoveď alebo krivé obvinenia v súvislosti s touto výpoveďou by takmer isto neprichádzalo do úvahy jeho predčasné podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a tejto skutočnosti je si svedok nepochybne vedomý);

- zistiť, či na výmeru trestu svedka Y. mala väčší vplyv skutočnosť jeho priznania alebo skutočnosť, že vypovedal o trestnej činnosti iných osôb, resp. či niektorá z uvedených skutočností nejaký vplyv na výmeru trestu mala - súdom uvádzaný „benefit“ za výpoveď o trestnej činnosti iných osôb svedok získal ešte predtým, ako vypovedal pred súdom prvého stupňa o trestnej činnosti obžalovaných O. a N.; prihliadnuť k tomu, že rozsudok voči svojej osobe nepovažuje za spravodlivý, považuje ho za neprimerane prísny a aj napriek tejto skutočnosti na svojich usvedčujúcich výpovediach zotrval;

- zistiť, či svedok Y. mal záujem a možnosť overiť si, či mu N. povedala pravdu o tom kam pôjde pre peniaze a na základe toho zhodnotiť kvalitu a hĺbku vzťahu medzi obž. N. a sv. Y., či mali dôvod následne preverovať svoje tvrdenia, vyhodnotiť, aký vplyv na kvalitu tohto vzťahu mal moment, než svedok začal usvedčovať obžalovanú;

- pohyb svedka Y. do O.H. verifikovať prostredníctvom záznamov z BTS buniek predložených prokurátorom;

- vykonať dôkaz odborným vyjadrením obsahujúcim vyhodnotenie pohybu a komunikácie obžalovaných

a svedka Y. 22. februára 2018 a biometrických funkcií obžalovanej Y. N., ktoré boli získané a analyzované z jej mobilu, ktorý zaznamenával kroky a rytmus srdca v daný deň;

- vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť komunikácie obžalovaných v aplikáciách Threema, WhatsApp, Viber, vykonanie dôkazov o pohybe obžalovaných podľa BTS buniek, ak pre verifikáciu pohybu v uvedený deň sú ešte potrebné (22. 2. 2018);
- v súvislosti s ďalšími dôkazmi vyhodnotiť komunikáciu z Threemy zo dňa 3. októbra 2017, podľa ktorej mal obž. O. žiadať príjemcu (Ing. A. W.), aby mu dal vylustrovať dve konkrétne osoby;
- vykonať dôkaz USB kľúčom Datatraveler 100G3 č. S., kapacity 16 GB, ktorý je prílohou č. 4 znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČVS: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/14154 a ktorý bol nájdený a zaistený ako stopa č. 35 pri domovej prehliadke 16. 10. 2018 v trezore v dome na adrese W., I. XX za účelom objektívneho objasnenia, aké informácie boli získané sledovaním U. O., resp. svojím obsahom preukazuje, že zdrojom informácií, ktoré dostávali vykonávatelia vraždy boli osoby z prostredia svedka F. S.; USB kľúče podľa výpovede svedka S. mal obž. O. u seba ako súhrn z vykonaných sledovaní; jeden z týchto USB kľúčov obsahoval fotografie zo sledovania poškodeného U. O., popisné informácie z tohto sledovania a tiež obrazovo-zvukové záznamy súvisiace so sledovaním;
- vyhodnotiť SMS správy z 21. februára 2018 o 01:18:16 a o 07:49:07 hod., ktorými mala byť dočasne pozastavená „činnosť tímu“ k 28. februáru 2018 a mal byť daný pokyn, aby členovia sledovacieho komanda pripravili komplexné vyúčtovanie nákladov a všetko, čo bolo doteraz urobené a odovzdané na čiastkových nosičoch natiahli na jeden USB (alebo viac) a odovzdali to dvojmo;
- hodnotiť výpoveď svedka F. S. v spojitosti s výpoveďami Y., P. a Ing. X. v súvislosti s priebežným odovzdávaním záznamov zo sledovania jednotlivých osôb podľa toho ako malo byť sledovanie vykonávané a z akého zdroja a približne v ktorom čase mali k dispozícii fotografie poškodeného U. O. a jeho každodenných aktivít; toto tvrdenie svedka S. vyhodnotiť aj v spojitosti s výpoveďami obžalovaných O. a N. a zistením, že práve táto obžalovaná mala podľa obž. O. na starosti web stránku Na pranieri, kde podobné materiály boli používané;
- vypočítať svedkov, ak takí existujú, ktorí so stránkou Na pranieri mali čokoľvek spoločné a ich výpoveďou overiť, z akého zdroja - od koho - sa k nim dostávali informácie na tejto stránke publikované a tým zistiť, či USB kľúče s čiastkovými informáciami dostala k dispozícii práve obž. N., aby z nich mohla vyťahovať a na uvedenú internetovú stránku umiestňovať tie výsledky zo sledovania, ktoré boli podľa jej názoru spôsobilé kompromitovať sledované osoby;
- overením činnosti oboch obžalovaných v súvislosti so stránkou Na pranieri je nutné potvrdiť, či vyvrátiť reťazec postupnosti odovzdávania výsledkov sledovania novinárov a výsledkov sledovania U. O. od pôvodcu vzniku fotografií (JUDr. P. O., Š. P., PaedDr. U. Š.), cez ich sprostredkovateľa (F. S.), adresáta (obžalovaný P. O.), a tak ako tvrdí svedok Y., od sprostredkovateľky (Y. N.) po ich prezentáciu vykonávateľom vraždy (N.Á. Y., Ing. S. X., P. P.);
- zisťovať, či vzhľadom k tomu, že U. O. bol sledovacím komandom vyhodnotený ako bezúhonná osoba, na ktorú nie je možné získať kompromitujúce materiály, bol dôvod, aby niekto z uvedeného reťazca fotografie zo sledovania U. O. poskytol iným osobám; odvolací súd poukazuje na to, že v súlade s výpoveďou F. S. komunikácia medzi obž. O. a S. v súvislosti s poškodeným U. O. nasvedčuje nielen záujmu obž. O., aby sa sledovacie komando venovalo poškodenému U. O., ale aj na skutočnosti, že činnosť tejto sledovacej skupiny mohol riadiť v prvom rade obž. O., pritom nie je zrejmé, že by v rámci prípravného konania a v rámci súdneho konania ktokoľvek spochybnil, že činnosť tohto sledovacieho komanda podnietil svojim rozhodnutím práve obžalovaný O. a tento ho aj financoval;
- vykonať dôkaz záznamom telefonických rozhovorov medzi obžalovaným P. O. a osobou, ktorá s ním komunikovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX (F. S.) dňa 27. septembra, 28. septembra, 29. septembra, 30. septembra 2018 za účelom vytvorenia komplexnejšieho obrazu vnímania svedka F. S. v súvislosti s jeho reakciami na priame podnety a požiadavky obžalovaného P. O.;
- vyhodnotiť súvislosť medzi článkom U. O. publikovaným dňa 9. februára 2018 na webovej stránke www.aktuality.sk pod titulom: Ďalšie prevody okolo O.. Súd chce zmazať firmu s dlhom 10 miliónov a reakciou obžalovaného P. O., reakciou obidvoch obžalovaných na tento článok dňa 9. februára 2018 ráno o 05:01:56, 05:10:16, 05:11:39, 05:12:39, 05:21:26 - výkladov sa ponúka viac a súd by mal zvažovať vždy tú z alternatív, ktorá sa najviac približuje objektívnej realite;
- vykonať znalecký posudok (Filozofickej fakulty UK) a so zreteľom na výsledky tohto dokazovania posúdiť obsah elektronickej korešpondencie medzi obžalovanými;

- výklad správ medzi obžalovanými ponúkané prokurátorom v odvolaní je nevyhnutné buď jednoznačne vyvrátiť alebo prijať s ohľadom na ďalšie dôkazy ako aj obhajobu predostieranú obžalovanými - týka sa to správ o snežení z 21. februára 2018, komunikácie ohľadom sumy 50Soon s emotikonom lebký a následnej s emotikonom záchodovej misy;
- v kontexte ostatných dôkazov hodnotiť výpovede obžalovaných N. a O., a to najmä hodnotenie dôkazov o skutočnostiach kde obidvaja boli a čo robili 22. februára 2018 a 27. februára 2018;
- zistiť ako sa správali svedok N. Y., Ing. S. X. a P. P. tesne po ich zadržení a čo bolo napríklad zistené v ich obydliach pri vykonaných domových prehliadkach v súvislosti s priznaním Y., že prostredníctvom N., resp. obž. O. mal určitý prístup k informáciám o priebehu vyšetrovania.“

Následne Špecializovaný trestný súd v bode 6. na str. 26 - 27 rozsudku uvádza, ktoré z týchto dôkazov odmietol vykonať, a to:

„Dôkazy navrhnuté splnomocnencom poškodenej N. O. JUDr. Romanom Kvasnicom, a to dôkaz komunikáciou z aplikácie WhatsApp z prílohy 36, zo stopy K1, ktorá bola zaistená na mobilnom telefóne obž. O. medzi obž. O. a osobou O. P. zo 7. septembra 2017, dôkaz komunikáciou obžalovaného O. z aplikácie WhatsApp, ktorou možno doplniť svedeckú výpoveď Mgr. U. M., dôkaz komunikáciou medzi obž. N. a triednou profesorkou jej dcéry a dôkaz komunikáciou medzi obžalovanou a jej dcérou z 22. februára 2018 súd prvého stupňa nevykonával z dôvodov uvedených v rozhodnutí podľa § 272 ods. 3 Tr. por. o odmietnutí vykonania týchto dôkazov.

K návrhu splnomocnenca poškodenej N. O. na vykonanie dôkazu USB kľúčom Datatraveler 100G3 č. S., kapacity 16 GB, ktorý je prílohou č. 4 znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČVS : PPZ-KEÚ-BA-EXP-2018/14154 sa prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR pripojil v čase konania hlavného pojednávania. Podľa výpovede svedka F. S. a podľa zaznamenaného dátumu bol tento dôkaz vytvorený v apríli 2018, po spáchaní skutku súvisiaceho s vraždou U.Á. O. a P. O..

Ďalej prvostupňový súd nevykonával dôkazy, ktoré boli prokurátorom predložené na vykonanie pred súdom postupom podľa § 234 ods. 4 Tr. por. po záverečnej porade senátu, pred vyhlásením rozsudku, a v čase, kedy vec bola predložená na rozhodnutie odvolacímu súdu.“

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Napriek vyššie uvedenému ustanoveniu, ktoré odvolací súd citoval aj v rozsudku z 15. júna 2021, sp. zn. 2 To 12/2020, sa Špecializovaný trestný súd týmto ustanovením neriadil, neuposlúchol záväzný pokyn uložený mu nadriadeným súdom a nevykonával všetky dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Tento postup Špecializovaného trestného súdu preto možno považovať za dôležitý dôvod na to, aby bola vec po jej zrušení a vrátení prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu. Ak totiž Špecializovaný trestný súd vedome neuposlúchol záväzný pokyn uložený mu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu, pričom v napadnutom rozsudku na to ešte aj poukazuje a odôvodňuje, nie je žiaden rozumný predpoklad domnievať sa, že by sa riadil záväznými pokynmi uvedenými v tomto zrušujúcom uznesení.

K jednotlivým výrokom rozsudku je s poukazom na odvolacie námietky potrebné uviesť nasledovné:

K výrokom pod bodmi I.1/2 a III.A rozsudku (poškodený U. O.):

Špecializovaný trestný súd uznal obžalovanú Y. N. za vinnú zo spáchania skutku týkajúceho sa úkladnej vraždy poškodeného U. O., pričom oproti podanej obžalobe skutok modifikoval tak, že motívom úkladnej vraždy poškodeného U. O. mala byť obava obžalovanej Y. N. zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obžalovaný P. O.. Naproti tomu obžalovaného P. O. Špecializovaný trestný súd oslobodil spod obžaloby vo vzťahu k tomuto skutku s

poukazom na to, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Výrok rozsudku o uznaní obžalovanej Y. N. zo spáchania tohto skutku napadli odvolaniami tak prokurátor, ako aj obžalovaná. Obaja pritom vo svojich odvolaniach poukázali na to, že nie je zrejmé, na základe akých dôkazov dospel Špecializovaný trestný súd k záveru o motíve obžalovanej, rovnako tak že nie je zrejmé, odkiaľ by obžalovaná mala financie i prostriedky a informácie zo sledovania poškodeného U. O..

Špecializovaný trestný súd pritom na jednej strane na str. 157 rozsudku (bod 86) konštatuje, že obžalovaná Y. N. disponovala v inkriminovanom čase väčšou sumou hotovosti, na druhej strane však na str. 159 rozsudku (bod 89) konštatuje, že obžalovaná bola dlhodobo nezamestnaná a jediným zdrojom jej príjmov bol obžalovaný P. O.. Už z uvedeného je zrejmý rozpor a nejasnosť v skutkových zisteniach, ku ktorým dospel Špecializovaný trestný súd. Ak totiž na jednej strane dospel k záveru, že obžalovaná Y. N. si bez vedomia obžalovaného P. O. objednala vraždu U. O., za ktorú mala vykonávateľom vyplatiť 50 000 eur s následným doplatkom 10 000 eur, potom nie je zrejmé, z akých prostriedkov im uvedenú sumu vyplatila, ak bola dlhodobo nezamestnaná a jediným zdrojom jej príjmov boli prostriedky od obžalovaného P. O., ktorý o uvedenom nemal podľa Špecializovaného trestného súdu vedomosť. Špecializovaný trestný súd pritom v napadnutom rozsudku nepoukázal na žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že obžalovaná N. disponovala dostatkom financií na to, aby mohla financovať organizovanie vraždy poškodeného U. O.. Vo vzťahu k sume 23 000 eur, ktoré boli nájdené v bydlisku obžalovanej N. a ktoré Špecializovaný trestný súd uvádza na str. 157 rozsudku (bod 86) následne na str. 158 uvádza, že išlo o zostatok zo sumy 30 000 eur, ktoré obžalovaný O. dal obžalovanej N. roku 2016 na zabezpečenie jej dcéry pre prípad, že by sa niečo stalo (bod 87). Rovnako tak nie je ničím preukázané, že by platobné karty a ďalšie finančné prostriedky, ktoré mala obžalovaná N. k dispozícii od obžalovaného O. a na ktoré Špecializovaný trestný súd taktiež poukazuje na str. 157 a 158 rozsudku (bod 86) naakumulovali také množstvo finančných prostriedkov, že by z nich mohla obžalovaná N. okrem ich účelu nazbierať aj sumu 50 000 eur, ktoré mala podľa výroku pod bodom I.1/2 rozsudku vyplatiť N. Y. za vraždu U. O.. Jediné odôvodnenie, ktoré k tejto otázke Špecializovaný trestný súd poskytol na str. 158 rozsudku, sa týka toho, že pri stretnutí s obžalovaným O. 26. a 28. februára 2018 v W. mohla obžalovaná N. od obžalovaného O. získať ďalšie peniaze v hotovosti na zaplatenie doplatku za vraždu U. O. vo výške 10 000 eur (bod 87). Žiadnym spôsobom však Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku nevysvetľuje, akým spôsobom a z akých zdrojov mala obžalovaná N. získať doplatku predchádzajúcu sumu 50 000 eur. Navyše, na str. 159 Špecializovaný trestný súd konštatuje: „Vykonané dôkazy svedčia o tom, že obžalovaná N. nemala legálnu podnikateľskú činnosť, nemala oprávnenie na prekladateľskú činnosť, dlhodobo bola dobrovoľne nezamestnaná a nebola poberateľkou invalidného dôchodku. Jediným zdrojom jej príjmov bol P. O., pričom si zrejme prilepšovala i ziskami z úročenia peňazí, ktoré od O. dostávala. Profitovala i z iných materiálnych výhod, ktoré jej O. poskytoval - mala k dispozícii luxusné vozidlá a možnosť zahraničných dovolení. O jej dcéru bolo zo strany O. postarané, pričom okrem pravidelnej finančnej sumy jej poskytoval peniaze i na rozvoj jej modelingovej kariéry. Výpovedá o tom obž. O. a v zhode s ním i svedok S..“ Uvedeným Špecializovaný trestný súd v podstate neguje predchádzajúce body odôvodnenia rozsudku o tom, že obžalovaná disponovala väčšou hotovosťou a zároveň už žiadnym spôsobom tento rozpor nevysvetľuje. Uvedené má za následok nielen nejasnosť skutkového zistenia týkajúceho sa otázky dispozície obžalovanej N. s finančnou hotovosťou, ktorú mala vyplatiť za vraždu U. O., ale aj nedostatočné a nejasné odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Rovnako tak záver Špecializovaného trestného súdu o motíve, pre ktorý si obžalovaná Y. N. mala objednať vraždu U.Á. O., vychádza z toho, že mala obavu zo straty finančných a iných výhod od obžalovaného O. a chcela ho chrániť, s čím súvisí výrok o oslobodení obžalovaného O. spod obžaloby s poukazom na to, že nebolo preukázané, že mal vedomosť o danom skutku. Tak ako na to poukázala aj obžalovaná N. v podanom odvolaní, ak by disponovala takým množstvom finančných prostriedkov, ako to uvádza Špecializovaný trestný súd v súvislosti s tým, že vyplatila N. Y. 50 000 eur za vraždu U. O. a následne ďalších 10 000 eur, potom nie je zrejmé, prečo by mala obavu zo straty finančných a iných výhod od obžalovaného O.. Na uvedený rozpor pritom v napadnutom rozsudku chýba akákoľvek odpoveď. Rovnako tak v odôvodnení napadnutého rozsudku Špecializovaný trestný súd žiadnym

spôsobom neodôvodňuje, z ktorého z vykonaných dôkazov vyplýva jeho záver o tom, že obžalovaná N. chcela chrániť obžalovaného O.. Uvedené je v rozpore napríklad s výpoveďou svedka N. Y., podľa ktorej mu obžalovaná N. povedala, že vraždu U. O. si objednal obžalovaný P. O., čo nesvedčí o snahe chrániť obžalovaného. Rovnako tak odôvodnenie napadnutého rozsudku na str. 141 týkajúce sa stretnutia obžalovanej N. a obžalovaného O. 22. februára 2018, spočívajúce v tom, že obžalovaná N. mala byť vedená silnou vnútornou pohnútkou byť v osobnom kontakte s obžalovaným O. po oznámení vykonania vraždy U. O., nesvedčí o jej snahe chrániť obžalovaného P. O.. Chybou napadnutého rozsudku je, že s týmito skutočnosťami sa žiadnym spôsobom nevysporiadava, na základe čoho sa jeho záver o tom, že obžalovaná N. chcela chrániť obžalovaného O.A., javí ako nedostatočne odôvodnený a nejasný. So záverom Špecializovaného trestného súdu o motíve obžalovanej N. a s tým súvisiacej otázke vedomosti obžalovaného O. o skutku pritom podrobne polemizuje vo svojom odvolaní prokurátor a rovnako tak aj člen senátu vo svojom odlišnom stanovisku. S poukazom na tieto námietky je potrebné konštatovať, že záver Špecializovaného trestného súdu o motíve obžalovanej N. a s tým súvisiaci záver o nevedomosti obžalovaného O. o skutku nemožno považovať za dostatočne odôvodnený a v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, naopak, vyznieva neúplne a bez dostatočnej opory vo vykonanom dokazovaní.

S vyššie uvedeným súvisí aj otázka získania informácií zo sledovania U. O., ktoré mala obžalovaná N. k dispozícii a poskytla vykonávateľom skutku. Špecializovaný trestný súd na str. 135 - 137 rozsudku konštatuje, že sledovanie U. O. vedome financoval a výsledky sledovania preberal obžalovaný P. O., mal ho k dispozícii a odovzdal ho obžalovanej N., na str. 139 (bod 67) však konštatuje, že toto nebolo zamerané na získavanie informácií o obvyklom spôsobe života U. O.. I napriek tejto skutočnosti Špecializovaný trestný súd na str. 137 rozsudku konštatuje, že obžalovaný O.Č. odovzdal obžalovanej N. okrem iných aj USB so záznamami zo sledovania U. O. a prostredníctvom obžalovanej N. sa informácie z tohto USB dostali k N. Y. a následne i k S. X. a P. P.. Špecializovaný trestný súd teda na jednej strane konštatuje, že obžalovaný P. O. disponoval USB kľúčom s informáciami o U. O., ktorý odovzdal obžalovanej N., na strane druhej uzatvára, že o zadaní objednávky jeho vraždy obžalovanou N. nevedel.

Hoci najvyšší súd v predchádzajúcom rozsudku uložil Špecializovanému trestnému súdu povinnosť náležite, prehľadne a zrozumiteľne odôvodniť vydaný rozsudok a vykonané dôkazy vyhodnotiť v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, Špecializovaný trestný súd okrem dôkazov, ktoré odmietol vykonať napriek záväznému pokynu najvyššieho súdu, opätovne jednotlivé dôkazy vyhodnocoval individuálne, a nie vo vzájomných súvislostiach, na čo poukázal aj prokurátor v podanom odvolaní.

Uvedené je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozsudku, v rámci ktorého Špecializovaný trestný súd na str. 123 - 165 rozsudku analyzuje jednotlivé dôkazy vykonané vo vzťahu k obžalovanému O., avšak každý z nich analyzuje jednotlivo a následne už nevykonáva ich hodnotenie vo vzájomných súvislostiach. Už samotný tento postup je pritom v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Navyše, tak ako na to poukázal aj člen senátu vo svojom odlišnom stanovisku, Špecializovaný trestný súd sa v rámci svojich záverov nevysporiadal ani s viacerými ďalšími vykonanými dôkazmi a z tohto dôvodu možno považovať jeho skutkové závery za nejasné, nedostatočne odôvodnené a nesúladné s § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

K výrokom pod bodmi I.1/ a III.B.1/ rozsudku (poškodený JUDr. P. Ž.)

Vo vzťahu ku skutku týkajúcemu sa poškodeného JUDr. P. Ž. Špecializovaný trestný súd uznal obžalovaných Y. N. a T. O. za vinných a naproti tomu obžalovaného P. O. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Skutok v rámci odsudzujúceho výroku rozsudku Špecializovaný trestný súd oproti obžalobe modifikoval vypustením toho, že o vykonanie vraždy požiadal obžalovaný P. O. obžalovanú Y. N. a doplnením toho, že obžalovaná Y. N. oslovila s požiadavkou na zavraždenie poškodeného JUDr. P. Ž. N. Y. v obave zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obžalovaný P.

O.. Rovnako tak oproti podanej obžalobe vypustil časť skutku týkajúceho sa obžalovaného T. T. a doplnil do skutku opis konania obžalovaného T. O..

V prvom rade sa žiada uviesť, že na rozdiel od výroku I.2/, v rámci tohto výroku Špecializovaný trestný súd na str. 122 rozsudku odôvodnil a vysvetlil, odkiaľ mala mať obžalovaná Y. N. finančné prostriedky na zálohu v sume 20 000 eur, ktoré mala odovzdať svedkovi N. Y..

Prokurátor v podanom odvolaní vo vzťahu k odsudzujúcemu výroku namietal predovšetkým doplnenie motívu obžalovanej N. s tým, že tento nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Uvedenému možno prisvedčiť a okrem vyššie uvedenej argumentácie vo vzťahu k motívu obžalovanej v rámci bodu I.2/ rozsudku, ktorá je použiteľná aj vo vzťahu k tomuto bodu možno doplniť, že vo vzťahu ku skutku týkajúceho sa poškodeného JUDr. P. Ž. Špecializovaný trestný súd žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje tvrdenie o motíve obžalovanej Y. N.. Nie je preto zrejmé, na základe akých vykonaných dôkazov dospel Špecializovaný trestný súd k záveru o tom, že tento skutok mala obžalovaná spáchať z dôvodu obavy zo straty pravidelného mesačného príjmu a iných materiálnych výhod, ktoré jej poskytoval obžalovaný P. O..

Opätovne vo vzťahu k tomuto výroku vyvstáva otázka, odkiaľ mala obžalovaná informácie o JUDr. Ž., ktoré poskytla N. Y., na ktorú Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku nedal uspokojivú odpoveď.

Vo vzťahu k obžalovanému T. O. Špecializovaný trestný súd odsudzujúci výrok rozsudku odôvodnil na str. 102 okrem iného tým, že o tom, že príprava vraždy JUDr. Ž. sa dostala na vedomie komunity osôb z bývalej Juhoslávie svedčí i konanie obžalovaného T. T., tak ako je to uvedené v dôvodoch výroku o jeho oslobodení spod obžaloby. Uvedený záver Špecializovaného trestného súdu však pôsobí zmätočne, pretože na jednej strane konaním obžalovaného T. T. odôvodňuje vinu obžalovaného T. O. a na strane druhej v časti odôvodnenia týkajúceho sa obžalovaného T. T. uvádza, že absentuje dôkaz, ktorý by ho spájal s konaním obžalovaného T. O.. Bude preto potrebné, aby Špecializovaný trestný súd na základe vykonaného dokazovania jednoznačne ustálil, či konanie obžalovaného T. O. a obžalovaného T. T. bolo vo vzájomnej súvislosti alebo v opačnom prípade konaním obžalovaného T. T. nemožno odôvodňovať vinu obžalovaného T. O..

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú výšku trestu uloženého obžalovanému T. O., s uvedeným sa bude musieť vysporiadať Špecializovaný trestný súd na základe vykonaného dokazovania a v prípade uznania viny obžalovaného T. O..

K výrokom pod bodmi I.3/ a III.B.2/ rozsudku (poškodený Mgr. F. Š.)

Špecializovaný trestný súd výrokom pod bodom I.3/ uznal obžalovanú Y. N. za vinnú zo spáchania skutku týkajúceho sa poškodeného Mgr. F. Š. a naproti tomu obžalovaného P. O. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. V rámci odsudzujúceho výroku rozsudku Špecializovaný trestný súd oproti obžalobe modifikoval skutok vypustením toho, že o vykonanie vraždy požiadal obžalovaný O. obžalovanú N. z dôvodu, že cez poškodeného nedokázal ovplyvňovať trestné veci, na ktorých mal záujem a mohli sa ho dotýkať, nakoľko poškodený odmietal jeho návrhy na osobné stretnutia a z pohľadu obžalovaného P. O. sa mu otočil chrbtom a doplnením toho, že obžalovaná N. oslovila s požiadavkou na zavraždenie poškodeného Mgr. F. Š. N. Y. v snahe dosiahnuť, aby bol obžalovaný P. O. prepustený z väzby.

Špecializovaný trestný súd odôvodňuje pohnútku obžalovanej na str. 159 - 160 rozsudku (bod 91) tým, že z vykonaného dokazovania vyplýva jej snaha dosiahnuť prepustenie obžalovaného O. z väzby. K tomu sa žiada uviesť, že opätovne nie je zrejmé, na základe akých dôkazov Špecializovaný trestný súd dospel k uvedenému záveru. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé len to, že Špecializovaný trestný súd tento záver odvodzuje od toho, že obžalovaná N. mala N. Y. zadať objednávku vraždy Mgr. F. Š. po vzatí obžalovaného P. O. do väzby. Zároveň uvedeným odôvodňuje nemožnosť obžalovaného P. O.

participovať na vražde Mgr. F. Š.. Dostatočným spôsobom sa už nevysporiadal s negatívnym postojom obžalovaného P. O. k poškodenému Mgr. F. Š., o ktorom sa zmieňuje na str. 160 a 161 rozsudku. Bude preto povinnosťou Špecializovaného trestného súdu v novom konaní náležite sa s týmito rozpormi po vykonanom dokazovaní vysporiadať.

K výroku pod bodom I.4/ (nedovolené ozbrojovanie - obžalovaná Y. N.)

Vo vzťahu k tomuto výroku rozsudku je potrebné uviesť, že Špecializovaný trestný súd opätovne nedostatočne odôvodnil, odkiaľ mala mať obžalovaná Y. N. finančné prostriedky na financovanie kúpy zbraní, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku. Bude preto potrebné, aby sa v novom konaní Špecializovaný trestný súd touto otázkou náležite vysporiadal.

K výrokom pod bodmi III.B.a) a V. rozsudku (poškodený JUDr. T. D.)

Vo vzťahu k týmto výrokom rozsudku treba dať za pravdu odvolaniu prokurátora, že nie je zrejmé, z akého dôvodu Špecializovaný trestný súd vybral časť skutku vo vzťahu k poškodenému JUDr. T. D. a oslobodil vo vzťahu k nemu tak obžalovaného P. O., ako aj obžalovaných Y. N. a T. O.. Zadanie objednávky vraždy poškodeného JUDr. T. D. nebolo v obžalobe uvedené ako samostatný skutok, ale ako súčasť skutku týkajúceho sa poškodeného JUDr. P. Ž., preto ak Špecializovaný trestný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že nebola preukázaná časť skutku týkajúca sa JUDr. T. D., mal túto časť skutku vypustiť zo skutku týkajúceho sa JUDr. P. Ž. a v odôvodnení rozsudku vysvetliť, na základe akých skutočností skutok upravil. Špecializovaným trestným súdom zvolený postup má za následok, že v bode III.B. obžalovaného P. O. oslobodil z toho istého skutku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku aj podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku a obžalovaných Y. N. a T. O. oslobodil sčasti pre ten istý skutok, pre ktorý ich v bode I.1/ uznal za vinných, čo nepochybne vnáša zmätočnosť nielen do výrokov rozsudku, ale aj do odôvodnenia, v ktorom Špecializovaný trestný súd tento svoj postoj žiadnym spôsobom nevysvetlil.

K výroku pod bodom IV. rozsudku (oslobodenie obžalovaného T. T.)

Napokon, k výroku o oslobodení obžalovaného T. T. spod obžaloby sa žiada uviesť nielen to, čo bolo uvedené už v časti týkajúcej sa obžalovaného T. O., a to zmätočnosť záveru Špecializovaného trestného súdu, ktorý na jednej strane konaním obžalovaného T. T. odôvodňuje vinu obžalovaného T. O. a na strane druhej v časti odôvodnenia týkajúceho sa obžalovaného T. T. uvádza, že absentuje dôkaz, ktorý by ho spájal s konaním obžalovaného T. O., ale aj nedostatočné odôvodnenie rozporu medzi tým, že na jednej strane Špecializovaný trestný súd konštatuje, že nespochybňuje vierohodnosť výpovede svedka G. K. a na strane druhej konštatuje, že nemohol bez rozumných pochybností dospieť k záveru, že obžalovaný T. T. spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Zmätočne vyznieva najmä časť odôvodnenia na str. 110 rozsudku, v rámci ktorej Špecializovaný trestný súd konštatuje, že obžalovaný T. T. požiadal svedka G. K. o tzv. pracovné vozidlo po tom ako obžalovaný T. O. uzatvoril so N. Y. ústnu dohodu, predmetom ktorej bola vražda JUDr. P.Š. Ž. a uvádza i zhodu miestnej súvislosti, následne však konštatuje, že nie je zrejmé, od koho by sa obžalovaný T. T. o danom skutku dozvedel. Následne Špecializovaný trestný súd uvádza, že je možné, že sa o tom dozvedel v rámci komunity osôb z bývalej Juhoslávie zdržujúcich sa na území Maďarska a Slovenska a sám začal konať, pričom následne poukazuje na podmienky zániku trestnosti prípravy, avšak žiadnym spôsobom sa už nevysporiadava s tým, či ich obžalovaný naplnil alebo nie a prvý odsek na str. 110 končí tromi bodkami. Je preto zrejmé, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a bude jeho úlohou po vrátení veci opätovne vykonať dokazovanie, rozhodnúť vo veci a toto rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby nebolo zmätočné a neboli o jeho správnosti pochybnosti.

Úlohou prvostupňového súdu po vrátení veci bude vykonať vo veci všetky potrebné dôkazy, vrátane tých, ktoré najvyšší súd uviedol vo svojom predchádzajúcom rozsudku z 15. júna 2021, sp. zn. 2 To 12/2020, ktoré Špecializovaný trestný súd odmietol vykonať, ako aj úkony uvedené v tomto uznesení a následne po vykonaní dokazovania vo veci opätovne rozhodnúť. Pokiaľ ide o prokurátorom uvádzané

návrhy na doplnenie dokazovania, uplatnené v jednotlivých doplneniach odôvodnenia odvolania, vo vzťahu k týmto prokurátor žiadnym spôsobom nešpecifikoval (s výnimkou jedného), z akého dôvodu ich nemohol uplatniť v konaní pred prvostupňovým súdom. Najvyšší súd preto neuložil povinnosť prvostupňovému súdu, aby tieto prokurátorom navrhované dôkazy v novom konaní vykonal, ale bude na posúdení prvostupňového súdu, či týmto návrhom prokurátora vyhovie alebo ich odmietne. Zároveň, jednotlivé odvolacie námietky budú môcť strany konania uplatniť v rámci konania na Špecializovanom trestnom súde ako súčasť svojej obhajoby, resp. v prípade prokurátora obžaloby. Napokon, v rámci opätovného rozhodnutia sa Špecializovaný trestný súd bude musieť vysporiadať aj s uplatneným nárokom poškodených na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

S poukazom na uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.